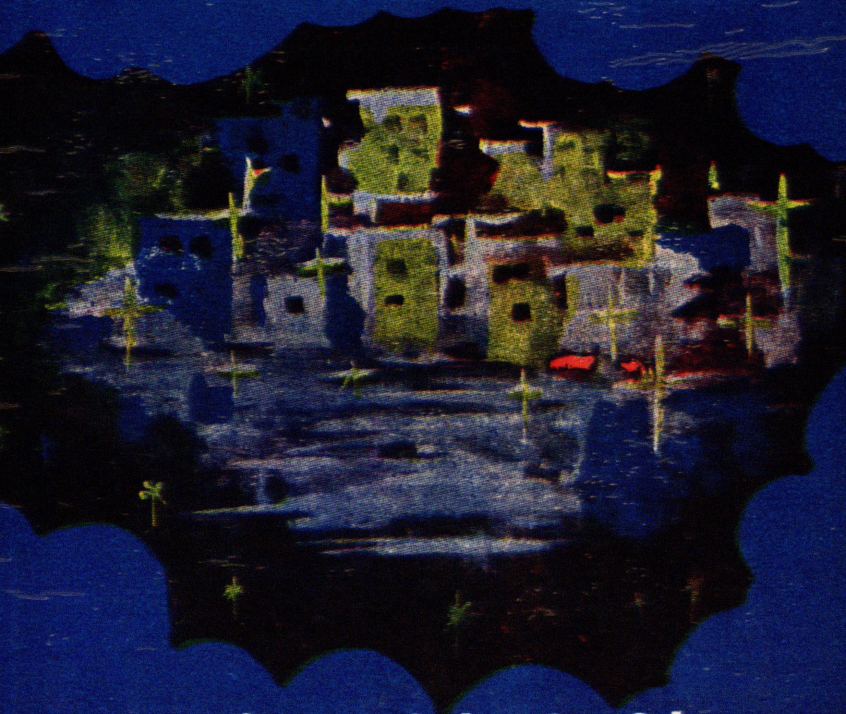

இ. எல். எஸ். வெளியீடு

நாண் ஹைநம் புயம் நாடு

ஆஸ்வாஸ்ட் ஸ்மித்

நான் விரும்பும் நாடு

பண்டிதர் ஆஸ்வாஸ்ட் ஜே. ஸ்மித்

சுவிசேஷ உழழிய நூல் நிலையம்

95-A, வேப்பேரி நெடுஞ்சாலை

சென்னை 600 007

Pub. No. 31B-TAMIL

First Edition : 1960

Reprint : June 86

Copies : 2000

Reprint : October '93

Copies : 2000

THE COUNTRY I LOVE BEST

Oswald J. Smith

Translated into Tamil by

Thiyagaraj Ananda

Printed at D₃E₃M₃ Press, Madras-21.

பொருளடக்கம்

அதிகாரம்	பக்கம்
1. நான் விரும்பும் நாடு	1
2. வித்தியாசமே இல்லை	12
3. நித்திய ஜீவன் அல்லது மறுப்பிறப்பின் மர்மம்	30
4. விசுவாசிப்பது என்றால் என்ன?	51
5. மெய்யும் பொய்யும்	60
6. பயங்கரமான ஐந்து சத்தியங்கள்	85

நான் விரும்பும் நாடு

எனது கடந்தகால வாழ்க்கையில் பெரிதும் சிறிதுமான நாற்பத்தைந்து நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். சில எனக்குப் பிரியமாயிருந்தன. சில நாடுகளில் நான் விரும்பக் கொள்ளவில்லை. எவ்வாறாயினும், என் சுயநாடு திரும்ப வேண்டுமென்று எப்போதும் வாஞ்சித்தேன்.

வட அமெரிக்காவைப்போல எல்லாவித சீதோஷ்ணம், இயற்கை வளம், காட்சி, ஏராளமான பொருள்கள் முதலியவை ஒருங்கே கொண்டதும், அச்சமில்லாது வசிக்கக் கூடியதுமான நாடுகள் ஒரு சிலவைதான் உள்ளன. சர்வாதிக்க ஆட்சியற்றதும் குறைவற்றதுமான நாடுகளுக்குப் பிற நாட்டினர் ஆயிரக் கணக்கில் போக விரும்புவர் :

உலகின்கண் காணும் ஒரு நாட்டிலாவது சதா வாழ மக்கள் விரும்பார். நாம் விரும்பும் நாட்டிலுங்கூட எத்தனைவிதமான பாவச்செயல்கள், குடிவெறி. துன்மார்க்கம், முதலிய நிறைந்திருக்கின்றன. யுத்தம், தரித்திரம், கொள்ளை, கொலை முதலிய சம்பவங்கள் நம்மைத் துக்கத்தில் ஆழ அமிழ்த்துகின்றன. இவைகளின்று வேறு சூழ்நிலையில் வசிக்க ஏங்கித் தவிக்கிறோம். நாம் நமது நாட்டில் அந்நியரைப்போல வாழ்கிறோம்.

நான் உங்களுக்கு ஒரு நாட்டை குறித்துக் சொல்ல ஆசிக்கிறேன். அந்நாட்டில் கண்ணீர் சொரியத் தேவையில்லை. அங்கு நோய், வேதனை, சாவு ஒன்றுமில்லை. போர்கள் அங்கில்லை; கொலைகள் அங்கில்லை; தரித்திரனும் தனவானும் அங்கில்லை; அங்கு வசிப்போர் ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரியாதவராயிருப்பர். அவர்களுக்குக்

கவலையில்லை. ஒருவரும் முதிர் அடைவதில்லை. ஒருவரும் ஏடாற்றமடைவதில்லை.

நான் கூறும் இந்நாட்டில் ஒருவரும் தப்பிதம் செய்யார். அங்கு பாவமில்லை. விபத்துக்களில்லை. அந்நாட்டில் எங்கு சென்றாலும் மயானத்தைக் காண முடியாது. மனிதப் பிரேதங்களை எரிப்பதுமில்லை. அடக்கம் செய்வதுமில்லை. ஏனெனில் அங்கு சாவு நேரிடுவதில்லை. அத்தேசவாசிகள் சதா ஜோதிமயமான உடைகளையே தரிப்பர்.

அந்நாட்டில் அழிவு ஏற்படுவதில்லை. மலர்கள் மணம் மங்காது கமிழும். இலைகள் உதிராது பச்சையாகவே இருக்கும். இடி மின்னல்கள், பூமி அதிர்ச்சி அங்கு ஏற்படாது. அங்கு அணுக்கிருமிகளும் காய்ச்சலுமில்லை எவ்வித பயங்கர நோயும் தீண்டாது, கதிரவன் உதிப்பதுமில்லை, அஸ்தமிப்பதுமில்லை. ஆயினும் அந்நாடு இரவின்றி ஒளி நிறைந்திருக்கும். அங்கு உஷ்ணமில்லை, குளிருமில்லை. மப்பு, மந்தாரம், புயற்காற்று முதலிவை இல்லாமல் வசிப்பதற்கு ஆரோக்கியமாக இருக்கும்.

அத்தேசத்தில் வெறியர் இரார். கள்ளும், புகையிலையும், வெற்றிலையும் அங்கு இல்லை. ஆண்களும் பெண்களும் பரிசுத்தராகவே இருப்பர். நாட்டின் சிறப்பைக் குலைக்கும் சிறைகள் அங்கு இல்லை. திருடர் அந்நாட்டில்லை. பூட்டும் சாவியும் தேவைப்படாது. துன்மார்க்கத்திற்கே துவாகத் தூண்டும் நூல்களும் பாடங்களும் அங்கு கிடைக்காது. அத்தேசத்தில் வரியுமில்லை, வாடகையுமில்லை.

நான் கூறியவை யாவும் மெய்ச் சம்பவங்களேயாகும். இன்னும் சில விஷயங்களைக் கூறுகிறேன். அந்நாட்டில் அங்கக் குறைவுள்ள ஒருவரையும் பார்க்க முடியாது. குருடர், செவிடர், ஊமையர் அங்கு இல்லை. சுகதேகி

களாய் வாழும் அந்நாட்டில் வைத்தியசாலைகளும் தேவைப்படாது. பிணியின் பெயர்கள் கூட அங்குள்ளோர் அறியார்; வைத்தியர்கள் அங்கு தேவையில்லை. பைத்தியக்காரர் பிச்சைக்காரர் அந்நாட்டில் இல்லை. எல்லாரும் சம்பூரணத்தில் வாழும் தேசவாதிகளாயிருப்பர்.

“உங்களுக்கு இவ்விஷயங்கள் எப்படித் தெரியும்? அந்நாட்டிற்குப் போயிருக்கிறீர்களா?” என்று நீங்கள் என்னிடம் கேட்கலாம். இன்றுவரை அங்கு போய்வரும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டவில்லை வேறு அநேகர் போயிருக்கின்றனர். அந்நாட்டில் வெகுகாலம் வசித்த ஒருவர் அதைக் குறித்த அதிசய வரலாறுகளை என்னிடம் கூறியிருக்கிறார். நம் நாட்டில் அவர் தங்கிய சிறிது காலத்தில் அவர் தமது சுயநாடு செல்ல ஆவலாயிருந்தார். அவர் மறுபடியும் வந்து என்னை தம்மோடு அழைத்துச் செல்வதாக வாக்குறுதி செய்திருக்கிறார். அவர் என்னிடம் இதைச் சொன்ன சமயந் தொட்டு அந்நாடு செல்ல வாஞ்சிக்கிறேன். அவருடைய தேசத்தை என் சுயநாடாகக் கத் தீர்மானித்துவிட்டேன். ஏனெனில் இப்போது அந்நாட்டு வாசியாகிவிட்டேன். அந்நாட்டு உரிமையையும் பெற்றுக்கொண்டேன், இவ்வித நாடு செல்ல எல்லாரும் விரும்பாததின் காரணத்தை நான் அறிவேன். அநேகரும் தம் தம் நாட்டிலேயிருந்து, சகல பாவச் செயல்களிலும் உழன்று, அதில் இன்புற்று வாழ விரும்புகின்றனர். இவ்வித வாழ்க்கையின் மனோவேதனையையும் பெரும் நஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்தாமலிருக்கின்றனர். என் மனதிற்கு இவ்விஷயம் அறிந்துகொள்ளக்கூடாத மர்மமாமாயினும், மக்கள் இப்படித்தான் வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கு அந்நாட்டைக் குறித்துள்ள மகத்துவங்களை நான் எடுத்துரைத்தும் அவைகளை நம்பாது என்னைப் பகடி செய்கின்றனர், ஆயினும், ஒருவராவது அந்நாட்டில் செல்லக்கூடாத ஒரு காலம் வரும். அக்காலத்தில் அங்கு

செல்ல மக்கள் வாஞ்சித்தும் வாய்க்காது போகும். என்ன பரிதாப நிலை!

அற்புத பட்டணம்

நாள் மேற்கூறிய தேசத்தில் ஓர் அற்புதப் பட்டணம் முண்டு. நாள் கண்ட எல்லாப் பட்டணங்களிலும் அது பெரியது. அதன் அழகை என்னால் விவரிக்க முடியாது.

புதிய எருசலேம், பரிசுத்த நகரம், என் பிதாவின் வீடு, இப்பெயர்களால் இயேசுநாதர் அப்பட்டணத்தைக் குறித்துப் பேசினார். அப்பட்டணத்தைத் தாவீது இராஜா தேவனுடைய வீடு எனக் குறிப்பிட்டார். எல்லாரும் அப்பட்டணத்தைப் பரலோகம், மோட்சம், சுவர்க்கம், என்றெல்லாம் சொல்லிப்பேசுகின்றனர். வேத புத்தகத்தின் இறுதி இரு அதிகாரங்கள் பரலோகத்தைக் குறித்து லிஸ்தாரமாகக் கூறுகின்றன. அப்பட்டணத்தில் பல வீடுகளிருக்கின்றனவென இயேசு நாதர் சொன்னார்.

சகலவித துன்மார்களும் அப்பட்டணத்தினுள் செல்ல முடியாது: அணு அளவிலும் தீட்டு உட்செல்லாது. அந்த இரு அதிகாரங்களில் அப்பட்டணத்திற்குள் செல்பவர்கள் எவ்வித தகுதி உள்ளவர்களாயிருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறியிருக்கிறது.

பரலோகம் எங்கிருக்கிறது?

ஏசாயா 65:17; 66:22; 2 பேதுரு 3:7,12, 13 முதலிய வசனங்கள் பரலோகம் இருக்கிற இடத்தைக் குறித்துச் சற்று தெரிவிக்கின்றன. வானவில் வானில் தோன்றும்வரை நோவாவின் நாள்களில் நடந்தாற் போல ஜலப்பிரளயம் உலகையழிக்காது என்று வேதம் கூறுகிறது இனி வரவருக்கும் அழிவு அக்கினிப் பிரளயம். நாம் காணும் உலகும் ஆகாயமும் தீயால் அழிக்கப்படும். பின்பு எல்லாம் புதியதான உலகு தோன்றும். இச்சம்பவம் நடக்குமென்று கூறும் வேத வசனங்களைப் பாருங்கள்.

“இப்பொழுதிருக்கிற வானங்களும் பூமியும் அக்கினிக்கு இரையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது...வானங்கள் வெந்து அழிந்து பூதகங்கள் எரிந்து உருகிப்போம்.. புதிய வானங்களும் புதிய பூமியும் உண்டாகுமென்று காத்திருக்கிறோம்.. இதோ நான் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் சிருஷ்டிக்கிறேன்; முந்தினவைகள் இனி நினைக்கப்படுவதுமில்லை; மனதிலே தோன்றுவதுமில்லை. நான் படைக்கப் போகிற புதிய வானமும், புதிய பூமியும் எனக்கு முன்பாக நிற்பதுபோல...என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். பின்பு நான் புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் கண்டேன். முந்தின வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போயின.”

புதிய பூமியைக் குறித்து இரு விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவதாக, பிரிவை ஏற்படுத்தும் சமுத்திரம் இல்லாமற்போகும். புதிய பூமியில் எல்லாரும் பிரிவு, பாகுபாடு இல்லாமல் வாழுவார்கள். சமுத்திரங்கள் இராது. இரண்டாவதாக, புதிய பூமியில் நீதி வாசமாயிருக்கும். இப்போதிருக்கும் பூமியில் நீதி இல்லை. தேவன் சிருஷ்டிக்கும் புதிய பூமியில் பாவமில்லாமல் நீதி வாசமாயிருப்பது எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருக்கும்.

சமுத்திரங்களால் பிரிவு ஏற்படாததும், பாவமின்றி நீதி வாசமாயிருப்பதுமான புதிய பூமியில், நான் சொல்லும் பட்டணமிருக்கிறது. “யோவானாகிய நான் புதிய எருசலேமாகிய பரிசுத்த நகரத்தைத் தேவனிடத்திலிருந்து பரலோகத்தைவிட்டு இறங்கிவரக் கண்டேன். அது தன் புருஷனுக்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட மணவாட்டியைப்போல ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும், பரலோகத்திலிருந்து உண்டான ஒரு பெருஞ் சத்தத்தைக் கேட்டேன். அது, இதோ மனுஷர்களிடத்திலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமிருக்கிறது, அவர்களிடத்திலே அவர் வாசமாயிருப்பார்; அவர்களும் அவருடைய ஜனங்களாயிருப்பார்கள். தேவன்தாமே அவர்களோடேகூட

இருந்து அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பார்” (வெளி: 21:2,3)

“ராஜாதி ராஜா தமது ஜனங்களுடன் இப்புதிய பூமியிலே வாசமாயிருப்பார். “அவருடைய ஊழியக்காரர் அவரைச் சேவித்து, அவருடைய சமூகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்; அவருடைய நாமம் அவர்களுடைய நெற்றிகளில் இருக்கும்” (வெளி. 22:4).

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இயேசுநாதர் தம்முடைய வர்களுடன் இருப்பதே மகா சந்தோஷமாயிருக்கும். இயேசுநாதரின் தோற்றத்தைக் குறித்து அவரைப்பார்த்த யோவான் விஸ்தரிப்பதைப் பாருங்கள்: “...நிலையங்கி தரித்து, மார்பருகே பொற்கச்சை கட்டியிருந்த மனுஷ குமாரனுக் கொப்பானவரையும் கண்டேன். அவருடைய சிரசும் மயிரும் வெண் பஞ்சைப் போலவும் உறைந்த மழையைப்போலவும் வெண்மையாயிருந்தது; அவருடைய கண்கள் அக்கினிஜுவாலையைப் போலிருந்தது; அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்த பிரகாசமான வெண்கலம் போலிருந்தது; அவருடைய சத்தம் பெருவெள்ளத்து இரைச்சலைப் போலிருந்தது. தமது வலது கரத்திலே ஏழு நட்சத்திரங்களை ஏந்திக்கொண்டிருந்தார்; அவர், வாயிலிருந்து இரு புறமும் கருக்குள்ள பட்டயம் புறப்பட்டது; அவருடைய முகம் வல்லமையாய்ப் பிரகாசிக்கிற சூரியனைப் போலிருந்தது” (வெளி. 1:13-16).

இவ்வித மகிமையுள்ளவர், “பயப்படாதே, நான் முந்தினவரும் பிந்தினவரும் உயிருள்ளவருமாயிருக்கிறேன். மரித்தேன் ஆனாலும் சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறேன்; ஆமென்” என்கிறார் (வெளி. 1:17-18). எவ்வளவு கம்பீரமான வார்த்தைகள்! நண்பர்களே, இதுவே பரலோகம்! இந்தத் தேவனுடைய பட்டணத்தைக் குறித்தே உங்களிடம் சொன்னேன். இந்த இடத்திற்கு நீங்கள் போக வேண்டாமா? ஆயத்தமாக்கப்படும் இடம்

அங்கு உண்டு. “கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இதுமுதல் பாக்கியவான்கள்” (வெளி. 14:13). மேற்பார்த்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள “கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவனாக” இருக்க வேண்டும். இல்லையானால் அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெறமாட்டாய்.

அவரை உன் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள். இந்த உலகத்தில் அவர் உன்னுடையவராக வேண்டும். நீ அவருடையவனாக வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இருந்தால் நீ ஒரு நாள் “கர்த்தருக்குள் மரித்து” அந்தப் பட்டணத்தில் எண்ணியடங்கா யுகங்களாக வாழமுடியும்.

இறந்துபோன நமது நேசர்கள்

நாம் உலகில் நேசித்த நமது தந்தை, தாயார், பிள்ளைகள், உறவினர்கள், நண்பர்கள் முதலியோர் பரலோக நாட்டில் எவ்வாறு வாழ்கின்றனர்? தேகத்தில் குடியிருக்கும் நம்மை அவர்கள் பார்க்கின்றனரா? அல்லது நாம் அவர்களை மறுபடியும் காணக்கூடுமா? இவைகள் சிந்தனை செய்வதற்கே அருமையான விஷயங்கள்.

இம்மறை பொருள்களைக் குறித்து வேத புத்தகத்தில் சொல்லியிருப்பதைத் தவிர்த்து வேறு விஷயங்கள் அனைத்தும் பொய். குறிபார்ப்பது பிசாசின் வழி. பரலோக நாட்டைக் குறித்துள்ள எல்லா விவரங்களையும் நன்கறிந்தவர் கடவுள் ஒருவரேயாவார்.

வேதத்தையும் சாட்சி ஆகமத்தையும் கவனிக்க வேண்டும்; இந்த வார்த்தையின்படியே சொல்லாவிட்டால், அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை (ஏசாயா 8:20)

மரித்தவர்கள் தன்னறிவுடன் இருக்கின்றனரா? அல்லது நித்திரையிலிருக்கின்றனரா ?

எபிரெயர் 12:1-ஆம் வசனத்தில் இத்தனை திரளான சாட்சிகள் என்றுள்ளதே. இவர்கள் யார்? பதினோராவது

அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் வீர விசுவாசிகள் இவர்களேயாவர். நமது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகிய ஓட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இவர்கள் நித்திரை செய்யவில்லை.

ஆபிரகாம், சாமுவேல், மோசே. கிறிஸ்தவ உயிர்த்தியாகிகள் அனைவரும் மரித்தபின்பு, ஜிவனுடையவர்களாய் அறிவு, உணர்ச்சியுடையவராயிருந்தனர். அவர்கள் தூங்குகிறவர்களல்ல.

தேவன் மரித்தவர்களுக்கல்ல, உயிருடையவர்களுக்கே தேவனாய் இருக்கிறார். “நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாயிருக்கிறேன்” என்றுரைத்தார் இயேசுநாதர் (மத். 22:32).

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:14-இல் “மரித்தவர்கள் பாக்கியவான்கள்” என்று எழுதியிருக்கிறது. சுய அறிவை இழந்தவர்களாய் நித்திரையிலிருப்பவர்கள், சுகதுக்கங்களை உணர்ந்து அனுபவிக்க முடியாது. சகல அறிவுடன் வாழ்பவரே சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பர்.

ஏசாயா 14:9-11-இல் மரித்தோர் பேசுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நித்திரை செய்வார்களேயாகில் சுய அறிவுடன் இருக்க முடியாது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:9-11-இல் “மரித்தவர்கள் மகாசத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்கள்” என்றிருக்கிறது. இவர்கள் யாவரும் நித்திரையில் அல்ல, விழிப்புடன் இருக்கிறவர்கள். தேசத்தை விட்டுப் பிரிந்து கிறிஸ்துவுடனேகூட இருப்பது விசுவாசிகளின் நிலைமை (பிலி. 1:23).

மேற்பார்த்த வசனங்கள் யாவும், காலஞ்சென்ற நமது அன்பர்கள் யாவரும் நித்திரையிலல்ல, கிறிஸ்துவுடனேகூட இருக்கின்றனர் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. கிறிஸ்துவும் இப்போது நித்திரையடைந்தவராயல்ல. உயிருடன் தேவ சிங்காசனத்திலமர்ந்து நமக்காகப்

பரிந்து பேசுகிறார். அவர் உயிரோடு இருக்கிறதுபோல் அவர் பிள்ளைகளாகிய நமது அன்பர்களும் உயிரோடு இருக்கின்றனர்.

“நான் இருக்கிற இடத்தில் நீங்களும் இருக்கும்படி” (யோவான் 14:3), “நான் எங்கே இருக்கிறேனோ அங்கே அவர்களும் என்னுடனேகூட இருக்க விரும்புகிறேன்” (யோவான் (17:14), “பிற்பாடு என் பின்னே வருவாய்” (யோவான் 13:36).

இவை மகத்தான வாக்குறுதிகள், கிறிஸ்துவுக்குள் மரிக்கும் நம்மவர் அனைவரும் அவர் இருக்குமிடத்தில் இருக்கின்றனர். அதை அவர்கள் அறிந்து உணர்ந்து அனுபவிக்கின்றனர். இந்த அறிவுடன் கூடிய நிலையை அனுபவிக்கவே, அவருடன் இருக்க நாம் விரும்புகிறோம். “இன்று நீ என்னுடன் பரதீசிலிருப்பாய்” (லூக்கா 23:34).

அதிசய வாக்கன்றோ? அக்கள்ளன் மரித்த தினமே இயேசுவுடன் இருந்தான். நித்திரையில் அல்ல; உயிருடன் அவரைத் தரிசித்து அத்தினமே அவரில் மகிழ்ந்தான் என்ற சத்தியத்தை வேறு சொற்களில் இயம்ப இயலா. “இந்தத் தேகத்தைவிட்டுக் குடிபோகவும் கர்த்தரிடத்தில்குடியிருக்கவும்” (2 கொரி. 5:8). இவ்வசனம் நமது நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

நீண்டகாலம் நீ நேசித்த அன்பன் இப்போது தனது குடிசையாகிய சடலத்தைவிட்டேகி, விண்ணில் ஆண்டவருடன் வசிக்கிறான். உன் தந்தையாரின் கல்லறையைப் பார்க்கும்போது, “அப்பா இங்கிருக்கிறார்” என்று சொல்லாதே. அவரது உடல் மட்டும் மண்ணில் இருக்கிறது. அவரோ விண்ணேகி விட்டார்.

இப்போது அவர் ஆண்டவருடன் இருக்கிறார். “அவருடைய ஊழியக்காரர் அவரைச் சேவிக்கிறார்கள்.”

ஆகவே மரித்தவர்களை நினைத்து அங்கலாய்க்காதே. நம்பிக்கை இழந்தோரைப்போல சஞ்சலப்படாதே.

தேவனிடைய நகரம்

“மேலும் பரலோகத்திலிருந்து உண்டான ஒரு பெருஞ் சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அது: இதோ, மனுஷர்களிடத்திலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமிருக்கிறது, அவர்களிடத்திலே அவர் வாசமாயிருப்பார்; அவர்களும் அவருடைய ஜனமாயிருப்பார்கள், தேவன்தாமே அவர்களோடேகூட இருந்து அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பார். அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார்; இனி மரணமும் இல்லை, துக்கமும் இல்லை, அலறுதலும் இல்லை வருத்தமும் இல்லை” (வெளி. 21:3,4).

“இனி ஒரு சாபமுமிராது. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் இருக்கிற சிங்காசனம் அதிலிருக்கும். அவருடைய ஊழியக்காரர் அவரைச் சேவித்து அவருடைய சமூகத்தைத் தரிசிப்பார்கள்; அவருடைய நாமம் அவர்களுடைய நெற்றிகளில் இருக்கும். அங்கே இராக்காலமிராது; விளக்கும் சூரியனுடைய வெளிச்சமும் அவர்களுக்கு வேண்டுவதில்லை; தேவனாகிய கர்த்தரே அவர்கள்மேல் பிரகாசிப்பார். அவர்கள் சதாகாலங்களிலும் அரசாளுவார்கள்” (வெளி. 22:3-5).

“இவர்கள் இனி பசியடைவதில்லை, இனி தாகமடைவதில்லை. வெயிலாவது உஷ்ணமாவது இவர்கள்மேல் படுவதில்லை. சிங்காசனத்தின் மத்தியிலிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியானவரே இவர்களை மேய்த்து, இவர்களை ஜீவத் தண்ணீருள்ள ஊற்றுக்களண்டைக்கு நடத்துவார்; தேவன் தாமே இவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் துடைப்பார்” (வெளி. 7:16,17).

இவ்விதமாக நீங்கள் கேட்டிராத இந்தப் பட்டணத்தைக் குறித்தே உங்களுக்குச் சொல்ல முயற்சித்தேன். அங்கு போவது உங்களுக்கு விருப்பமில்லையா? இப்போதே உங்களை அதற்குத் தகுந்தவர்களாக்குங்கள். அப்பட்டணத்து இராஜா இயேசுநாதர் அவருக்கே உங்கள் இதயத்தைக் கொடுங்கள். அவரே உங்களை இரட்சிக்க வல்லவர்; உங்கள் ஆனந்தம் பேரானந்தமாக மாறும். உங்கள் உலக வாழ்க்கை பயண இறுதியில், முத்துக்கள் கொண்ட அப்பட்டணத்து வாசல்களின் வழியாக அந்நகருக்குள் பிரவேசிப்பீர்கள்.

2

வித்தியாசமே இல்லை

வித்தியாசமேயில்லை, எல்லாரும் பாவஞ்செய்து தேவமகிமையற்றவர்களானோம். இவை நம்மைக் கலங்கப்பண்ணும் சொற்கள், ஆயினும் உண்மை மொழிகள். “வித்தியாசமில்லை” என்பதின் கருத்தென்ன?

இரு வகுப்பார்

குற்றமுள்ளவன், குற்றமற்றவன்; மீட்கப்பட்டவன், மீட்கப்படாதவன்; பாவி, நீதிமான்; இவ்வாறு உலகில் நாம் காண்பதுபோல இரு வகுப்பினரேயுண்டு. இவ்விருவகுப்பினரில் நீங்கள் ஒன்றில் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசிகளாக அல்லது அவிசுவாசிகளாக மட்டுமே இருக்கக்கூடும்.

இரு வழிகளேயுண்டு

கேட்டிற்கும் மரணத்திற்கும் போகும் விசாலமான வழி. நித்திய ஜீவனுக்கும் பரலோகத்திற்கும் போகும் இடுக்கமான வழி. என்னுடன் நடந்துவரும் நண்பா, நீ இவ்விரண்டிலொன்றில்தான் நடந்து செல்கிறாய். நீ செல்லும் பாதை பரலோகத்திற்கு அல்லது பாதாளத்திற்கு உன்னை வழிநடத்தும். இடைப்பாதை ஒன்று மில்லை.

இரு முதலாளிகள்: ஒருவர் தேவன், அடுத்தவன் சாத்தான். இரு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்வது முடியாது என்பதற்கேற்ப, நீ சேவை செய்வது தேவனுக்கா,

சாத்தானுக்கா? எந்த வகுப்பை நீ சேர்ந்தவன்? எந்த வழியில் நீ நடந்து போகிறாய்? யாரைச் சேவிக்கிறாய்?

இரு வகுப்பினரில் ஒரு கூட்டத்தார் குற்றமுள்ளவர்களும். அடுத்த கூட்டத்தார் குற்றமற்றவர்களும் எவ்வித வித்தியாசமுமின்றிப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நீ குறைந்த பாவங்களைச் செய்தவனாயினும், சன்மார்க்கனாயினும், சன்மார்க்கமற்றவனாயினும் எவ்வித வித்தியாசமுமின்றி நீ தீர்க்கப்படுவது நிச்சயம்.

நீ கிறிஸ்தவ சபைகளில் முக்கிய அங்கத்தினனாயிருந்தாலும் அல்லது பல்லாண்டு சிறைவாசஞ் செய்த துஷ்டனாயினும் வித்தியாசமில்லை, தேவ சாபத்திற்குள்ளாகிக் கேட்டிற்குப் போகும் விசாலமான வழியில் நடக்கிறவனாயிருப்பாய்.

நீ சன்மார்க்க ரீதியில் வாழ்ந்து சமுதாயத்தில் மேம்பட்டவனாயினும், இரட்சிக்கப்படாவிட்டால் தேவன் உன்னைக் கீழ்த்தரமான பாவி யாகவே எண்ணுகிறார். எல்லாரும் வித்தியாசமின்றிக் குற்றமுள்ளவர்களாவர்.

பிரளயம்

நோவா என்றவரும், அவருடன் பேழைக்குள் அடைக்கலம் புகுந்த எட்டுப்பேருமன்றி அனைவரும் பிரளயத்தினால் அழிக்கப்பட்டனர். மனுவர்க்கமே அழிந்தது என்பதைச் சிந்திப்பதே பயங்கரமானது. சன்மார்க்கமாய் வாழ்ந்த பாவிகளும், துன்மார்க்கமாய் வாழ்ந்த துஷ்டர்களும் ஒருங்கே பிரளயத்தால் வாரிக்கொள்ளப்பட்டு அழிவிற்குரியவர்களாய் நித்தியத்தில் பிரவேசித்தனர். பேழைக்குள்ளிருந்தோர் ஒரு வகுப்பார். பேழைக்கு வெளியே இருந்தவர்கள் வேறு கூட்டத்தார். இவர்கள் தேவ எச்சரிப்பை அசட்டை செய்தனர். பேழையினுள் அடைக்கலம் புக மறுத்தனர். ஆகவே வெள்ளம் புரண்

டோடும் சமயத்தில் அடைக்கப்பட்ட பேழையினுள் செல்லப் பிந்திவிட்டது. அவர்கள் பரிதாபக் கூக்குரலும் ஜெபதபங்களும் கேட்கப்படவில்லை. வெள்ளத்தில் அழிந்துபோவதைத் தடுக்க உயர்ந்த சிகரத்திலேறினர். அந்தோ! உலகின் உயர்ந்த சிகரங்களும் வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தன. எவ்வித வித்தியாசமுமின்றி மனுவர்க்கமே அழிந்தது.

உன்னுடைய அக்கிரமத்தினால் அல்லது உன் ஈனச் செயல்களால் மட்டும் நீ மரிப்பதில்லை. உன் நாசத்திற்கும் ஆத்மீக மரணத்திற்கும் காரணம் உனக்கு அளிக்கப்படும் மீட்பை நீ அசட்டை செய்வதுதான். நீ மரணத்திற்கும் அழிவிற்கும் தப்பும்படி உனக்கு அளிக்கப்படும் “இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பைக் குறித்து” நீ கவலையற்றிருப்பாயானால் தண்டனைக்கு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வாய்? (எபி. 2:4). துன்மார்க்கனும் தேவனை மறக்கிற எல்லா ஜாதியாரும் நகரத்தில் தள்ளுண்டு போவார்கள் என்று கூறும் தேவ வசனத்தின் எச்சரிப்பைக் கவனித்துக்கொள். நீ கொடிய பாவஞ்செய்யாத சன்மார்க்கனாயினும், அவர் அருளும் இரட்சிப்பின் நம்பிக்கையை அசட்டை செய்தால் அல்லது தேவனை மறந்தால் அல்லது பேழையாகிய இயேசுவில் அடைக்கலம் புகாததால் நீ குற்றமுள்ளவனாக அழிவாய் என்பது திண்ணம்.

சமவெளிப் பட்டணங்கள்

தேவன் சோதோம் கொமோரா பட்டணங்களை அழித்தார். ஏன் அப்பட்டணங்களைத் தேவன் தீக்கிரையாக்கினார்? அங்குள்ள அனைவரும் கொடிய துஷ்டர்களென்று எண்ணுகிறீர்களா? சிலரின் பாவங்கள் சிறிதும், சிலரின் பாவங்கள் கொடியதுமாயிருந்திருக்கக்கூடும். இல்லை, சகலரும் குற்றமுள்ளவர்களும், தேவனுக்கு முன்பாவிருமாயிருந்தனர். சிறியோர் பெரியோர் எல்லாரும் எவ்வித வித்தியாசமின்றி அழியும்படி அவர்கள் வசித்த

சமவெளிப் பட்டணங்களைத் தீயாலும், எரிகிற கந்தகத் தாலும் நாசமாக்கினார்.

எகிப்தின் தலைச்சன் பிள்ளைகள்

எகிப்தில் பிறந்த எல்லா முதற் பிள்ளைகளும் சண்டாளர்களாயிருந்தனரா? அவர்களில் பலர் கல்விமான் களும், சாஸ்திரிகளும், மந்திரிகளுமாயிருந்திருக்கக்கூடும். தேவன், “இரத்தத்தைக் காணும்போது நான் உன்னைக் கடந்து செல்வேன்” என்றார் (யாத். 12:13). “ஆகவே, இரத்தம் பூசப்பட்ட எல்லா வீடுகளையும் விட்டு, இரத்தம் பூசப்படாத வீடுகளிலுள்ள எல்லாத் தலைப் பிள்ளைகளையும் சங்கார தூதன் கொன்றான். இவர்கள் தங்கள் பாவங்களினிமித்தமாகவல்ல, கீழ்ப்படியாமையின் காரணமாகவே கொல்லப்பட்டனர். வீடுகளில் இரத்தம் பூசப்பட்டிருக்கிறதா? இரத்தத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களும், அடைக்கலம் புகாதவர்களுமாகிய இரு கூட்டத்தாரை இங்கு பார்க்கிறோம்.

என் நண்பா! இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் உன்னை அழிவினின்று காக்கிறதா? “ஆத்துமாவிற்குப் பாவ நிவர்த்தி செய்வது இரத்தமே” (லேவி. 7:11), “இரத்தஞ் சிந்துதலில்லாமல் பாவ மன்னிப்பில்லை” (எபி. 9:22). மனிதன் மாற்றக்கூடாத வாக்கைத் தேவன் சொல்லியிருக்கிறார்: “இரத்தத்தை நான் காணும்போது உன்னைக் கடந்து செல்வேன்” (யாத். 12:13). இரத்தம் உன்னை மறைத்துக் கொள்ளாவிடில், வெகு விரைவில் அதன் மறைவில் ஒளிந்துகொள்ள உன்னை எச்சரிக்கிறேன். தேவாக்கினை வெள்ளம் விசூரவில் புரண்டோடும். உன் முன்னிருப்பது மரணம். தப்பும் ஏதுக்கள் வேறில்லை.

அனைவரும் குற்றவாளிகள்

உலகின்கண் இருக்கும் எல்லாப் பெருஞ் சிறைகளிலும் நாம் பார்ப்பவர்கள் பலவித சட்டங்களை மீறியவர். அவர்களில் சிலர் கொலை செய்தவர், திருடர், கொள்ளைக்காரர். சிலர் சிறிய தப்பிதங்களைச் செய்தவர். எவராயினும் சரி, எல்லாரும் சமூக விதிகளை மீறிக் குற்றஞ் செய்த குற்றவாளிகள்.

சாவதற்கு ஒரு மைல் ஆழம் சமுத்திரத்தில் அமிழ அவசியமில்லை. தலைக்குமேல் ஒரு முழ ஜலமே போதும், அவ்வாறு பரலோகத்திற்குள் போகாது தடைசெய்ய ஒரு சிறிய பாவம் காரணமாகும். ஆயிரம் நன்மை செய்தும் நீ புரியும் ஒரு சிறிய பாவம் உன்னைக் குற்றவாளியாக்கும்! யாக்கோபு 2:10, இல் ஒருவன் நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் கைக்கொண்டிருந்தும் ஒன்றிலே தவறினால் எல்லாவற்றிலும் குற்றவாளியாயிருப்பான் என்றிருக்கிறது. அதை நீ சிந்திக்குங்கால், நீ செய்த சிறிய குற்றமே உன்னைக் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கிறதென்று அறிவாய்.

பத்து வளையங்கள் கொண்ட சங்கிலி

பத்து பலத்த வளையங்கள் கொண்ட ஒரு சங்கிலியில் நீ தொங்கிக்கொண்டிருக்க, ஒரு வளையல் அறுந்தால் நீ கீழே விழுவாய். ஒன்பது வளையங்கள் பலமுள்ளதாயிருந்தும் ஒன்று முறிந்துபோனதால் மட்டுமே நீ விழ நேரிட்டது. பத்துக் கற்பனைகளைக்கொண்ட சங்கிலியின் ஒரு கற்பனையை நீ மீறினால் அதுவே உன் விழுதலுக்குக் காரணமாகும் நீ சட்டத்தை மீறினவனாகக் கருதப்படுவாய். நியாயப்பிரமாணம் முழுவதையும் கைக்கொண்டும் ஒன்றிலே தவறினால் எல்லாவற்றிலேயும் குற்றவாளியாவாய் என்ற வாக்கு உண்மையானது.

நியாயப்பிரமாணங்களனைத்தையும் மீறாது நீ கைக் கொண்டாயா? ஒரு சட்டத்தையும் நீ மீறவில்லையா? ஒரு பாவத்தையாவது நீ செய்யவில்லையா? கொலையோ, களவோ, விபசாரமோ, பொய்யோ எதுவாயினும் சரி, ஒன்றை நீ செய்திருப்பாயானால் அதினிமித்தம் நீ பாவி யாகத் தீர்க்கப்பட்டுத் தேவ கோக்கினைக்கு ஆளாக வேண்டும். நீ குற்றவாளியாய்த் தீர்க்கப்படுவாய்.

நீ எவ்வளவு பாவம் செய்தாய் என்று பாராமல், இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்துள்ள உன் மனப்பான்மை எவ்விதமிருக்கிறதென்பதுதான் விசேஷம்.

“கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்ன செய்யவேண்டும்” என்று பிலாத்து கேட்டதுபோல் நீ இயேசுவைக் குறித்து என்ன செய்திருக்கிறாய்? இப்போது அவருடனுள்ள உன் சம்பந்தம் உன் நித்திய காலத்தைத் தீர்மானப்படுத்தும். தேவ குமாரனைக் குறித்து நீ என்ன எண்ணுகிறாய்?

இப்போதே உன்னைக் குற்றவாளியாக ஒப்புக் கொள்ள மாட்டாயா? ஒரே ஒரு பாவம் உன்னைப் பரலோகத்திற்குள் பிரவேசியாவண்ணம் அப்புறப்படுத்து மென்று அறிவாயே. தங்களைத் தகுதியுள்ளவர்களாக்கிக் கொண்ட மக்கட்காய் பரலோகம் ஆயத்தமாக்கப்படு கிறது. உன் பாவத்தோடு அவ்வுலகிற்குள் செல்வா யானால் உனக்குச் சந்தோஷமிராது. பரிசுத்தவான் களுடன் உனக்குப் பங்கேது? பாவஞ் செய்யும் மக்கள் உன் கூட்டாளிகள். ஆகவே, நீ முதலாவதாக மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக, தேவ காரியங்களில் நீ மகிழ உன் சிந்தை புதிதாக வேண்டும். தீட்டான தொன்றும் பரலோகத்திற்குள் செல்லாது. இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களே தேவனைத் தரிசிப்பார்கள் (மத். 5:8).

தேவனுடைய பரிசுத்தத்தின் பயங்கரத்தை அறிந்தால் மட்டும் நமது பாவங்களின் இழிவை நாம் அறிய முடியும். தேவ பரிசுத்தத்தை அறியாத அறிவீனத்தால் மக்கள் பாவத்தைப் பாவமாக எண்ணுகிறதில்லை.

பேதுருவின் அறிக்கை

பேதுரு இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து, ஆண்டவரே, நான் பாவியான மனுஷன். நீர் என்னைவிட்டுப் போக வேண்டும் என்றான் (லூக்கா 5:8). பேதுரு ஆண்டவரைப் பார்த்தபோது தன்னுடைய நீசத்தன்மையைக் கண்டு உணர்ந்தான். ஏசாயா தீர்க்கன் தேவனுடைய பரிசுத்த மகிமையைக் கண்டபோது, பின்வருமாறு கதறினார்: “ஐயோ! அதமானேன், நான் அசுத்த உதடுகளுள்ள மனுஷன். சேனைகளின் கர்த்தராகிய ராஜாவை என் கண்கள் கண்டதே” (ஏசாயா 6:5).

தேவன் யோபைப் பார்த்து உத்தமன், பரிசுத்தவான் என்றார், அப்பேர்ப்பட்ட மனிதனைக் குற்றப்படுத்த அவன் நண்பரும் சாத்தானும் முயற்சித்தும் முடியாது போயிற்று. ஆனால் யோபு தேவனுடைய பரிசுத்தத்தைக் கண்டபோது தனது நீசத்தன்மையை உணர்ந்து பின்வருமாறு கூறினான்: “என் காதினால் உம்மைக் குறித்து கேள்விப்பட்டேன்; இப்பொழுதோ என் கண்கள் உம்மைக் காண்கிறது. ஆகையால் நான் என்னை அருவருத்துத் தூளிலும் சாம்பலிலும் இருந்து மனஸ்தாபப்படுகிறேன்” (யோபு 42:5,6).

மகா பாவியே! தேவ சந்நிதியில் நிற்கும்போது உன் கதி என்ன? காணக்கூடாத தூசிப் பொருள்களைக் கதிரவனின் சதிர்கள் காட்டுவதுபோல, உனக்குள் மறைந்திருக்கும் அவலட்சணங்களைத் தேவ சமூக ஒளி காட்டும்?

இரட்சிப்பைக் குறித்த தப்பெண்ணம்

இரட்சிக்கப்படாதிருந்தும் இரட்சிக்கப்பட்டோம் என்ற தப்பான எண்ணங்கொண்டு வாழ்கிற அநேகரை நான் பல இடங்களில் அறிந்திருக்கிறேன்.

மோட்ச வாழ்வின் நம்பிக்கைக்கு ஆதாரம் எதுவெனத் தெரியாது வாழும் ஏராளமான சிறிஸ்தவர்கள் இருக்கின்றனர். சன்மார்க்கமாய் வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் சபைகளில் தொண்டு செய்கின்றனர். அவர்களால் பல நன்மைகள் உண்டாகின்றன. ஆயினும் அவர்கள் இரட்சிக்கப்படாதவர்கள், அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே வஞ்சித்துக் கொள்கின்றனர். சாத்தான் அவர்கள் மனக்கண்களைக் குருடாக்கி விட்டான்.

எல்லாம் செம்மையாயிருக்கிறதென்று நம்பி வாழ்பவர்களை நான் அறிந்திருப்பதால், அவர்களைத் தட்டி எழுப்பி நித்திய இரட்சிப்பை இழக்கும் வழிகளினின்று அவர்களைத் திருப்ப வாஞ்சிக்கிறேன். கிறிஸ்தவனென்ற பெயரோடு வாழ்ந்து, மரித்தபின் பரலோக வாசல் அடைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்பதானால் அது ஏமாற்றமன்றோ? அச்சமயம் ஏற்படும் மனோவேதனையைச் சொல்லவும் முடியாதே! அது நிர்ப்பந்த நிலையாகிவிடும்.

என் பிரிய நண்பா! உன் இரத்த பழிக்கு நான் நீங்கலாக உனக்கு இரட்சிப்பின் வழியைக் காட்ட வாஞ்சிக்கிறேன். நீ இரட்சிக்கப்பட்டாலும் இரட்சிக்கப்படாவிடிலும் நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க் கேட்க உன்னிடம் மன்றாடுகிறேன்.

இரட்சிப்பைக் குறித்த மனித எண்ணம்

மனிதனுள்ளத்தில் இயற்கையாக, இரட்சிப்படையதான் ஏதோ கைங்கரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் உதிக்கிறது. எந்நாட்டிலும் சுய புண்ணியத்தால் இரட்சிப்படையலாம் என்கிற நம்பிக்கையுடையவர்கள் உண்டு. அதை உத்தேசித்தே அநேகர் தங்களையே சித்திரவதை செய்துகொள்கின்றனர்.

ஸ்தல யாத்திரை, உண்ணாவிரதம், மௌனவிரதம், திருநீராடல் முதலிய கைங்கரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, அதன் நோக்கம் இரட்சிப்படைய வேண்டுமென்பதே

வேறு பல சமயக் கொள்கைகளும் மனிதப் பிரயத் தனங்களால் இரட்சிப்படையக்கூடும் என்பதாகப் போதிக்கின்றன. மனிதன் சுயமுயற்சியின் வாயிலாக இரட்சிப் படைய வாஞ்சிக்கிறான். இவைகள் மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மார்க்கங்கள். ஆனால் தேவன் வகுத்திருக்கும் வழி வேறு. நித்திய ஜீவன் அவர் இலவசமாயளிக்கும் ஈவு. அதை மனித முயற்சியினால் பெற முடியாது. நீ அதை இலவசமாய்ப் பெற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் அது உன்னுடையதாகாது.

இரட்சிப்பு கிரியைகளினால் வராது

“உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேற்றப் பிரயாசப்படுங்கள்” என்பதாக வேதம் தெளிவுறப் போதிக்கிறதேயன்றி “உங்கள் இரட்சிப்பை உண்டாக்கப் பிரயாசப்படுங்கள்” என்று சொல்லுகிறதில்லை. தேவன் இரட்சிப்பை உண்டாக்கி விட்டதால், அதை உன் வாழ்க்கையில் நிறைவேற்றப் பிரயத்தனப்படலாமேயன்றி வேறெல்ல. உங்கள் பிரயாசச்சித்தத்தை நீங்களே உண்டாக்குங்கள் என்பதாக வேதம் சொல்லுகிறதில்லை. சுமார் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே தேவன் அதைச் செயலாற்றி விட்டார். மனிதன் பிரயாசச்சித்தத்தை ஒருக்காலும் தானே செய்ய முடியாது.

உதாரணமாக ஒரு மாணவனை எடுத்துக் கொள்வோம். அவன் கலாசாலை சென்று படிப்புக் கட்டணங்களைச் செலுத்தி, மாணவனாகப் பதிவு செய்து கொள்கிறான். பின்பு மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளாகத் தன் படிப்பை நிறைவேற்றப் பிரயத்தனப்படுகிறான். அதுபோல நீ உன்னைப் பதிவு செய்துகொள்ளாவிடில் நீ செய்வது வீணாகும். தேவன் செய்து முடித்த இரட்சிப்பை உன்னுடையதாக்கிய பின்னரே அதை உன் வாழ்க்கையில் நிறைவேற்ற முடியும். தேவன் செய்து முடித்த இரட்சிப்பை ஈவாகப் பெற்றுக்கொள்.

மனிதனால் ஒன்றும் இயலாது

மனிதன் தன்னை மீட்க ஒன்றும் செய்ய முடியாது. மனிதன் தனது புண்ணியங்களால் தேவனிடம் சேர முயற்சிப்பது மனிதனால் வகுக்கப்பட்ட வழி. இது கிரியா மார்க்கம். ஆனால் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில், தேவனுடைய புண்ணியங்கள் அவரிடமிருந்து மனிதனுக்கு வருகின்றன. இது கிருபா மார்க்கம்.

மனிதன் நாட்டிற்காகவும், தன் கட்சிக்காகவும் இரத்தஞ் சிந்துகிறான். மனிதன் சிந்தும் இரத்தம் ஒரு பாவத்தையாகிலும் போக்காது. ஆனால், தேவனாயிருந்தும் மனிதனாக வந்த இயேசுநாதர் கல்வாரிச் சிகரத்திலேற்றிய சிலுவையில் சிந்திய இரத்தம், உலகில் பிறந்து இறந்தவர்களின் பாவங்களையும், உலக முடிவுவரை பிறந்து இறக்கும் மனிதரின் பாவங்களையும் போக்கக் கூடிய வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது. நித்திய ஜீவனை அடைய மனிதமுயற்சி பலிக்காது. "எல்லாம் முடிந்தது" என்றுரைத்த இயேசுநாதர் பிராயச்சித்தத்தைப் பூர்த்தி யாக்கிவிட்டார். அவர் பூர்த்தி செய்ததோடு மனிதன் கூட்டவோ குறைக்கவோ முடியாது.

மனிதனின் நீதிகளும் சன்மார்க்கமும் இரட்சிப்புக்குச் சான்றுகளாயிருப்பின் இயேசுநாதர் மரித்திருக்க வேண்டிய தில்லை. நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் வருமானால் கிறிஸ்து மரித்தது வீணாயிருக்கும் (கலா 2:21). மனிதப் பிரயத்தனங்கள் அவனை இரட்சியாதென்று தேவன் அறிந்ததால் தமது திருக்குமாரனை இரட்சகராக அனுப்பினார். என் நண்பா, சன்மார்க்கம் ஒருவனையும் இரட்சியாது. சன்மார்க்கம் உன்னையும் இரட்சியாது.

சன்மார்க்கமும் பாவிமும்

இரண்டு மனுஷர் ஜெபம்பண்ணும்படி தேவாலயத்துக்குப் போனார்கள். ஒருவன் பரிசேயன், மற்றவன் ஆயக்காரன். பரிசேயன் நின்று: தேவனே! நான்

பரிகாரர், அநியாயக்காரர், விபசாரக்காரர் ஆகிய மனுஷரைப்போலவும் இந்த ஆயக்காரனைப்போலவும் இராததினால் உம்மை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். வாரத்தில் இரண்டுதரம் உபவாசிக்கிறேன்; என் சம்பாத்தியத்திலெல்லாம் தசமபாகம் செலுத்தி வருகிறேன் என்று தனக்குள்ளே ஜெபம்பண்ணினான். ஆயக்காரன் தூரத்தில் நின்று தன் கண்களையும் வானத்துக்கு ஏறெடுக்கத் துணியாமல், தன் மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு, தேவனே, பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாயிரும் என்றான் (லூக்கா 18:9-13).

பரிசேயன், 'நான்' என்ற ஆணவம் நிறைந்த சன் மார்க்கன். "நான் உபவாசிக்கிறேன்", "நான் கொடுக்கிறேன்" என்ற அகப்பெருமை நிறைந்தவன். சுய நீதியின் தோற்றத்தை அவன் வெளிப்படுத்தினான். இன்று கிறிஸ்தவர்களிடம், அவர்கள் இரட்சிப்பின் ஆதாரத்தைக் கேட்டால், நான் ஆலயம் போகிறேன், தசம பாகக் காணிக்கை செலுத்துகிறேன், ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கிறேன் என்றவாறு பலவிதத்தில் "நான்" "நான்" என்று சொல்லுகின்றனரேயன்றி, அவர்களில் கிறிஸ்து வெளிப்படுவதில்லை. கிறிஸ்து செய்து முடித்த ஒன்றையும் அவர்கள் வெளியாக்காமல், "நான் செய்கிறேன்" என்று சொல்லுகின்றனர். பாவிகளில் பிரதான பாவியாகத் தன்னை எண்ணிய பவுல், "இனி நானல்ல, கிறிஸ்துவே" என்பதாகச் சொன்னார். நாமனைவரும் நம்மைப் பாவிகளாகக் கருதி. நமது நீதிகள் அழுக்கான கந்தைகளென எண்ணி, நமக்காக எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்த இயேசுநாதரை நினைப்போமாக.

கிரியைகளினால் இரட்சிப்பு வராது

நீங்கள் சபையில் வாஞ்சையுடன் சேவை செய்பவர்களாயினும் இரட்சிக்கப்படாதிருக்கலாம். சபை ஊழியம் மனிதனை இரட்சியாது. கிறிஸ்தவக் கொள்கைகள், தத்துவங்கள், ஜெபதபங்கள், சுயவெறுப்பு, தானதர்மம்

கள் ஆகியதொன்றும் உன்னை இரட்சிக்காது. கிறிஸ்து வினாலன்றி இரட்சிப்பில்லை. நாம் இரட்சிக்கப்படும் படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும் மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை (அப். 4:12).

ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளினால் உண்டானதல்ல (எபேசியர் 2:9). ஆகையால் என் நண்பரே, உங்கள் சன்மார்க்கத்தில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டாம். சுயம் ஒருக்காலும் உங்களை இரட்சியாது.

இரட்சிப்பைக் குறித்துள்ள தேவனுடைய திட்டம்

மனிதன் இரட்சிப்பைக் கிரியைகளின்மூலம் அடைய எத்தனிக்கிறான். தேவன் கிருபையின்மூலமாக அளிக்கிறார். மனிதன் தான் செய்யும் செய்கைகளாலும் தானிருக்கும் சன்மார்க்க நிலையாலும் இரட்சிப்பைப் பெற முயற்சிக்கிறான். “கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்” என்று தேவன் சொல்லுகிறார். கிருபையும் புண்ணியமும் ஒன்றோடொன்று இசைந்து போகாது. கிருபையினால் பூரண இரட்சிப்பு வருவதானால் அங்கு புண்ணியத்திற்கு இடமில்லை.

வேதத்தில் “கிருபை” என்ற வாக்கு மகா முக்கியமானது. தேவகிருபையாகிய இரட்சிப்பைப் பறைசாற்ற அது நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அர்த்தம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. இதைப் பாருங்கள்: “இலவசமாய் அவருடைய கிருபையினாலே கிறிஸ்து இயேசுவினுள்ள மீட்பைக்கொண்டு நீதிமாண்களாக்கப்படுகிறார்கள்” (ரோமர் 3:24).

“மீட்பு” என்றால் என்ன? ஒருவன் வசத்திலிருந்த பொருளை வேறொருவனுக்கு விற்பின், மறுபடியும் கிரயத்தைக் கொடுத்து அதை வாங்குவதை மீட்டுக் கொள்ளுதல் என்கிறோம். ஆதியில் ஆதாம் மனு வர்க்

கத்தைச் சாத்தானுக்கும், பாவத்திற்கும், மரணத்திற்கும் விற்றுப்போட்டான். இயேசு கிறிஸ்து உலகில் வந்து, பாவத்தையும் அதன் ஆக்கினையையும் தம்மேல் ஏற்று மீட்பின் கிரயமாகிய தமது மரணத்தால் மறுபடியும் மனுவார்க்கத்தைச் சாத்தானிடமிருந்து மீட்டுக் கொண்டார். அவர் செலுத்திய மீட்பின் கிரயம் அவர் சிந்திய அவருடைய இரத்தம். “அழிவுள்ள வஸ்துக்களாகிய வெள்ளி யினாலும் பொன்னினாலும் மீட்கப்படாமல், குற்றமில்லாத மாசற்ற ஆட்டுக்குட்டியாகிய கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டீர்கள்” (1 பேதுரு 1:18-19), பணத்தாலல்ல, “விலையேறப்பெற்ற கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தாலே” மீட்பின் கிரயம் செலுத்தப்பட்டது. இதன்மூலம் தேவன் இலவசமாய் எல்லாரையும் நீதிமான்களாக்கியிருக்கிறார். தேவன் இலவசமாக, வேறு எவ்விதக் காரணமுமின்றிப் பாவியை நீதிமானாக்குகிறார். நம்மிலுள்ள ஒரு நன்மையும் அம்மீட்பைச் சம்பாதி்யாமல், இயேசு கிறிஸ்துவின் பிராயச் சித்தத்தின் பொருட்டே அம்மீட்பையளிக்கிறார்.

கிருபை என்பது தேவ தயவு. எவ்வித அருகதியும்ற்ற பாவிக்கு இரட்சிப்பையளிப்பது தேவகிருபை. மனிதன் அதை வாங்கவும் சம்பாதிக்கவும் முடியாது. எல்லாம் தேவனால் மட்டுமே கூடும்.

சட்டத்தை நிறைவேற்ற இரு வழிகளுண்டு. ஒன்று சட்டத்தைப் பூரணமாகக் கைக்கொள்ளுதல், இரண்டாவது, சட்டத்தை மீறினால் அதன் ஆக்கினையை அனுபவிப்பது. சட்டத்தை மீறுவதின் ஆக்கினை மரணம். பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (ரோமர் 6:23). பாவஞ்செய்கிற ஆத்துமா சாகும் (எசே. 18:4). சட்டம் இருக்குமிடத்தில், அதை மீறுகிறவர்களுக்கு ஆக்கினையு முண்டு.

தேவன் நீதியுள்ளவராயிருந்தும் பாவியை மீட்க விரும்பங்கொண்டார். ஆதலால் மனிதனுக்காகப் பிராயச்

சித்த பலியாக இயேசு கிறிஸ்துவை ஒப்புக்கொடுத்தார். “தம்முடைய நீதியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாகவும், தாம் நீதியுள்ளவரும் இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவருமாய் விளங்கும்படி இக்காலத்திலே தமது நீதியைக் காண்பிக்கும் பொருட்டாகவும் கிறிஸ்து இயேசுவினுடைய இரத்தத்தைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பலிக்கும் கிருபாதார பலியாக அவரையே ஏற்படுத்தினார்” (ரோமர் 3:25,26). நம்முடைய பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிற பலியாயிருக்கிறார் (1 யோவான் 3:2). இவ்வாறாக, பாவத்தின் பலனாகிய மரணத்தை இயேசு கிறிஸ்து தமது சரீரத்தில் ஏற்றதால், தேவன் கிருபையாக மனிதரை இரட்சிக்க ஏதுவாயிற்று.

நிக்கொதேமுவின் தேவை

நிக்கொதேமு ஒரு வேதாந்தி. அவன் சன்மார்க்கன். நியாயப்பிரமாணத்தை அதன் எழுத்துப்படி நடைமுறையில் செயலாற்றிய சன்மார்க்கன். ஆயினும் இயேசுநாதர் அவனைப் பார்த்துச் சொன்னவைகளை நாம் அனுமானித்துக் கொள்ளலாம்: “நிக்கொதேமு! நீ நல்லவன். நீ சன்மார்க்கன்; அதை நான் அறிவேன். நீ நியாயப்பிரமாணத்தை அனுசரிக்கிறவன். ஆயினும் உன்னில் ஒரு குறையுண்டு. உன்னில் ஆவிக்குரிய ஜீவனில்லை. நீ அக்கிரமத்திலும் பாவத்திலும் செத்துக் கிடக்கிறாய். நீ ஆற்றிய புண்ணியங்கள் உனக்கு ஜீவனை அளிக்கவில்லையே. நிக்கொதேமு, உன்னில் ஜீவன் இல்லாததால் தேவனுடைய ஜீவன் உனக்கு வேண்டும். அது இல்லையானால் நீ தேவனைப் பார்க்க முடியாது. ஆகையால் நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும். மறுபிறப்பின் அனுபவத்தை தினமும் நீ அனுபவிக்க வேண்டும்.”

என் நண்பரே! உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் இருக்கிறதா? அல்லது நீங்கள் செத்த கிரியைகளில் சார்ந்திருக்கிறீர்களா?

மனந்திரும்புதலைக் குறித்துள்ள சாதாரண அபிப்பிராயம்

சாதாரணமாக, தேவனுடைய வசனத்தையும் அவர் சொல்லுகிறதையும் நம்புவது மனிதனுக்குக் கூடாத காரியமாயிருக்கிறது. மனிதன் தன் நற்கிரியைகளினால் தேவதயவைப் பெற எண்ணுகிறான். மனந்திரும்புதல் என்பதை மனிதர் பலவாறாக எண்ணுகின்றனர். தேவனுடைய கிருபையையும், மன்னிப்பையும், இரட்சிப்பையும் பெறுவது மனிதனுடைய பாவ அறிக்கை, மனஸ்தாபம், கண்ணீர் சொரிதல், அழுதல் ஆகிய மனித கிரியைகளைப் பொறுத்திருக்கிறதாக நினைக்கின்றனர். இக்காரியங்களை வெகு காலமாய்ச் செய்து, சரீரத்தை ஒடுக்குவதினாலேயே மன்னிப்பு கிடைக்கும் என்பதற்கு வேதத்தில் ஓர் அத்தாட்சியும் இல்லை. ஆயினும், பாவத்தைக் குறித்துள்ள பச்சாத்தாபம், பாவ உணர்ச்சியினால் நொறுக்கப்பட்ட இருதயம், மனஸ்தாபம் முதலியவை நிச்சயமாக ஒருவனில் ஏற்படவேண்டியவை. இச்செயல்களோடு நிற்காமல், இயேசுவின் இரத்தமே என் கதி என்பதாக மனந்திரும்புவதே இரட்சிப்பின் முதற்படி.

வேதத்தில் சொல்லும் மனஸ்தாபம் என்னவெனில், பரிபூரணமாய் மனம் மாறி, பாவத்தை வெறுத்துவிட்டு, விசுவாசத்தால் இரட்சிப்பை அடைவதேயாகும். இதற்குப் பதிலாக, பாவத்தை ஓயாமல் அறிக்கை செய்துகொண்டு அவருடைய கிருபையை நாடிக் கொண்டிருந்தால் இரட்சிப்பு வராது. உன் மனஸ்தாபத்தின் விளைவால் ஏற்படும் அங்கலாய்ப்பில், இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, உனக்காக அவர் சிந்திய இரத்தமே அடைக்கலம் என்றெண்ணி, அவர் கல்வாரியில் முடித்துத் தீர்த்த பிராயச்சித்த பலியில் விசுவாசம் வைத்து, இயேசுநாதரே எல்லாவற்றையும் எனக்காகச் செய்து முடித்தார் என்பதாக நம்புவாயானால் இரட்சிக்கப்படுவாய்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் வரும் சில முக்கிய வசனங்கள்

ஒரு நிச்சயமான கேள்விக்கு அளிக்கப்பட்ட உத்தரவைப் பாருங்கள்:—இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? இக்கேள்விக்குக், கொர்நேலியு வீட்டில் பேசும் போது (அப். 10:43) பேதுரு பதிலளித்தான்: “அவரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் அவருடைய நாமத்தினாலே பாவ மன்னிப்பைப் பெறுவான்.”

ஆண்டவர் பவுலின் வாயிலாகச் சொன்னது: - “விசுவாசிக்கிறவன் எவனும். ...இவராலே விடுதலையாகி நீதிமானாக்கப்படுகிறான்” (அப். 13:39). “கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்” (அப். 16:31),

விசுவாசமே பிரதானம்

ஆகவே நித்திய ஜீவன் விசுவாசத்தினால் கிடைக்கிறதேயன்றி வேறொன்றினாலுமல்ல.

“அன்றியும் சர்ப்பமானது மோசேயினால் வனாந்திரத்திலே உயர்த்தப்பட்டதுபோல மனுஷகுமாரனும், தன்னை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, உயர்த்தப்பட வேண்டும்” (யோவான் 3:14-16).

“குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை” (யோவான் 3:36). “என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல் மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்” (யோவான் 5:24). “இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது நீயும் உன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள் என்றார்கள்” (அப். 16:30,31). “கிரு

பையினாலே விசுவாசத்தைக்கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்ட
மர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனு
டைய ஈவு. ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது
கிரியைகளினால் உண்டானதல்ல” (எபே. 2:8,9).

“இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து
என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து
அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும்
படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது”
(யோவான் 20:31). “என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்
கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று மெய்யாகவே
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (யோவான் 6:47).

மேற்பார்த்த வசனங்களின்படி விசுவாசத்தால் நான்
இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றபின், என்னில் கிரியை செய்
கிறவர் பரிசுத்த ஆவியானவர். இரட்சிப்பின் அடிப்படை
யாயிருப்பது இயேசுவின் மரணமாகிய பிராயச்சித்தம்.
பாவியையும் கிறிஸ்துவையும் இணைப்பது விசுவாசம்.
தேவன் அளித்த கிருபைகளில் நம்பிக்கை வைப்பது விச
வாசம். விசுவாசம் மெய் மனஸ்தாபத்தைப் பிறப்பிக்
கிறது. இது புதிய வாழ்க்கையில் வெளியாகிறது. பழைய
வைகள் ஒழிவதும் புதியவைகள் உள் வருவதுமே இரட்சிப்
புக்குரிய விசுவாசத்தின் கிரியை.

இதுவே நற்செய்தி. தேவன் சொல்லும் வார்த்தை
கள் பின்வருமாறு: விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும்,
கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும். ஆகவே,
விசுவாசம் கேள்வியினால் வருகிறது. பாவத்தைக்
குறித்தும், உன்னைக் குறித்தும், இயேசுவைக் குறித்தும்
தேவ வசனங்கள் சொல்லுகின்றன. ஜெப தபங்
களினாலல்ல. தேவ வசனங்களுக்குச் செவி கொடுப்பதால்
மட்டும் விசுவாசம் ஏற்படும். தேவன் சொல்லும் வசனங்
களையும், கல்வாரியில் அவர் பூர்த்தியாக்கிய இரட்சிப்பை

யும் நம்புவது மனிதனுக்குக் கடினமாய்த் தோன்றுகிறது. ஆயினும் விசுவாசம் ஒன்றே தேவையானது.

நீ பாவஞ்செய்த குற்றவாளி. ஆனால் தேவன் உனக்கு ஒரு வழியுண்டுபண்ணியிருக்கிறார். அந்த வழியைச் சந்தோஷத்துடன் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: “அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்” (1 யோவான் 1:7).

இதிலும் அதிக மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் வெறு நற்செய்தியில்லை. நீ இந்தப் பரிகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதா? கெட்டுப்போன பாவி யாகவே நீ தேவனுடைய வாக்கை நம்பி அவர் கிருபையைப் பெற்றுக் கொள்.

உன் பாவங்களைவிட்டுவிட மனமில்லையா? பரிசுத்த ஆவியானவருடைய அன்பின் அழைப்பிற்கிணங்கி, “மனந் திரும்புங்கள்! நீங்கள் ஏன் சகாவேண்டும்” என்றழைக்கும் சத்தத்திற்குச் செவிசாய்த்து, அவரிடமிருந்து உன்னைப் பிரிக்கும் உன் உலக மாம்ச இச்சைகளையும் சம்பந்தங் களையும்விட்டு பிரிந்துவிடு. எல்லாவற்றையும் கிறிஸ்து வுக்காக உதறித்தள்ளு. உன்னிலிருக்கும் பாவங்களோடு அவர் உன்னில் வாசம்பண்ண முடியாது. குற்றவாளி களின் கூட்டத்திலிருந்து உன்னை விலக்கி, பரலோகத் திற்கு நேராக அவர் உன்னைத் திருப்புவார். ஆகையால் நாசபுரியிலிருந்து ஓடி இயேசு கிறிஸ்துவை உன் இரட்சக ராக ஏற்றுக்கொள். அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்” (யோவான் 1:12). அவரை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா? இப்பொழுதே அவ்வாறு செய்யுங்கள்.

3

நித்திய ஜீவன் அல்லது மறுபிறப்பின் மர்மம்

யோவான் 3 : 1 - 7 இல் வரும் நிக்கொதேமுவின் கதையைக் கேளுங்கள் :

யூதருக்குள்ளே அதிகாரியான நிக்கொதேமு என்னப்பட்ட பரிசேயன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் இராக்காலத்திலே - இயேசுவினிடத்தில் வந்து: ரபி, நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த போதகர் என்று அறிந்திருக்கிறோம்: ஏனெனில் ஒருவனும் தன்னுடனே தேவன் இராவிட்டால் நீர் செய்கிற இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்யமாட்டான் என்றான். இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காண மாட்டான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். அதற்கு நிக்கொதேமு: ஒரு மனுஷன் முதிர் வயதாயிருக்கையில் எப்படிப் பிறப்பான்? அவன் தன் தாயின் கர்ப்பத்தில் இரண்டாந்தரம் பிரவேசித்துப் பிறக்கக் கூடுமோ என்றான். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: ஒருவன் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன். மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்ச மாயிருக்கும், ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாயிருக்கும் நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் என்று நான்

உனக்குச் சொன்னதைக் குறித்து அதிசயப்பட வேண்டாம்.

நிக்கொதேழு யார் ?

நிக்கொதேழு என்ற மனிதன் யார் ? நீ மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும் என்று ஏன் இயேசுநாதர் அவனிடம் சொன்னார் ? முதலாவது நிக்கொதேழு ஒரு யூதன். இரண்டாவது அவன் சன்மார்க்கன். கடைசியாக அவன் மதப்பற்றுள்ளவன்.

யூதனாகப் பிறந்த நிக்கொதேழு மறுபடியும் பிறப்பதவசியமானால் புற ஜாதியானுடைய கதி என்னவாகும்? தேவனுடைய தயவைப்பெற்ற வகுப்பினனாயினும், நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டுமென்று நிக்கொதேழுவைப் பார்த்துச் சொன்னார். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட யூதன் மறுபடியும் பிறப்பதவசியமானால், என்னைக் குறித்தும், உன்னைக் குறித்தும், தேவனற்றவர்களைக் குறித்துமுள்ள கதி என்னவாகும்? எல்லாரும் மறுபிறப்படைவேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது.

நிக்கொதேழு சன்மார்க்கனாயினும் அவன் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டியதாயிருந்தது. ஆனால் சன்மார்க்கர்களாய் வாழ்பவர்களின் நிலைமை எவ்வாறிருக்கிறது? நீதி ஒன்றே போதுமா? அல்லது நாமனைவரும் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டுமா? சன்மார்க்கத்திற்கும் அறநெறிக்கும் எவ்வித பங்கமில்லாமல் வாழ்ந்தவன் நிக்கொதேழு. அவனைக் குற்றப்படுத்துவது எளிதல்ல. ஆயினும் அவனைப் பார்த்துத்தான், “நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும்” என்று இயேசுநாதர் சொன்னார். இவ்விதமே நாமும் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்.

நிக்கொதேழு யூதன், சன்மார்க்கன். இவைகளுடன், அவன் மதப்பற்றுள்ளவனாவான். தன் மனச்சாட்சிக்கும், அறிவிற்கும், சக்திக்கும் ஏற்றவாறு மோசேயின் பத்துக்

கற்பனைகளையும் பிறழாமல், மதத்தை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவன். எல்லாவித மதச் சடங்காச் சாரத்தையும் ஒழுங்காக நிறைவேற்றியவன். உண்மையுடன் தேவனை வழிபட்டவன். ஆயினும் சன்மார்க்கனாக அறியப்பட்ட நிக்கொதேமுவிடம், “நீ மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்” என்று இயேசு சொன்னார். அவனுடைய மதாச்சாரம், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணங்கள் ஆகியதொன்றும் அவனை இரட்சிக்கமாட்டாது என்பதைச் சந்தேகமில்லாத விதத்தில் இயேசுநாதர் அவனிடம் கூறினார். அவன் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதற்கு மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும் என்று இயேசுநாதர் அவனிடம் கூறியபடியே, நானும் நீயும் மறுபிறப்பு இல்லாமல் நித்திய ஜீவனை அடையமுடியாது.

பிரதான சத்தியம்

பரலோகத்தில் தேவனுடைய ஜீவனைப் பெற்றவர்களேயன்றி வேறொருவரும் அங்கில்லை. அங்கு இருக்கவும் முடியாது. நித்திய ஜீவன் இல்லாதவன் பரலோகத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது.

நித்திய ஜீவனை நீ அடைந்திருக்கிறாயா என்பதுதான் இப்பொழுது நான் கேட்கும் கேள்வி. இதற்கு நீ சொல்லும் பதிலைப் பொருத்திருக்கிறது உன் நித்திய கால வாழ்வு. வேத சத்தியங்களில் பிரதானமாய்க் குறிப்பிட்டிருப்பது நித்திய ஜீவன்.

“அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்க வந்தேன்” என்றுரைத்தார் இயேசுநாதர். இதற்காகவே மனிதரிடையில் வாழ்ந்து, சிலுவையின்மேல் தொங்கினவராகத் தமது உயிரைக் கொடுத்து, மனிதருக்கு நித்திய ஜீவனையளித்தார். ஆகையால் நித்திய ஜீவன் தேவனுக்கு முன்பாக எவ்வளவு அருமையாக இருக்கிறது!

இரண்டாவதாக, அக்கிரமங்களினாலும் பாவங்களினாலும் மரித்த மனிதருக்கு நித்திய ஜீவன் அத்தியந்த

அவசியமாயிருக்கிறதினால் அது விசேஷித்தது (எபே: 2:1). ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் ஆகிய திரித்தவ மனிதனில், ஆதாம் பாவஞ்செய்த சமயம், மரணமடைந்தது அவன் ஆவியா, ஆத்துமாவா, அல்லது சரீரமா? அவன் சரீரம் சாகவில்லை. ஏனெனில் பாவஞ் செய்த பின்னும் அவன் சுகதேகியாக இருந்தான். ஆத்துமாவும் செத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் ஐம்பொறிகளையும் உடையவனாக அவன் காணப்பட்டான். ஆவியிலே தான் அவன் மரித்திருக்க வேண்டும். அவன் பாவஞ் செய்தவுடனே தேவனோடிருந்த ஐக்கியம் போய்விட்டது. ஆகவே ஆவி உயிர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று அறிகிறோம்.

சரீரமும் ஆத்துமாவும் எல்லாவித உணர்வுகளோடும் இருப்பதால் மனிதன் உயிருள்ளவனாகத் தோற்றமளிக்கிறான். தேவன் மனிதரை ஜீவனுள்ளவர்கள், அல்லது ஜீவனற்றவர்கள் என்ற இரு பிரிவினராகப் பார்க்கிறார். ஆகையால் தேவனோடுள்ள சம்பந்தத்தில் நீ ஜீவனுள்ளவன் அல்லது ஜீவனற்றவனாகக் காணப்படுகிறாய்.

நித்திய ஜீவன் உண்மையென நிரூபிப்பதற்கு வேறு காரணமொன்றுண்டு. இதுவே மனிதனின் நித்திய நிலைமையைத் தீர்மானிக்கிறது. பின்வரும் வசனங்கள் மனிதனாலல்ல, பரிசுத்த ஆவியானவரால் அருளப்பட்ட மெய்வாக்குகள். “விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் நித்திய ஜீவனை அடைவான்” (யோவான் 3:15). நித்திய ஜீவனை உடையவன் அழிவதில்லை. அப்படியானால் நித்திய ளவன் இல்லாதவன் கெட்டுப்போவான் என்பது தெளிவு. “கெட்டுப்போவான்” என்பதன் தாற்பரியம் என்னவென்று என்னிடம் கேட்டால், “எனக்குத் தெரியாது” என்றுதான் சொல்லுவேன். நித்திய ஜீவனுக்கு எதிரானது நித்திய அழிவு என்பது திண்ணம்.

நித்திய ஜீவனை அசட்டை செய்பவர்களின் கதியைப் பயங்கர ரூபத்திலே சொல்வதே “நித்திய அழிவு” என்பதாகும்.

“குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை. தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும்” (யோவான் 3:36). “நித்திய ஜீவனும்”, “தேவனுடைய கோபமும்” எதிரெதிராக நிற்கின்றன. இவைகளினின்று நீ தப்பிக் கொள்ள முடியாது. நித்திய ஜீவனை அடையாமலும், உன் ஆவி உயிர்ப்பிக்கப்படாமலும் இருந்தால் தேவனுடைய கோபத்திற்கு நீ ஆளாவாய்.

“என் வசனத்தைக் கேட்டு என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு. அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல் மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (யோவான் 5:24) இவ்வசனத்தில் இரு சாரர் இருக்கின்றனர். இரு பலன்கள் இருக்கின்றன: ஜீவன்-ஆக்கினை. நித்திய ஜீவனையுடையவன் மரணத்தினின்று நீங்குகிறான். மரணம், ஆக்கினை என்பவைகள் என்ன? அதை தேவனே அறிவார். ஜீவன் இல்லாதவனின் பங்கு மரணமும் ஆக்கினையுமே.

“நான் அவைகளுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்; அவைகள் ஒருக்காலும் கெட்டுப் போவதில்லை” (யோவான் 10:28). ஈவாகிய ஜீவனை நிராகரிப்பவனுடைய கதி அழிவு. நீ நித்தியமாய் இருக்கவேண்டிய நிலைமையை நீயே தெரிந்தெடுத்து அதை நீயே உறுதிப்படுத்துகிறாய்.

நண்பா! நீ நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறாயா? நித்திய ஜீவனையுடையவனுக்கு நித்திய

மகிழ்ச்சி உண்டு ; ஜீவனில்லாதவனுக்கோ நித்திய சஞ்சலம்,

தேவன் நமது தந்தையா ?

தேவன் நமக்குப் பிதாவாக இருக்கிறார் என்பதாகச் சிலர் சொல்லலாம். இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். தேவன் உன் சிருஷ்டிகர் என்பது மெய்தான். ஆனால் அவர் உனக்குப் பிதா அல்ல. ‘நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள்’ (யோவான் 8:44) என்பதாக இயேசுநாதர் பரிசேயரைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

தேவனுடைய குடும்பத்தில் நீ பிறவாவிட்டால் அவர் உனக்குப் பிதாவாயிருக்க முடியாது. என்னைப்போல தேவனுடைய குடும்பத்தில் பிறவாவிட்டால் நீ எனக்குச் சகோதரனாகவும் இருக்கமுடியாது. மறுபிறப்பின் வாயிலாகத் தேவன் உன் பிதாவாகாவிட்டால், ‘பரமண்டலங்களில் இருக்கிற எங்கள் பிதாவே’ என்ற ஜெபத்தை நீ எப்படி ஜெபிக்கமுடியும்?

பெற்றோர்களின்மூலம் பிறந்த நமக்கு, இயற்கையான மாம்சப் பிறப்பு மட்டும் போதாது என்றறிந்து தேவன் ஆவியின் பிறப்பையளிக்கிறார். ஆவிக்குரிய பிறப்பினால் தேவன் நமக்குப் பிதாவாகிறார். நாம் அவருடைய குடும்பத்தின் பிள்ளைகளாகிறோம். ஒருதரம் மட்டும் பிறப்பது இருமுறை இறப்பதாகும். முதலாவது ஏற்படுவது சரீர மரணம். இரண்டாவதாக ஆவிக்குரிய மரணம். இந்த இரண்டாவது மரணம் தேவனைவிட்டு நம்மைப் பிரித்து நம்மை அக்கினிக்கடலிலே தள்ளும். ஆகையால் மறுபடியும் பிறப்பது எவ்வளவோ விசேஷித்த தாயிருக்கிறது.

பிறப்பில்லாமல் உயிர் இல்லை. சரீரத்திற்குரிய உயிர் முதல் பிறப்பினால் உண்டாவதுபோல ஆவிக்குரிய ஜீவன் மறுபிறப்பினால் உண்டாகிறது. கிறிஸ்துவானவர்

உன் இருதயத்தில் வரும் அந்நேரமே அவருடைய ஜீவன் உன்னில் பாய்கிறது. இதுதான் மறுபடியும் பிறப்பது. என் நண்பரே! கிறிஸ்தவ சமயம் மனோதத்துவமல்ல, கற்பனையல்ல, யூகமல்ல, நடைமுறையில் சாதனைக்குட்படாததல்ல, அது ஜீவனுள்ள மார்க்கம். அது மனிதர் உள்ளத்தில் பாய்ந்தோடும் தேவனுடைய ஜீவன். அந்த ஜீவன் இயேசு கிறிஸ்து, ஆகையால் கிறிஸ்துவையுடைய ஜீவ மார்க்கத்திற்கு இணையொன்றுமில்லை. மனிதனுக்குத் தேவையானது ஜீவனேயன்றி, சட்டமும், நிபந்தனைகளும்ல்ல. ஜீவனில்லாமல் மற்றவை யாவும் பிரயோஜனமற்றவை.

பரிபூரண மாறுதல்

நீ மறுபடியும் பிறந்தபின் உனக்குள் ஒரு மாறுதல் ஏற்படுகிறது: ‘ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் அவன் புது சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்து போயின, எல்லாம் புதிதாயின’ (2 கொரி. 5:7). இந்த மாறுதல் இல்லாமல் ஜீவனில்லை. கிறிஸ்து அகல் தினுள் வரும்போது எல்லாம் புதிதாகிறது. இல்லை யானால் மாயமான மனந்திரும்புதலாகும். நீ விரும்பியவை இப்போது வெறுப்பாகவும், நீ வெறுத்தவைகள் விருப்பமுள்ளவைகளாகவும் மாறும். உன் ஆசைகள் மாறும்; உன் தோழர்கள் மாறுவார்கள்; உன் சூழ்நிலை மாறும்; எல்லாம் புதிதாகும். உன்னில் இம்மாறுதல் உண்டா?

உன்னை ஞானியாகவும், சபை மூப்பனாகவும், சத் மார்க்கனாகவும், வித்வானாகவும் நீ நினைக்கலாம். ஆயினும் ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் நீ அறிவீனனாக இருக்கலாம். இதற்கு எதிராக, நீ ஞானமற்ற சாதாரண மனிதனாக, படிக்கவும் எழுதவும் தெரியாத எளியவனாக இருக்கலாம். ஆயினும் நீ மறுபடியும் பிறந்து ஆவிக்குரிய விஷயங்களில் தேறினவனாக இருக்கலாம்.

மனித ஞானத்தாலும் முறைகளாலும் தேவனைக் காண முயற்சிப்பது மனித வழிகள். “உலகமானது சுய ஞானத்தினால் தேவனை அறியாது” (1 கொரி. 1:21). “ஜென்ம சுபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான். அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும்; அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவுமாட்டான்” (1 கொரி. 2:14).

அப்படியானால் நாம் தேவன் விதித்த வழிகளுக்கு வர வேண்டும். ஒரு குழந்தையானது பிறப்பதற்குமுன் அது வசிக்கவேண்டிய உலகத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாது. முதலாவது பிறப்பு வேண்டும். அதைப்போலவே ஜென்ம மனிதன் ஆவியின்படி பிறந்தாலன்றி ஆவிக்குரியவைகளை அறியமாட்டான்.

மறுபடியும் பிறப்பதின் அனுபவத்தை நீ அறிந்திருக்கிறாயா? மறுபடியும் பிறப்பதென்றால் என்ன என்பதையும் நீ அறிவாயா? சத்திய வேத வாக்கு சொல்லுகிறபடி உன்னில் அந்தப் பரிபூரண மாறுதல் உண்டாயிருக்கிறதா?

வேத புத்தகம் சொல்லுகிறதைக் கேளுங்கள்:

“ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான்.”

மரணத்தினின்று நீங்கி ஜீவனுக்குட்படுதல்

மறுபடியும் பிறப்பதென்பது மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பதேயாகும். ஒரு மனிதருக்கும் உலகத்தினின்று அவனைப் பிரித்து, அதே தன்மையை யுடைய வேறு நிலைமைக்கு மரணம் கொண்டுபோகிறதேயன்றி ஆவிக்குரிய உலகத்திற்கு அவனைக்கொண்டு போகிறதில்லை. ஒருவன் மனந்திரும்பும் சமயத்தில் அவன் வசிக்கும் உலகம் மாறுகிறது. எல்லாரும் இயற்கை

உலகில் பிறக்கின்றனர். சுய நீதியின் பயனால் ஏற்படும் முன்னேற்றங்கள் அனைத்தும் இயற்கையுலகின் சூழ்நிலையில் தான் அவனை நிறுத்தும்.

ஆவிக்குரிய உலகின் ஜீவன் ஒருவனுக்குள் வரும்போது அந்த ஜீவன், இருளின் உலகத்தினின்று அவனை பாற்றி ஒளியின் ராஜ்யத்திற்கும், இயற்கை உலகினின்று ஆவியின் உலகிற்கும் உரியவனாக்குகிறது. இப்பொழுதே ஒவ்வொருவனும் எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டிய உலகைத் தெரிந்துகொண்டு அதில் வசிக்கிறான். மரணமாவது ஓர் அறையிலிருந்து வேறு அறைக்குச் செல்லும் வாசலைப் போலிருக்கிறது. எந்த மனிதனும் இப்பொழுதே இருளின் ராஜ்யத்தில், அல்லது ஒளியின் இராஜ்யத்தில், பிசாசின் ராஜ்யத்தில் அல்லது தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறான். அவன் இயற்கை உலக வாசியாக அல்லது ஆவிக்குரிய உலக வாசியாக இருக்கிறான். நண்பனே! நீ எந்த உலகில் இருக்கிறாய்?

இது சம்பந்தமாக வாதுமைப் பருப்பும், வைரக் கல்லும் என் மனத்தில் தோன்றுகின்றன. வாதுமைக் கொட்டை ஒருவரையும் கவர்ச்சிக்கிறதில்லை. வைரமோ, அதன் ஒளியால் எல்லாரையும் வசீகரிக்கிறது. இவ்வாறாக அநேக விசுவாசிகள் எவ்வித வெளித்தோற்றமுமின்றிச் சாதாரண கிறிஸ்தவராயிருக்கின்றனர். விசுவாசிகளல்லாத அநேகர் வைரத்தைப் போன்று, தங்கள் சன்மார்க்க நிலையில் பெருமைகொண்டு, விசுவாசிகளின் குறைகளைக் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருகால் அவர்கள் சொல்வது உண்மையாகவே இருக்கலாம்.

இதைக் கவனியுங்கள்: வாதுமைக் கொட்டையை யும் வைரக் கல்லையும் பூமியில் நாட்டினால் சம்பவிப்பதென்ன? சில ஆண்டுகளுக்கப்பால் அவ்விடத்தில் நீங்கள் பார்ப்பது வானளாவி வளர்ந்து செழித்தோங்கி நிற்கும் ஒரு மரம். வைரமோ அதை வைத்த இடத்தில் வைரமாகப் புதைந்து கிடக்கும். இதன் காரணமென்ன

வென்று அறிவீர்களா? வாதுமைக் கொட்டையில் உயிர் இருக்கிறது. வைரம் உயிரில்லாத வஸ்து.

இவ்வாறு ஜென்ம சுபாவ மனிதனும் ஆவிக்குரிய மனிதனும் இருக்கின்றனர். ஆவிக்குரிய மனிதனுக்கு ஜீவன் இருப்பதால் தேவனோடு சதா வாழ்கிறான். உயிரற்ற வைரத்தைப் போன்ற சன்மார்க்கன் செத்தவனைப் போலிருக்கிறான். உயிரற்ற சன்மார்க்கம் பிரயோஜன மில்லை.

இரு பூஞ்செண்டுகள், இரண்டும் அழகாக இருக்கின்றன. ஆனால் ஒன்றில் மனம் கமழ்கிறது. அடுத்த செண்டில் மணமில்லை. ஏன்? ஒன்று உயிருள்ள புஷ்பங்களால் கட்டிய செண்டு, இன்னொன்று உயிரற்ற காகிதப் பூச்செண்டு. ஒன்றிற்குத் தாவர உயிர் இருக்கிறது. போலிச்செண்டு உயிரற்றது. ஜீவன் எவ்வளவு மேலானது பாருங்கள்.

உன்னிலும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. போலித் தோற்றம், போலி இரட்சிப்பு, போலிக் கிரியை ஆகிய தொன்றும் உனக்கு ஜீவனை அளிக்காது. தேவனைப் போலாகத் தேவனுடைய ஜீவன் வேண்டும். உனக்கு வேண்டியது ஜீவன். போலி நிலையைப் பார்த்துத் தேவன் ஏமாற்றமடையார். உனக்கு ஜீவன் உண்டா இல்லையா என்பதை அவர் அறிவார்.

கிறிஸ்தவ சமயம் நன்னெறிகளும், வேத விதிகளும் மட்டுமுள்ளதல்ல. மலைப் பிரசங்கத்தையும், வேத புத்தகம் கற்பிக்கும் ஒப்பற்ற விதிகளையும் கைக்கொண்டு நடப்பதால் மட்டும் ஒருக்காலும் உனக்கு ஜீவன் உண்டா காது. "கேட்கிறவனும் விசுவாசிக்கிறவனும்"? மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான் (யோவான் 5:24). "குமாரனையுடையவன் ஜீவனையுடையவன். குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவனில்லாதவன்."

புதிய வர்க்கம்

புதிய பிறப்பு புதிய வர்க்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டது. “மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாயிருக்கும்.” பழ வர்க்கம் பழவர்க்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். காய்கனிகள், காய்கனிகளைப் பிறப்பிக்கும். மச்சம், பட்சி, கால்நடைப் பிராணிகள் ஆகிய இவை அனைத்தும் அதனதின் வர்க்கத்தைப் பிறப்பிக்கும். மனித வர்க்கம் மனிதனைப் பிறப்பிக்கும். ஒரு வர்க்கத்தோடு வேறு வர்க்கத்தைப் பிணைக்க முடியாது. இது தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இயற்கைப் பிரமாணங்களிலொன்று, இதை மீறி மனிதன் புதிய வர்க்கத்தைச் சிருஷ்டிக்க முயன்றாலும் அது முடியாது.

மிருக வர்க்கம் பழ வர்க்கத்தையும், பட்சி வர்க்கம் மச்ச வர்க்கத்தையும் பிறப்பிக்க முடியாது. “ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாயிருக்கும்” என்பது புதிய பிரமாணம். இதற்கொப்ப மனிதன் தேவ ஆவியினால் பிறக்கும்போது ஒரு புதிய சிருஷ்டியாகிறான்.

நீ செயலாற்றுவதில்படி நடக்கிறதன் காரணம் என்ன? நீ பாவஞ் செய்வதற்குக் காரணம் நீ பாவி யாயிருப்பதே. நீ எவ்விதம் இருக்கிறாயோ அவ்விதமே நீ செய்கிறாய். நீ ஆதாமில் இருந்தால் ஆதாம் செய்தது போல நீயும் செய்வாய். நீ கிறிஸ்துவில் இருந்தால் அவர் செய்ததுபோல நீயும் செய்வாய். நான் ஸ்மித் குடும்பத்தில் பிறந்ததால் ஸ்மித் என்பவனாக இருக்கிறேன். என் தந்தையாரைப் போலத் தோற்றத்திலும் நடை பாவனையிலும் நான் இருப்பது என் முயற்சியாலல்ல. இயற்கையாக இவை யாவும் நான் அக்குடும்பத்தில் பிறந்ததால் ஏற்பட்டது.

மிருகங்கள் யாவும் அதனதின் இயற்கை குணாதிசயப்படி இருக்கின்றன. நாய் காக்கையைப்போல கத்துகிறது மில்லை; காக்கை நாயைப்போலக் குரைக்கிறதுமில்லை;

எவ்வித பயிற்சியுமின்றி அதனதின் குணாதிசயங்களை அவைகள் காட்டுகின்றன. இவை யாவும் வெவ்வேறு இனங்களாயிருப்பதால் அந்தந்த இனங்களின் லட்சணங்களைக் காட்டுகின்றன.

படுத்திருக்கும் பசுவும் குதிரையும் எழுந்திருப்பதை பார்த்திருக்கிறாயா? பசு தன் பின்னங் கால்களை உயர்த்தி எழுந்து நிற்கும். குதிரையோ தன் முன்னங் கால்களை உயர்த்தி எழுந்து நிற்கும், அந்த இரு இனங்களின் அமைப்பும் வேறாயிருப்பதால் அதன் பாவனைகளும் வேறாயிருக்கின்றன.

நாம் இயற்கையாகப் பாவஞ் செய்கிறவர்களானபடியால், புதிய தன்மை நம்மில் உண்டாகுமளவும் பாவஞ் செய்கிறவர்களாகவே இருப்போம். நம்மில் பழைய தன்மை வெளியாவதைத் தவிர வேறொன்றையும் காண முடியாது. புதிய பிறப்பு புதிய தன்மையையும் உண்டாக்குகிறது. புதிய சிருஷ்டியாகாமல் புதிய தன்மையைச் செயலில் காட்ட முடியாதாகையால், புதிய பிறப்பு அவசியம்.

பரலோகத்தில் தேவனுடைய ஜீவன் மட்டுமே இருக்க முடியும். ஜென்ம சுபாவத்திற்குரிய இயற்கை உயிருக்கு அங்கு இடமில்லை. மச்சத்தின் உயிர் அது தண்ணீரின் கீழ் வாழ ஏதுவாகிறது. பட்சியின் உயிர் அது ஆகாயத்தில் பறக்க ஏதுவாகிறது. பரலோகத்தில் வாழ ஏதுவாயிருப்பது தேவனுடைய ஜீவனேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. இதனாலே இயேசுநாதர், "நீ மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார். எவ்வளவு பெரிதான உண்மையை இயேசுநாதர் சொன்னார் பார்த்தீர்களா? பரலோகத்தில் ஒருவன் வாழ விரும்பினால் அவன் தேவனுடைய ஜீவனை அடையவேண்டும். இந்த ஜீவன் நித்திய ஜீவன். இதுவே ஆவிக்குரிய ஜீவன். இதன்மூலமாக உண்டாகிற புதிய தன்மை எவ்வளவோ முக்கியமான

தாயிருக்கிறது: நீ பரலோகம் போக விரும்புகிறாயா? அப்படியானால் நீ உன்னத தேவனுடைய ஜீவனால் பிறக்கவேண்டும்.

நிகழ்கால அனுபவம்

“குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான்” (யோவான் 3:36). “என் வசனத்தைக் கேட்டு என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல் மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” (யோவான் 5:24). “குமாரனையுடையவன் ஜீவனையுடையவன்” (1 யோவான் 5:12). இவ்வசனங்கள் இப்பொழுதே நீ இரட்சிக்கப்படலாம் என்பதைச் சந்தேகமின்றிக் காட்டுகின்றன.

இந்த இரட்சிப்பு மரணத்திற்குப்பின் உண்டாவதல்ல. இப்பொழுதே, நீ மரணமடைவதற்கு முன்னதாகவே, இந்த இரட்சிப்பை அடையவேண்டியது. இல்லையானால் மரணத்திற்குப்பால் அதை நீ அடைந்துகொள்ள முடியாது. “இப்பொழுதே அனுக்கரக காலம், இப்பொழுதே இரட்சணிய நாள்.” இந்த ஜீவன் உனக்கு இப்பொழுதே இருக்கிறதா? (நான் மறுபடியும் பிறந்தேன். நித்திய ஜீவன் இப்பொழுதே எனக்குண்டு” என்று நீ சொல்ல முடியுமா?

அறிந்துகொள்ளும் அனுபவம்

இப்புதிய அனுபவம் நீ அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய அனுபவம். “உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று நீங்கள் அறியவும் இவைகளை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்” (1 யோவான் 5:13). இந்த அனுபவத்தை எண்ணிக் கொள்ளவோ, மனோபாவனை செய்துகொள்ளவோ வேண்டியதில்லை. இதை நீ அறிந்துகொள்ளமுடியும். நீ

உயிருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, “நான் உயிருடனிருக்கிறேனா, இல்லையா?” என்று கேட்பாயா?

ஒரு நாள் என் பிரசங்கத்தில் “நான் இரட்சிக்கப்பட்டதை அறிந்திருக்கிறேன்” என்பதாகச் சொன்னேன். இதைக் கேட்ட ஓர் அம்மையார், நான் பெருமை கொண்டவன் என நினைத்தார். நான் அவரைப் பார்த்து, “உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று கேட்க, அவ்வம்மையார், “எனக்குத் தெரியாது. நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் மட்டுமே, நான் இரட்சிக்கப்பட்டதும் இரட்சிக்கப்படாததும் தேவன் எனக்குச் சொல்லுவார்” என்றார்கள்.

இதைக் கேட்ட நான் அதிசயப்பட்டேன். “கானடா நாட்டினருக்குச் சவிசேஷத்தைக் கூற வந்திருக்கும் எனக்கே என் இரட்சிப்பைக் குறித்து நிச்சயமில்லாவிட்டால் பிறருக்கு எப்படி நான் மிஷனரியாக வேலை செய்ய முடியும்?” என்றேன். அந்த நாளில் 1 யோவான் 5:13-ஆம் வசனம் எனக்கு ஞாபகமிருந்திருந்தால் அப்போதே அந்த அம்மையாரிடம் அதைக் காட்டியிருப்பேன். “உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று நீங்கள் அறிய ஜீவைகளை எங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.” ஏதோ ஒரு நாளில் அல்ல, மரித்தபின்புமல்ல. இப்பொழுதே, இன்றைக்கு இரட்சிப்பு உண்டு. அச்சம்பவம், யூகமல்ல, மனோபாவனையுமல்ல, நாம் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சம்பவம். இதைக் குறித்து எவ்வித சந்தேகமும் வேண்டாம். நீயும் அதை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

வினோதமான விஷயம் என்னவென்றால், ஒரு மனிதனுக்கு இரட்சிப்பைத் தவிர மற்றெல்லாக் காரியங்களைக் குறித்தும் நிச்சயமான அறிவு உண்டு. உங்களுக்கு விவாகமாகிவிட்டதா? பிள்ளைகள் இருக்கின்றனரா? சாப்பாடு ஆகிவிட்டதா? உத்தியோகம் செய்கிறீர்களா? இவை போன்ற கேள்விகளுக்கு உடனடியாக, “ஆம்” அல்லது “இல்லை” என்ற பதிலைச் சொல்லும் உங்களுக்கு, இரட்

சிப்பைக் குறித்து மட்டும் தெரியாதென்றால் அது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது, இதன் காரணம் என்ன? நீ மறுபடியும் பிறவாதிருக்கலாம் அல்லது இந்த அனுபவம் உனக்கில்லாததால் நீ அறியாதிருக்கலாம். என் நண்பனே! இந்த அனுபவம் உனக்கிருந்தால் அதைக் குறித்து நிச்சயமாக நீ அறிந்துகொள்வாய்.

தேவனுடைய வாக்கு திட்டமாய் இருக்கிறது. உன் அனுபவத்தைக் குறித்துத் திட்டமில்லையானால், !பொய்ச் சமாதானத்தினால் திருப்தி கொள்ளாதே. நித்தியத்தில் நீ விழிக்கும்போது மறுபடியும் பிறக்கவில்லையென்பதை அறிவதிலும், இப்போதே நீ இரவும்பகலும் அங்கலாய்த்து அமைதியின்றி இருப்பது நன்மையாகவே இருக்கும். சந்தேகமிருந்தால் சந்தேகமில்லாத தேவ வசனத்தைப் பார். மனம் வாதிக்கப்பட்டால் மறுபிறப்பு அடைந்த அனுபவத்தை நிச்சயப்படுத்திக்கொள். அணு அளவும் சந்தேகம் வேண்டாம். “உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.” இப்பொழுதே சந்தேகமறத் திட்டப்படுத்திக் கொள்.

1 யோவான் 5:11,12

“தேவன் நமக்கு நித்திய ஜீவனைத் தந்திருக்கிறார். அந்த ஜீவன் அவருடைய குமாரனில் இருக்கிறதென்பதே அந்த சாட்சியாம். குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன். தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்.” இது பிரதான வசனங்களி லொன்று.

முதல் வார்த்தை “தேவன்” என்பது. இரட்சிப்பு தேவனிடம் ஆரம்பிக்கிறது. நாம் இரட்சிப்பை உண்டாக்க வில்லை. 1986 வருடங்களுக்குமுன் “எல்லாம் முடிந்தது” என்று இயேசுநாதர் சொன்னார். அதற்கு முன்பு, ஆதியிலே தேவன் இரட்சிப்பின் திட்டத்தை வகுத்தார். நீயும்

நானும் இனி செய்யவேண்டுவது ஒன்றுமில்லை. தேவனிடம் ஆரம்பிக்கிற இந்த இரட்சிப்பு கிருபையின் ஈவு.

இதை நீ சம்பாதிக்க முடியாது; உண்டாக்கவும் முடியாது; தேவனுடைய வரமோ அவரால் உண்டாகும் நித்திய ஜீவன். இது உனக்குத் தேவையானால் கதியற்ற, காசற்ற தரித்திரனாக வெறுங்கையோடு வந்து தேவனிடமிருந்து அதை இலவச ஈவாகப் பெற்றுக்கொள்.

“நீ தேவனுடைய ஈவை அறிந்திருந்தாயானால்” என்று இயேசுநாதர் சமாரியா நாட்டு ஸ்திரீயினிடம் சொன்னார். எபேசியர் 2:8-9 இல் இதை அதிக விளக்க மாய்க் கூறியிருக்கிறது. “கிருபையினாலே விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டீர்கள்; இது உங்களால் உண்டானதல்ல, இது தேவனுடைய ஈவு. ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கிரியைகளினால் உண்டானதல்ல.” ஆகவே, ஒருவன் பிரயத்தனப்பட்டு வெகுமதியாகப் பெறுவதல்ல, இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் இரட்சிப்பைத் தேவன் அளிக்கிறார். இலவச ஈவாக அதைப் பெற்றுக்கொள்.

நீ பெறும் வெகுமதிக்கு விலை கொடுப்பாயா? நீ விலை கொடுப்பதாக இருந்தால் அது வெகுமதியாகுமா? வெகுமதியை ஏற்றுக்கொள்வதுபோல இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கெட்ட குமாரன் மனந்திரும்பித் தனது தந்தையிடம் வந்தான். தந்தையார் திரும்பிவந்த மகனை மன்னித்துத் தமது பொருள்களை ஈவாக அவனுக்கு அளித்தார். இந்த அன்பிற்கும் ஈவுகளுக்கும் கெட்ட குமாரன் கிரயம் கொடுத்தானா? இல்லை. அவை யாவும் இலவசமாக அளிக்கப்பட்ட தானங்கள். இரட்சிப்பு இவைப்போலிருக்கிறது.

என்னிடம் ஒரு புத்தகம் இருக்கிறது. முதலாவது என்னிடம் வருகிறவனுக்கு அதை இனாமாகக் கொடுப்ப

தாக நான் சொன்னால், நீ அதற்குக் கிரயம் கொடுக்க நினைப்பாயா? என்னை நம்புவாயாகில் அப்படி நினைக்க மாட்டாய்.

நான் ஒரு பத்து ரூபாய் நோட்டை உங்களிடம் நீட்டி, “யார் வந்து இதை என்னிடமிருந்து வாங்குகின்றானோ, அவனுக்கு இதைக் கொடுப்பேன்” என்பதாகச் சொன்னால், நீங்கள் வருவீர்களா வரமாட்டீர்களா? ஒரு சிறுமி மட்டும் வந்து அதைப் பெற்றுக்கொண்டால் நான் அவளிடம் என்ன சொல்வேன்? “இதை உனக்கு இலவச ஈவாகக் கொடுக்கிறேன். இது உன்னுடையது. கொண்டு போ” என்று சந்தோஷத்துடன் சொல்வேன்.

இந்த விதமாக நீ இயேசு கிறிஸ்துவிடம் ஏன் செய்ய முடியாது? தேவன் இலவசமாக அளிக்கும் ஈவை பெற்றுக் கொள்ளாமல், அவரைப் பொய்யராக்கி, உன் சுயமுயற்சியினால் அதைச் சம்பாதிக்கலாம் என்றெண்ணுகிறாய் சிறு விசுவாசத்துடன் வந்து என்னிடம் அந்த ரூபாய் நோட்டை வாங்கிய சிறுமியைப்போல, தேவன் உனக்களிக்க விரும்பும் ஈவாகிய இரட்சணயத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டாயா?

நீ செலுத்தவேண்டிய கடன்களையெல்லாம் தீர்த்த தேவன் இப்போது உனக்கு நித்திய ஜீவனையளிக்கிறார். “தேவனுடைய கிருபை வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்திய ஜீவன்” (ரோமர் 6:23). உன்னை இரட்சிக்க அவர் வகுத்த இந்த வழியேயன்றி வேறொன்றையும் அவர் உபயோகிக்கச் சித்தங்கொள்ளவில்லை.

நீ இதைப் பெறமாட்டாயா? தேவனுடைய குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டாயா? உன் நண்பர்களை உனக்களிக்கும் ஈவுகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, தேவன் அளிக்கும் ஈவைத் தள்ளுவாயானால் அதிலும் மகா பெரிய குற்றம் வேறென்ன இருக்கிறது? அவர் அளிக்கும் ஈவை வெறுத்து

தள்ளினால் நித்திய காலமாய்க் கெட்டுப்போவாய். நீ உன் ஒன்றுமில்லாமையை நினைத்து அறிக்கை செய்து, உன்னால் இதைச் சம்பாதிக்க முடியாதென்று தேவனிடம் சொல்லி, அவர் அளிக்கும் ஈவாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பெற்றுக்கொள்ள வாஞ்சையுடன் உனக்கு யோசனை சொல்லுகிறேன்.

“தேவன் நமக்கு நித்திய ஜீவனைத் தந்திருக்கிறார். அந்த ஜீவன் குமாரனில் இருக்கிறது.” ஜீவன் சபையில் இல்லை. உன் சன்மார்க்கத்தில் இல்லை, மதங்களில் இல்லை. அந்த ஜீவன் கிறிஸ்துவில் இருக்கிறது. நீ எங்கு தேடினாலும் அதை அடையமுடியாது. கிறிஸ்துவினிடமே நீ வந்து அந்த ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

“குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்” என்பதாக அடுத்த வசனமிருக்கிறது. தேவன் ஜீவனைக் குமாரனில் வைத்திருக்கிறார். ஆகையால் நீ கிறிஸ்துவை உன்னுடையவராக்கிக் கொள்ளவேண்டும். நீ நித்திய ஜீவனைக் குறித்துக் கவலைக்கொள்ளவேண்டும். தேவ குமாரனாகிய இயேசு உன் இரட்சகரா? அப்படியானால் நித்திய ஜீவன் உனக்கு உண்டு.

இறுதியான பகுதியைக் கேளுங்கள்; “தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்.” கிறிஸ்துவை யன்றி ஜீவன் இல்லை. அவர் இல்லையானால் ஜீவன் இல்லை. நீயும் கெட்டுப்போவாய். இதனால்தான் இயேசுநாதர் “நீ மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார். அவரைப்பற்றிய காரியங்களை மட்டும் அறிந்திருக்கிறாயா அல்லது அவரையே அறிந்திருக்கிறாயா? “ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன்.”

இரட்சணயத்தின் பொருள்

மதப்பற்று, தேவனை ஒழுங்காக வழிபடுதல், வேத விதிகளைக் கைக்கொள்ளுதல். சன்மார்க்கமாய் வாழ்வது

ஆகிய இவைகளே இரட்சிப்பின் அறிகுறிகள் என்பதாக நீ எண்ணியிருக்கலாம். இரட்சணயம் ஒரு நபரோடுள்ள சம்பந்தமாகும். அந்த நபர் இயேசு கிறிஸ்து. நித்திய ஜீவன் அவரில் இருக்கிறது. ஆகவே இரட்சணயம் என்பது, மறுபிறப்பினால் வரும் தேவனுடைய ஜீவன். எந்நேரத்தில் நீ இயேசு கிறிஸ்துவை உன் அகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறாயா, அந்நேரமே நித்திய ஜீவன் உன்னில் உண்டாகிறது. ஏனென்றால், “குமாரனையுடையவன் ஜீவனையுடையவன். குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்” என்று தேவ வசனம் சொல்லுகிறது. வெளி வேஷங்களாகிய சடங்காசாரங்களினால் ஒன்றுமே ஏற்படாது. உள்ளத்தில் ஏற்படும் மாறுதலே விசேஷம். “அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ, அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்” (யோவான் 1:12):

கிறிஸ்து ஒருவரே ஜீவனைக் கொடுக்கிறவர். வேறு எக்காரியங்களும் ஜீவனை அளிக்காது என்பதற்கு நடந்த ஒரு சம்பவத்தை உதாரணமாக உங்களுக்குக் கூறுகிறேன்.

விதவையின் மகன்

நாயின் ஊரில் ஒரு விதவை இருத்தாள். அவளுக்கு ஒரே மகன், அவனும் இறந்துவிட்டான். பிரேதத்தைப் படையில் கிடத்திச் சிலர் தூக்கிச் சென்றனர். கிலேசத் தால் வாடி வதங்கிய தாயார் பின்னே போகிறாள். மற்றும் ஊரார் கூட்டமாய்ப் போகின்றனர்.

யூத ரபிகள் வேதத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு செல்கின்றனர். எல்லாரும் துக்கத்துடன் தோன்றுகின்றனர். இதன் மத்தியில் திடீரென ஒருவன் ஓடி வருகிறான். பாடையை நிறுத்துகிறான். எல்லாரும் பிரமித்து அவனைப் பார்க்கின்றனர்.

வந்த மனிதன் கலைப் பட்டம் பெற்றவன். “அறிவீனத்தால் இச்சிறுவன் செய்துவிட்டான். இவனுக்கு ஞானத்தை ஊட்டினால் பிழைப்பான்” என்று சொல்லி, பிரேதத்தண்டை நின்று தன் புத்தகங்களைத் திறந்து ஞானத்தை உபதேசிக்கிறான். என்ன விந்தை! படிப்பும் ஞானமும் ஜீவனை அளிக்காது என்ற உண்மையை அவன் மறந்துவிட்டான். பிரேதம் பிரேதமாகவே இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக சுகாதார இலாக்காவைச் சேர்ந்த ஒருவன் வருகிறான். “இவன் மரணத்திற்குக் காரணம் இவன். ஆகவே சுகாதாரத்தைப் புகட்டுகிறான். அந்தோ! சுகாதாரமும் சமூக நலச் சேவையும் ஜீவனை அளிக்கவில்லை.

மூன்றாவதாக ஒரு யோகி வருகிறான். “பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி, ஏகமனதாய் உன் சிந்தையைச் செலுத்தினால் பிழைப்பாய், எழுந்திரு” என்று பிரேதத்திடம் சொல்லுகிறான். அந்தோ! மனோதத்துவம் ஜீவனை அளிக்கவில்லை. பிரேதம் பிரேதமாகவே இருக்கிறது. சீர்திருத்தம் ஜீவனை அளிக்குமா?

நான்காவதாக ஒரு புரோகிதர் ஆரவாரத்தோடு கும்பலின் நடுவே வருகிறார். “மதாச்சாரக் கொள்கைகளை அனுசரிக்காத சண்டாளன் இறந்துவிட்டான். இவனுக்கு வேண்டியது மதக் கொள்கைகளே. இவனுக்கு நான் மதத்தைப் புகட்டுகிறேன்” என்பதாகப் பஞ்சாக மத்தையும், தீர்க்கதரிசன புத்தகத்தையும் செத்தவனுக்குப் போதிக்கிறார். “பெரியாரே! இவன் உயிரற்றுக் கிடக்கிறானே! இவன் மதத்தை அனுஷ்டிப்பதெப்படி? இவனுக்கு வேண்டியது ஜீவனே” என்கிறான் ஒருவன். புரோகிதருக்கு அப்போதுதான் புத்தி வந்தது. “ஆம், இவனுக்கு வேண்டியது ஜீவன்” என்பதாகச் சொல்லிப் போகிறார் புரோகிதர். பிரேதம் அப்படியே கிடக்கிறது.

இறுதியில் ஒருவர் அமைதியுடன், கருணை நிறைந்த கண்களுடன் வந்து பாடையைத் தொடுகிறார். அதிகாரத்துடன், “வாலிபனே, எழுந்திரு” என்று சொல்லுகிறார். கூட்டத்தினர் பிரமித்துப் பார்க்கின்றனர். இவர் யார்? இவர் கடவுளா? ஜீவனைக் கொடுப்பாரா? என்று எல்லாரும் அதிசயச் செயலை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்.

சவமாயிருந்த உடலில் உயிர் வருகிறது. ஆம், அவர் ஜீவனை அளித்துவிட்டார். இயேசு கிறிஸ்து அவரே. ஜீவனை அளிக்கவல்லவர் அவரே. “அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாரும்படி வந்தேன்” (யோவான் 10:10) என்று சொன்னவர் அவர்தான்.

என் நண்பனே! நீ சவத்தைப் போலிருக்கிறாய். உனக்கு வேண்டியது ஜீவன், நித்திய ஜீவன். வேறொன்றும் அதை உனக்கு அளிக்காது. உயிர் உயிரைப் பிறப்பிக்கும். இந்த வல்லமை இயேசுநாதர் ஒருவருக்கே இருக்கிறது. “குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்.” இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள். அப்போது அவர் உன்னுடையவராவார். நித்திய ஜீவன் உன்னுடையதாகும் இப்பொழுதே இதைச் செய்.

4

விசுவாசிப்பது என்றால் என்ன?

யோவான் 3--வது அதிகாரத்திலுள்ள சில வசனங்களை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அவைகளில், “விசுவாசம்” என்கிற வார்த்தை அடிக்கடி வருவதைக் கவனியுங்கள்.

“சர்ப்பமானது மோசேயினால் வனாந்தரத்திலே உயர்த்தப்பட்டதுபோல மனுஷ குமாரனும், தம்மை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு உயர்த்தப்படவேண்டும். தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார். உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பாமல், அவராலே உலகம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அனுப்பினார். அவரை விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான். விசுவாசியாதவனோ, தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனுடைய நாமத்தில் விசுவாசமுள்ளவனாயிராதபடியினால், அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்பட்டாயிற்று. குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய ஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான். குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக் காண்பதில்லை. தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும் என்றார்” (யோவான் 3:14-18,36).

மூன்று படிகள்

இரட்சிப்புக்குரிய விசுவாசத்தை மூன்று படிகளுள்ள ஒர் ஏணிக்குச் சமானமாகச் சொல்லலாம். முதல் இரண்டு

படிகள் இரட்சிக்க முடியாது. மூன்றாவது படியே இரட்சிக்கும். ஆயினும் முதல் இரண்டு படிகளில்லாமல் மூன்றாவது படியில் ஏறமுடியாது.

கேள்வி

முதற்படிக்கு, “கேள்வி” என்ற சாதாரணப்பெயரை வைக்கிறேன். “கேள்விப்படாமல் அவர்கள் விசுவாசிப்பதெப்படி?” இரட்சணயத்தை விசுவாசிப்பதற்குமுன் அதைக் குறித்துக் கேள்விப்படவேண்டும். எல்லாரும் செய்தியை முதலாவது கேட்க வேண்டுமென்றுதான் சுவிசேஷ ஊழியர் எல்லா நாடுகளுக்குச் சென்று சுவிசேஷப்பணியாற்றி வருகின்றனர். ஆகவே, கேள்வி என்ற முதற்படி அவசியமாக இருக்கிறது. நீங்கள் அனைவரும் சுவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

சரித்திர நம்பிக்கை

இரண்டாவது படியை “சரித்திர நம்பிக்கை” என்பதாகக் குறிப்பிடுகிறேன். சாதாரணமாக, சந்தேகங்களைத் தீர்த்ததின் பயனாக ஒரு விஷயத்தை நாம் நம்புகிறோம். அவ்வாறு இயேசுவைக் குறித்த வரலாறுகளை ஒருவன் கேட்டு, நம்பியும் இரட்சிக்கப்படாதிருக்கலாம். பிசாசுகளும் விசுவாசித்து நடுங்குகின்றன என்பதாகவேதம் கூறுகிறது. அந்த வெறும் நம்பிக்கை பிசாசுகளை மாற்றுகிறதில்லை. பிசாசுகள் தங்களுக்கு வர இருக்கும் ஆக்கிளையை அறிந்துதான் நடுங்குகின்றன,

ஒரு சமயத்தில் நான் ஒரு கிறிஸ்தவக் கூட்டத்தாரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்போது நான் அவர்களுடைய நம்பிக்கை எவ்விதமிருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ள விரும்பங்கொண்டு, அக்கூட்டத்தாரிடம், “நீங்கள் உங்கள் சபையில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்கும் முறை என்ன?” என்று கேட்டேன். “தேவன் உன்னை நேசிக்கிறார் என்பதையும், இயேசு கிறிஸ்து உனக்காக மரணமடைந்தார் என்பதையும் நம்புகிறாயா?” இக்கேள்விக்குச்

சரியான பதிவைச் சொல்லும் அனைவரும் அச்சபையில் சேர்க்கப்பட்டதாக அவர்கள் கூறினர்.

வேத புத்தகத்தைப் படித்த அனைவரும் தேவன் மனிதனை நேசிக்கிறாரென்பதையும், கிறிஸ்து மனிதருக்காக மரித்தாரென்பதையும் நம்புகின்றனர். இந்த நம்பிக்கை அவர்களை இரட்சிக்காது. இந்த நம்பிக்கை அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மாற்றாது. ஆயிரக்கணக்கானோர் இந்த நம்பிக்கையோடு நின்று விடுகிறார்கள். அவர்கள் மூன்றாவது படியில் ஏறுகிறதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுகிறதில்லை.

ஒப்புக்கொடுத்தல்

மூன்றாவது படியை “ஒப்புக்கொடுத்தல்” எனலாம். விசுவாசம் என்பது உன் முயற்சியில்லாமல் ஏற்படும் நம்பிக்கை. திருஷ்டாந்தமாக, நீ தண்ணீரில் மிதக்கப் பயிற்சி எடுக்கிறதாக எண்ணிக்கொள்வோம். உனக்குப் பயிற்சியளிப்பவர் உன்னைப் பார்த்து, “உன் உடம்பைத் தளரப் பண்ணி, தண்ணீர் உன்னைத் தாங்கும் என்பதாக நம்பி தண்ணீரின்மேல் படுத்துக்கொள்” என்கிறார். முதலாவது நீ மிதக்கும்போது உனக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது. கைகளையும் கால்களையும் அடித்துக் கொள்கிறாய். அதனால் ஏற்படுவதென்ன? உன் முயற்சியினால் அமிழ்ந்து போவாயெயொழிய நீ மிதக்கமாட்டாய்.

இந்தவிதமாக, தேவன் அளிக்கும் இரட்சணயத்தை நம்பி அதன்மேல் இன்று நீங்கள் மிதக்கமாட்டீர்களா? உங்கள் முயற்சி ஒன்றும் வேண்டாம். நீ ஒன்றுமே செய்யத் தேவை இல்லை. இரட்சணயத்தை நம்பு. அது உன்னை அமிழ்த்தாது. அது உன்னைத் தாங்கும். ஆனால் உன் முயற்சியைப் பிரயோகித்தால் அது விசுவாசம்குமா? ஆகவே ஆகாது.

விசுவாசம் என்பது, உன்னை முற்றிலும் ஒப்புக் கொடுத்தல் ஆகும். இதற்கு திருஷ்டாந்தமாக விவாக ஆராதனையை எடுத்துக்கொள்வோம்.

ஒரு வாலிபன் ஒரு பெண்ணை மணந்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறான். அவன் அப்பெண்ணிடம் பல வாக்குறுதிகளைச் செய்கிறான். வசிப்பதற்கு அழகான வீடு, உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இன்னும் தேவையான எல்லாவற்றையும் அளிப்பதாக அவளுக்கு வாக்களிக்கிறான்.

அப்பெண்ணின் தோழிகள் அவளிடம் வந்து, “உன் நாயகர் உனக்கு வேண்டிய சகலவற்றையும் அளிப்பதாகச் சொன்னார் என்று கேள்விப்பட்டோம்” என்கிறார்கள். அவள் அதற்கு “ஆம்” என்கிறாள். பின்னும் தோழிகள் அவளைப் பார்த்து, “அவர் சொன்னது ஒன்றும் உன்கைக்கு எட்டவில்லையே! நீ அவர் சொல்லும் வார்த்தைகளை நம்பக்கூடுமா?” என்று கேட்கிறார்கள். மறுபடியும் அப்பெண் அவர்களைப் பார்த்து, “அவர் சொல்லும் எல்லாவற்றையும் நம்புகிறேன், எனக்குச் சந்தேகமேயில்லை” என்கிறாள்.

இறுதியில் அவர்களிருவரும் எதிர்பார்த்த தினம் வந்து விட்டது. மாப்பிள்ளை ஆலயத்தில் குழுவினமுன் பெண்ணின் வருகைக்குக் கால் நோகக் காத்திருக்கிறான். இருவரும் சேர்ந்து அங்கு நிற்கும்போது ஒரு விசேஷித்த சம்பவம் நடக்கிறது. அப்பெண் தனது வாழ்க்கையில் முதலாவதாக, தன்னை ஒருவனுக்கு ஒப்படைக்கிறாள். தன்னையே அவ்வாலிபனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறாள். அவனை விசுவாசிக்கிறாள். ஆராதனை முடிகிறது. இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் வெளியேறுகின்றனர். இப்போது அப்பெண் அந்த வாலிபனின் பொறுப்பாகிறாள். அவளுடைய எல்லா லாப நஷ்டத்திற்கும் அவ்வாலிபன் பொறுப்பாளி. அப்பெண்ணின் கவலைகள் தீர்ந்தன. அவளுக்கு வேண்டியதை அளிப்பதின் பொறுப்பு அவ்வாலிபனுக்குரியது. இவ்விதம் எல்லா விவாகமும் இருக்கிறதாக நான் சொல்லவில்லை. இவ்விதந்தான் விவாகம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அப்பெண்ணுக்கு எல்லாம் எப்பொழுது கிடைத்தன? தன் புருஷனையும் அவன்

வார்த்தைகளையும் விசுவாசத்துடன், அவள் ஏற்ற போதுதான் எல்லாம் அவளுடையதாயின.

இதைப்போலவே இரட்சிப்பு இருக்கிறது. எச்சமயத்தில் நீ விசுவாசத்துடன் உன்னையே இயேசுநாதரிடம் ஒப்படைத்து அவருக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கிறாயோ, அந்நேரத்தில் நீ இரட்சிக்கப்படுகிறாய்.

இதை நீ செய்திருக்கிறாயா? உன்னைப் பரிபூரணமாய் ஒப்புக்கொடுப்பது நீ செய்யவேண்டிய கடமை. அப்பெண்தான் நேசித்தவனுக்கு எவ்வாறு தன்னை அர்ப்பணஞ் செய்தாளோ, அவ்விதம் நீயும் உன்னை இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நித்தியா நித்திய காலத்திற்குமாக அர்ப்பணிக்க வேண்டும். சரித்திர நம்பிக்கையோடு நிற்காமல் உன்னை அவர் கரங்களில் ஒப்படைத்து, அவரை உன் பரம மணவாளனாக அங்கீகரித்துக்கொள். அவர் உன்னைக் காப்பார். சதாகாலமும் நீ அவருக்குரியவனாவாய்.

ஒரு மனிதன் தண்ணீரில் விழுந்து அமிழ்ந்து போகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். தண்ணீரில் அமிழும் போதும், மேலே வரும்போதும் அவன் தண்ணீரை அடித்துத் தத்தளிக்கிறான். அவன் இருக்கும் ஆபத்தான நிலையைக் கரையிலிருந்து ஒருவன் பார்த்து நிற்கிறான். அமிழ்ந்து போகிறவனைத் தண்ணீரின் தூக்கி எடுக்க அவன் சமயம் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறான். தண்ணீரில் கிடந்து தத்தளிக்கிறவன் பெலனற்றுத் தளர்ந்து போகிறான். இனி அவன் சாகவேண்டியதுதான் என்கிற நிலைமை வரும்போது, கரையில் நிற்கிறவன் உடனே தண்ணீரில் குதிக்கிறான். சாகப்போகும் மனிதன் தன்னை முழுவதும் மீட்க வந்தவனிடம் ஒப்படைக்கிறான். மீட்க வந்தவன் தன் முயற்சியால் அவனைத் தூக்கிக் கரைசேர்க்கிறான். ஆபத்திலிருந்தவன் மீட்கப்பட்ட விதத்தைப் பார்த்தீர்களா? தன் பிரயாசத்தால் அல்ல, மீட்க வந்தவனின் பிரயாசத்தாலும் தன்னை மீட்டவனுக்கு முழுவதும் ஒப்புவித்ததாலும் அவன் மீட்கப்பட்டான்.

என் நண்பனே! நீயும் உன்னை உன் மீட்பருக்கு அர்ப்பணம் செய்யும்போது இரட்சிக்கப்படுவாய். ஆகையால் உன்னை முழுவதுமாய் அவரிடம் ஒப்படைத்துவிடு. இயேசுநாதரில் விசுவாசம் வைத்து அவர் வல்லமையில் நம்பிக்கையாயிரு. உன் விசுவாசம் கிரியைகளுடன் இருக்கவேண்டும். நான் அதைக் குறித்து விளங்கச் சொல்லுகிறேன். ஓரிடத்தில் ஜனங்கள் திரண்டு கூடியிருந்தனர். அவர்கள் எல்லாரும் இடி முழக்கத்துடன் குமுறி விழும் மா பெரிய நயகரா நீர்வீழ்ச்சியைப் பார்த்து நிற்கின்றனர். நீர்வீழ்ச்சிக்குமேல் ஒரு பெரும் இரும்புக் கம்பி ஒரு கரையிலிருந்து மறு கரைவரை கட்டப்பட்டிருந்தது. இக்கம்பியின்மேல் நடக்கும் அதிசய மனிதன் ஜனக் கூட்டத்தை வணங்கியபின், அக்கம்பியின்மேல் நடந்து பயங்கர நீர்வீழ்ச்சியைக் கடந்து மறு கரை அடைகிறான். ஜனங்கள் கரகோஷம் செய்கின்றனர், அவன் தைரியத்தை மெச்சுகின்றனர்!

அந்த அதிசய மனிதன் கீழிறங்கி ஜனக்கூட்டத்தினிடம் வந்து, அவர்களைப் பார்த்து, “நான் மறுபடியும் இக்கரையினின்று அக்கரைக்குக் கம்பியின்மேல் நடந்து நீர்வீழ்ச்சியைக் கடந்து செல்ல முடியும். உங்களில் ஒருவனை என் முதுகின்மேல் ஏற்றிச் செல்லவும் என்னால் கூடும்”, என்கிறான். ஜனங்கள் ஒருவரையொருவர் பார்க்கின்றனர். யார் அவன் முதுகின்மேல் ஏறச் சம்மதிப்பார்? அதிசய மனிதன் ஒருவனைப் பார்த்து, “நான் கம்பியின்மேல் உன்னைத் தூக்கிச் செல்ல முடியுமென்று நீ நம்புகிறாயா?” என்று கேட்கிறான். அம்மனிதன் சந்தேகமின்றி நம்புகிறேன்” என்று பதில் சொல்லுகிறான். “அப்படியானால் உன்னைத் தூக்கிச் செல்ல சம்மதிப்பாயா?” என்று அதிசய மனிதன் கேட்கிறான். இதைக் கேட்டதும் திகில் பிடித்தவனாய் அம்மனிதன் ஓடிக்கூட்டத்தில் மறைகிறான்.

அதிசய மனிதன் வேறொருவனைப் பார்த்து, “நீ நம்புகிறாயா?” என்று கேட்கிறான். அந்த மனிதன் தைரியத்துடன், “ஆம், ஐயா, நான் நம்புவதோடு அக்கம்பியின்மேல் தூக்கிச் செல்ல என்னை உம்மிடம் ஒப்பு விக்கிறேன்” என்கிறான்.

ஜனங்கள் பிரமித்து நிற்கின்றனர். அதிசய மனிதன் கம்பத்தின் வழியாக மேலே ஏறுகிறான். அடுத்த மனிதனும் தைரியத்துடன் ஏறுகிறான். அதிசய மனிதன் அவனைப் பத்திரமாகத் தூக்கித் தன் தோளின்மேல் வைத்து நடக்க ஆரம்பிக்கிறான். அதிசய மனிதன் அடிமேல் அடி வைத்து நடக்கிறான். என்ன தைரிய நெஞ்சன்! பயங்கர நீர்வீழ்ச்சியின்மேல் இப்போது இருவரும் நிற்கின்றனர். கீழே பெருக்கெடுத்து ஓடும் தண்ணீர் ஒன்றையும் பொருட்படுத்தாது இருவரும் அக்கரை சேருகின்றனர். திகில் பிடித்திருந்த ஜனங்கள் இப்போது கரகோஷம் செய்கின்றனர். எல்லாரிலும் மகிழ்ச்சி நிலவுகிறது.

இவ்வாறாக உலக வாழ்வையும் நித்தியத்தையும் இணைக்கிற இரட்சண்யம், ஒரு வடத்தைப் போலிருக்கிறது. இந்த இரட்சண்யம் ஒருக்காலும் முறியவில்லை. இனி வருங்காலத்திலும் முறியாது. இயேசு கிறிஸ்து ஒரு வரே அதைக் கடக்கவல்லவர்.

ஆனால் நீ உன்னை முழுவதும் அவர் கரங்களில் ஒப்படைக்காவிட்டால் அக்கரை சேரமாட்டாய். இதுவே இரட்சிக்கும் விசுவாசம்.

என் நண்பனே, நீ இவ்விதம் அவரை விசுவாசித்திருக்கிறாயா? இல்லையானால் இப்பொழுதே கிரியைகளோடு சேர்ந்த விசுவாசத்தினால் அவரை ஏற்றுக்கொள்.

ஓர் ஆகாய விமானத்தை ஓட்டும் மாலுமி உன்னை அதில் ஏற்றி ஆகாயத்தில் பறந்து செல்ல ஆசைப்பட்டு உன்னிடம் கேட்கிறான். நீ ஆகாய விமானங்களைக் குறித்துள்ள எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்திருக்கிறாய். அதில் ஜனங்கள் ஏறிச் செல்வதையும் பார்த்திருக்கிறாய்.

இதெல்லாமிருந்தும் நீ அந்த மாலுமியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி விமானத்தில் ஏறிச்செல்ல உனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. வேறொரு மனிதன் மாலுமி சொல்வதை நம்புகிறான். அவன் தன் விசுவாசத்தைத் தன் செயலில் காட்டுகிறான். மாலுமியுடன் விமானத்திலேறி ஆகாயத்தில் பறந்து செல்கிறான்.

விமானங்களைக் குறித்துள்ள அறிவு உனக்கும் அந்த மனிதனுக்கும் இருந்தது. உனக்கோ இருதயபூர்வமான நம்பிக்கை இல்லாததால் அதைச் செயலளவில் காட்ட முடியவில்லை. மூளை நம்பிக்கையல்ல, இருதய விசுவாசமே இரட்சிப்பை அளிக்கும்.

திருடர்களின் பிடியிலகப்படாதபடி உயிர் தப்ப நீ ஓடுகிறாய் என்று வைத்துக்கொள். நீ ஓடும் வழியில் ஒரு பெரிய பள்ளம். பள்ளத்தில் இறங்குவது முடியாத காரியம். அக்கரை சேருவதற்குள்ள வழி ஒரு சிறிய மரத்துண்டுதான். அதன்மேல் ஏறிச் சென்ற அநேகரை நீ பார்த்திருந்தும், அதன் மேலேறிப் பள்ளத்தைக் கடந்து அக்கரை சேர அஞ்சுகிறாய். உன் விருப்பத்தைச் செயலளவில் காட்டத் தயங்கிச் சந்தேகித்து நிற்கும் சமயத்தில், எத்தனையோ பேர் அப்பலகையின்மேல் நடந்து அக்கரை சேர்ந்து உயிர் தப்புவதைப் பார்க்கிறாய். பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தால் உன்னைப் பிடிக்க வருபவர்கள் நெருங்குகின்றனர். இறுதியில் என்ன செய்வாய்? திருடர் கையில் அகப்பட்டுச் சாக வேண்டும். அல்லது பலகையின் வழியாகப் பள்ளத்தைக் கடந்து உயிர் தப்பவேண்டும். பிழைக்கும் வழியை நீ அறிந்தும் நம்பியுமிருக்கிறாய். உன் நம்பிக்கையை விசுவாசத்துடன் கூடிய செயலளவில் காட்ட முடியுமா? முடியும். பலகையின்மேல் காலடி எடுத்து வைக்கிறாய். பலகை உன்னைத் தாங்கும் என்பதை இப்போது அனுபவித்துப் பார்க்கிறாய். கடைசியாகப் பெருமூக்கவிட்டு அக்கரை சேர்ந்து உயிர் தப்பிப் பிழைக்கிறாய்.

நண்பனே, தேவன் ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கும் இரட்சண்யம் அப்பலகையைப் போலிருக்கிறது. கோடிக் கணக்கானோர் அதன்மேல் ஏறிச் சென்றிருக்கின்றனர். அவர்களைத் தாங்கிக் கரை சேர்த்த இரட்சண்யம் உன்னையும் தாங்கும். விசுவாசி! நீ செய்ய வேண்டியது இது ஒன்றுதான். நியாயத்தீர்ப்பு உன்னைத் தொடர்ந்து வருகிறது. பிசாசு உன்னை விரட்டுகிறான். ஆனாலும் சமயம் இருக்கும்போதே இயேசுவை விசுவாசி.

விசுவாசத்தின் தேவை

இரட்சண்யம் பூர்த்தியாவதற்கு விசுவாசம் ஏன் முக்கியமாயிருக்கிறது என்பது ஒரு கேள்வி. நம்பிக்கையின்றி உலகத்தின் ஒரு காரியத்தையும் செய்ய இயலாது; நம்பிக்கையில்லாமல் வாழவே முடியாது. அப்படியானால் ஆவிக்குரியவைகளில் உன் நம்பிக்கையின்மூலமாகவே தேவ ஆசீர்வாதங்களை அடைந்துகொள்ள முடியும். உன் விசுவாசத்தின்மூலம் தேவன் உன் இதயவாசகராக இருக்க முடியும்.

“இதோ வாசற்படியில் நின்று கதவைத் தட்டுகிறேன். ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டுக் கதவைத் திறந்தால் நான் உள்ளே பிரவேசிப்பேன்” (வெளி. 3:20). இயேசுநாதர் வாஞ்சையுடன், அன்புடன் உன் அருகில் நின்று கதவைத் தட்டுகிறார். வாசலின் தாழ்ப்பாள் உட்பக்கமிருக்கிறபடியால் நீதான் கதவைத் திறக்க வேண்டும். உன் நம்பிக்கைதான் அதைத் திறக்க முடியும். நீ திறக்கும் அந்நேரமே, “உள்ளே வருவேன்” என்று சொன்ன இயேசுநாதர் நிச்சயமாய் உள்ளே வருவார்.

உன் கதவைத் திறப்பாயா? இப்பொழுதே அவரை விசுவாசிப்பாயா? இரட்சிக்கப்படாதிருந்தும் இரட்சிக்கப்பட்டதாகச் சாத்தான் உன்னை வஞ்சித்திருக்கிறானா? உன் அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு, ஒப்புக்கொடுத்தல் என்ற மூன்றாம் படியிலேறி இயேசுவை உன் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்;

பொய்யும் மெய்யும்

“இதோ ஜீவனையும் நன்மையையும், மரணத்தையும் தீமையையும் இன்று உனக்கு முன்னே வைத்தேன்” (உபா. 30:15). “நான் ஜீவனையும் மரணத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் உனக்கு முன் வைத்தேன் என்று உங்கள்மேல் வானத்தையும் பூமியையும் இன்று சாட்சியாக வைக்கிறேன். ஆகையால் நீயும் உன் சந்ததியும் பிழைக்கும்படிக்கு ஜீவனைத் தெரிந்துகொள்” (உபா. 30:19). இவ்வசனங்களில் பொய், மெய் ஆகிய இரு விஷயங்களைப் பார்க்கிறோம்.

பொய்

உலகிலிருக்கும் மனிதர் அநேக காரியங்களைச் செய்கின்றனர். பொய்யை அஸ்திபாரமாகக் கொண்ட பல சம்பிரதாயங்கள் இருக்கின்றன. நாம் பரலோகம் சேர எதை நம்புகிறோம், எக்காரணத்தினால் நாம் பரலோகம் சேரமுடியும்? நமது யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன? இவைகளை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்? முதலாவதாக நம்மை இரட்சிக்கச் சக்தியற்ற பொய் அஸ்திபாரங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறேன். பின்பு ஒரு மெய் வழியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

1. கிறிஸ்தவ மார்க்கம்

மார்க்கம் என்றால் என்ன? மனிதன் செய்வதைப் பொருத்திருக்கிறது மார்க்கம். ஒருவன் ஞானஸ்நானம், திருவிருந்து, ஆலயம்போவது முதலிய நியமங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறவனாயிருந்தால் அவனை நல்ல மனிதன்,

மார்க்க நெறிகளைக் கடைப்பிடிக்கிறவன் என்பதாகச் சொல்லுகிறோம்.

வேத புத்தகத்தில் மார்க்கத்தால் இரட்சிப்பு வரும் என்று சொல்லப்படவில்லை. கிறிஸ்துவற்ற கிறிஸ்தவ மார்க்கம் ஏனைய மார்க்கங்களைப்போல இரட்சிக்கச் சக்தியற்றது. உயிரற்ற இந்தக் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தில் ஆயிரக் கணக்கானோர் இருக்கின்றனர். அவர்களைச் சாத்தான் வஞ்சிக்கும் மார்க்கமாக அது இருக்கிறது. கிறிஸ்தவ மார்க்கம் இரட்சிக்கும் என்பதாக எண்ணும் இலட்சக்கணக்கானோர், ரோமான் சபை, கிரேக்க சபை, மற்றும் இதரப் பிரிவுகளில் இருக்கின்றனர். உயிரற்ற பொம்மையாகவே இந்தக் கிறிஸ்துவற்ற கிறிஸ்தவ மார்க்கம் இருக்கிறது.

மனம் புதுப்பிக்கப்படாமல் மத மாற்றம் ஏற்படலாம். மறுபடியும் பிறவாதிருந்தும் மதம் மாறிய ஆயிர மாயிரமானோர் பரலோகம் போகமுடியாது என்பது திண்ணம். இவர்கள் தேவனிடமாகத் திரும்பாமல் சீர்திருத்தமடையத் திரும்புகின்றனர்; சில கிறிஸ்தவப் பிரிவினரோடு சேருகின்றனர். “ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் பிரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது” என்பதை எண்ணிக்கொள் (யோவான் 3:3).

இந்தியாவில் எல்லாராலும் போற்றப்பட்ட பண்டிதை ராமாபாய் அம்மையார் மதமாறியபின் சன்மார்க்கமாய் வாழ்ந்த உத்தமியாக இருந்தார்கள். அவர்கள் சகல கிறிஸ்தவ ஆசாரங்களையும் அனுஷ்டித்தும் எட்டு ஆண்டுகளாக மறுபடியும் பிறந்த அனுபவமில்லாத நிலையில் இருந்தார்கள். மதத்தை ஏற்றும் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அந்த அனுபவத்தைக் குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள்.

“பாவ மன்னிப்புக்கு மனந்திரும்புதலும், பாவங்களைக் குறித்துள்ள பச்சாதாபமும் மட்டுமே அவசிய

மென்று நினைத்தேன். ஞானஸ்நானத்தினாலே மறுபிறப்பு உண்டாகுமென்று நம்பினேன். இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுவதினால் என் பாவங்கள் நீங்குவதாக எண்ணினேன். இவைகளைப்போன்ற அநுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்வது இந்துமதாசாரக் கொள்கைகளைக் கைக்கொள்ளுவதற்கு ஒப்பாக இருந்தலால், சுய கிரியைகள் தான் முக்கியம் என்ற ஐதீகம் என்னில் குடி கொண்டது. ஆயினும் நான் ஞானஸ்நானம் பெற்ற எட்டாண்டுகளுக்குப்பின், கிறிஸ்துவையல்ல. கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைத்தான் நான் கண்டறிந்ததாக எனக்குத் தெரிந்தது. மார்க்கமட்டுமல்ல, இயேசு தான் எனக்குத் தேவை என்று கண்டுபிடித்தேன்.”

இந்த மறுபிறப்பின் அனுபவத்தை அடைந்த அன்று முதல் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அவர்கள் வாழ்க்கை புதுப்பிக்கப்பட்டது.

நண்பனே, உன் விஷயம் எவ்வாறிருக்கிறது; மத மாறியும் மறுபிறப்பு அடையாதிருக்கிறாயா? கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் நாயகராக விளங்கும் கிறிஸ்து உன் இரட்சக ராகாவிட்டால் பரலோகத்தில் பிரவேசிக்கமுடியாது “ஒருவன் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்” என்ற தேவனுடைய வார்த்தைகளை மறந்துபோக வேண்டாம்.

2. சபையில் சேர்வது

நீ கிறிஸ்துவின் சபை அங்கத்தினனாக முடியாது. என்று அதை விவரித்துக் காட்டுகிறேன்: நீ அரசனாக விரும்புகிறாய். அந்த ஆசையால், இராஜாவுக்குரிய இரத்தம் உன்னில் ஓடுமா? இராஜ வம்சத்தில் நீ சேர முடியுமா? முடியாது. ஆனால் நீ அந்த இராஜாவுக்குக் குமாரனாகப் பிறந்தால் இராஜாவாக முடியும். இவ்விதமாக சபையின் உரிமையாளனாகப் பிறக்கவேண்டும். சபை என்று சொல்லும்போது, சீ. எஸ். ஐ. சபை, ரோமன் சபை, சுத்தாங்க சபை என்றர்த்தமல்ல. கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய அதரிசனமான சபை, எல்லா விசுவாசி

களும் உள்ளடங்கியிருக்கும் பெரிய குடும்பம்தான் அந்தச் சபை. சபை அங்கமாக இருந்தும் மறுபிறப்படையாதவராயிருந்தால் இந்த அதரிசனமான சபையாகிய தேவனுடைய குடும்பத்தில் அங்கத்தினராக முடியாது. ஒருவன் இந்தக் குடும்பத்தில் பிறக்கவேண்டும். தேவனுடைய ஜீவன் உன்னில் பாய்ந்து நீ மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் இப்பெரிய குடும்பத்தில் உனக்குப் பங்கில்லை. நண்பர்களே! நீங்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தில் பிறந்து, அதரிசனமான சபையில் அங்கத்தினராக இருக்கிறீர்களா? அல்லது உங்கள் ஆலயத்திலுள்ள சபை பட்டியலில் மட்டும் உங்கள் பெயர்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவா? புத்தகத்தில் பெயர்கள் எழுதப்படுவதால் நீங்கள் இரட்சிக்கப்படமாட்டீர்கள். உலகத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட எந்தச் சபைச் சங்கமும் மனிதனை இரட்சிக்கமுடியாது. கிறிஸ்து ஒருவரே இரட்சிக்க வல்லவர். ஆகவே ஒருவன் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்.

இயேசுவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பட்டு மன்னிக்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே பரலோகத்தில் பிரவேசிக்க முடியும். நான் இயேசுவைச் சேர்ந்தவனா? என் பெயர் ஜீவ புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? நான் கிருபையினால் மீட்கப்பட்ட பாவியா?

3. துறவறம்

இந்தியாவிலும் மற்ற பல கிழக்கு நாடுகளிலும் துறவறம் பெரிதாக மதிக்கப்படுகிறது. ரோமன் சபைகளில் அநேக கிறிஸ்தவர் இரட்சிப்படைய சுயத்தையும் உலக ஆசாபாசங்களையும் வெறுத்துச் சாதாரண வாழ்க்கையை விட்டுத் துறவிகளாகின்றனர். மனிதன் அடிமைப்பட்டிருக்கும் எல்லாவித ஆசைகளுக்கும் விலகவேண்டுமானால் சரீரத்தை ஒடுக்கி இம்சைக்குள்ளாக்கி, இவ்வித கர்மங்களால் இரட்சிப்படையலாம் என்று நினைக்கின்றனர். இதற்குச் சாதகமாகச் சூழ்நிலை இருக்கும் படி சம்சார பந்தங்களைவிட்டுக் குகை வாசிகளாகவும்,

மாறுகின்றனர். சிலர் பாதசாரிகளாக நீண்ட புண்ணியஸ்தல யாத்திரை செல்கின்றனர். சிலர் உணவின்றிச் சரீரத்தை இம்சிக்கின்றனர். இவை யாவும் தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படுமென்று அவர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

சிலர் இரவு பகலாகத் தங்கள் பாவங்களை நினைத்து மனஸ்தாபப்பட்டு அங்கலாய்க்கின்றனர். எல்லாவற்றையும் வெறுத்து ஒடுக்கின்றனர். ஓயாமல் ஜெபிக்கின்றனர். இவை அனைத்தையும் அவர்கள் செய்தும் எவ்விதத் திருப்தியும் மனச்சாந்தியும் அடையாமல் உலக வாழ்க்கைக்கு மறுபடியும் வர ஆசிக்கின்றனர். சுயப் பிரயத்தனங்களால் இரட்சிப்பு வராது.

இயேசு கிறிஸ்து நமது பாவங்களுக்காக மரித்துப் பரிபூரண இரட்சிப்பை உண்டுபண்ணினார் என்று வேதம் நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறது. ஆகையால் மனிதருடைய நற்கிரியைகள் இரட்சிப்பைத் தராது. இரட்சிப்புக்காக மனிதன் எவ்விதத் தியாகத்தையும் செய்ய தேவன் விரும்புகிறதில்லை. தேவன் மனிதனை நேசிப்பதால், “என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை” என்று இயேசு சொன்னார்.

சுயகிரியைகளினால் தேவ கிருபையை அடைய எண்ணுகிறவர்களே! பின்வரும் வசனங்களைக் கவனமாக வாசியுங்கள்: “நீங்கள் கிறிஸ்துவுடனேகூட உலகத்தின் வழிபாடுகளுக்கு மரித்ததுண்டானால், இன்னும் உலக வழக்கத்தின்படி பிழைக்கிறவர்கள்போல மனுஷருடைய கற்பனைகளின்படியும் போதனைகளின்படியும் நடந்து நடந்து, தொடாதே, ருசி பாராதே, தீண்டாதே என்கிற கட்டளைகளுக்கு உடன்படுகிறதென்ன? இவையெல்லாம் அனுபவிக்கிறதினாலே அழிந்துபோகிறோம், இப்படிப்பட்ட போதனைகள், சுய இஷ்டமான ஆராதனையையும், மாயமான தாழ்மையையும், சரீர ஒழுக்கத்தையும்பற்றி ஞானம் என்ற பேர்கொண்டிருந்தாலும், இவைகள்

மாம்சத்தைப் பேணுகிறதற்கே ஒழிய மற்றொன்றிற்கும் பிரயோஜனப்படாது'' (கொலோ. 2:20-23). ''இவைகள் மன்னிக்கப்பட்டதுண்டானால் இனி பாவத்தினிமித்தம் பலி செலுத்தப்படுவதில்லை'' (எபி. 10:18). ''தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கினார்'' (2 கொரி. 5:19).

ஆகவே தேவனோடுள்ள ஒப்புரவாகுதல் சந்நியாசத்தால் அல்ல, தேவ குமாரனாகிய இயேசுநாதர் கல்வாரியில் பூர்த்தியாக்கின தியாக பலியினாலே உண்டாகிறது. இந்த ஒப்புரவாகுதலை நீ அடைந்திருக்கிறாயா ?

4. அநுஷ்டான விதிகள்

ஞானஸ்நானம் இல்லாவிட்டால் ஒருவனும் இரட்சிக்கப்பட முடியாதென்று நீ எண்ணலாம். தண்ணீர் ஞானஸ்நான விதியை நானும் கண்ணியமாக எண்ணுகிறேன். ஆனால் இரட்சிப்பு வராது. தேவ வசனம் இதற்கு ஆதரவளிக்கிறது.

இரட்சிப்புக்கு ஞானஸ்நானம் அவசியம் என்றிருக்குமானால் பவுல் அப்போஸ்தலன், ''ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுக்கும்படி கிறிஸ்து என்னை அனுப்பவில்லை. சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கவே என்னை அனுப்பினார்'' என்று சொல்லியிருக்கமாட்டார்.

இரட்சிப்பு ஞானஸ்நானத்தால் வராது. மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சபை ஒழுங்கின்படியும், மனித சட்ட திட்டங்களின்படியும் ஞானஸ்நானத்தால் ஒருவன் தேவனுடைய பிள்ளையாகி, பாவங்களினின்று சுத்திகரிக்கப்பட்டு, அவன் பரலோக ராஜ்யத்திற்குச் சுதந்தரவாளியாகிறான் என்று இருக்கிறது. இவைகளைச் சத்தியமென்று நீ நம்பியிருக்கலாம். நண்பர்களே! நீங்கள் மனிதர் உண்டாக்கின விதிகளை நம்புகிறீர்கள். இவ்விதி

கள் வேத வசனங்களுக்கு முரண்பாடாயும், தேவ விதிகளுக்கு விரோதமாயும் இருக்கின்றன அல்லவா? நீ ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தும் பிசாசின் பிள்ளையாயிருக்கலாம். ஆகவே வெறும் சடங்குகள் இரட்சிப்பிற்குத் தேவையில்லை.

“விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான். விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” (மாற்கு 16:16).

இவ்வசனத்தில் இயேசுநாதர் சொல்லுவதைக் கவனியுங்கள். சுவிசேஷத்தை விசுவாசிப்பதே முக்கிய விஷயம். இந்த வசனத்தில், “விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” என்று இருக்கிறதேயொழிய, ஞானஸ்நானம் பெறாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான் என்று சொல்லவில்லை. விசுவாசத்தோடு கூடிய ஞானஸ்நானந்தான் விசேஷம். அப்படியானால் பாவமறக் கழுவப்படுதல், இயேசுவுடன் மரணமடைதல், அடக்கம்பண்ணப்படுதல், உயிருடன் எழுந்திருத்தல் ஆகிய இவைகளுக்கு விசுவாசத்துடன் கூடிய ஞானஸ்நானம் அடையாளமாயிருக்கிறது — அப்போஸ்தலர் 22:16, ரோமர் 6:1-6. இரட்சிப்புக்கு விசுவாசம் அத்தியந்த அவசியமாயிருக்கிறது. இதற்கு மாறாக, இரட்சிப்புக்கு ஞானஸ்நானம் அவசியமென்று வேதபுத்தகத்தில் கூறப்படவில்லை என்பதை நிச்சயமாய் அறிந்து கொள்ளுங்கள் (1 கொரி. 1:17; அப். 20:21).

இயேசு கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசமே மனிதனை இரட்சிக்கும். விசுவாசத்துக்குப் பின்புதான் ஞானஸ்நானத்தின் முக்கியத்துவத்தை வேத வசனம் சொல்லுகிறது. இந்த விதியை மனிதன் மாற்றுவானகில் அவன் நஷ்டமடைவான்.

அப்போஸ்தலர் 2:38இல் “நீங்கள் மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று பேதுரு

சொல்லுகிறார். “மனந்திரும்புதல்” என்ற பதத்தில் இரட்சிப்பை அளிக்கும் விசுவாசமும் அடங்கியிருக்கிறது. சட்ட திட்டங்களாகிய பிரமாணங்களிலும், உயிரற்ற கிரியைகளிலும் சாராமல், கிறிஸ்துவையே விசுவாசிப்பது தான் மனந்திரும்புதல். இவ்விதமாக வரும் இரட்சிப்பு பாவியைப் பாவத்தினின்று விடுதலையாக்குகிறது.

மனந்திரும்புதலுக்குப்பின் செய்ய வேண்டியதென்ன? இயேசுவை அறிக்கை செய்ய வேண்டும். ஞானஸ்நானம் இயேசுவை அறிக்கை செய்வதாகும். முதலாவது அவசியமானது விசுவாசம். இரண்டாவது ஞானஸ்நானம். இரட்சிப்பு அடைவதற்குள்ள ஒரே நிபந்தனை விசுவாசம். இந்த விசுவாசத்தை வெளியிட ஞானஸ்நானம் ஏதுவாயிருக்கிறது. இந்த விதியைத்தான் வேத வசனம் சொல்லுகிறது.

“ஐலத்தினாலும் ஆவியினாலும் ஒருவன் பிறவாவிட்டால்” (யோவான் 3:5). மறுபிறப்பைக் குறித்து வேதத்தில் சொல்லப்படும் இடங்களில் “ஐலம்” என்ற பதம் வேத வசனத்தைக் குறிக்கிறதாயிருக்கிறது (எபே. 5:26; பேதுரு 1:23). “விசுவாசம் கேள்வியினால் வரும். கேள்வி தேவ வசனத்தினால் வரும்” (ரோமர் 10:17).

கொர்நேலியுவும் அவன் வீட்டாரும் இரட்சிக்கப்பட்ட வரலாற்றில், ஞானஸ்நானத்தின் தாற்பரியத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது (அப். 10:43-48; 11:14-17). தேவ வசனத்தைக் கேட்டவர்கள்மேல் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கவே, அவர்கள் பல பாஷைகளைப் பேசினர், அவர்கள் விசுவாசித்தனர், ஜீவனுக்கேதுவாக மனந்திரும்பினர், அவர்கள் அனைவரும் இரட்சிக்கப்பட்டனர். இவைகளுக்குப் பின்புதான் அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். “அப்பொழுது பேதுரு: நம்மைப் போலப் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற இவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறாதபடிக்கு எவனாகிலும் தண்ணீரை விலக்கலாமா என்று சொல்லி கர்த்தருடைய நாமத்தினால் அவர்

களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.”

இரட்சிப்புக்கு ஞானஸ்நானத்தை ஒரு நிபந்தனையாகக் கூறுவோமானால், தேவ கிருபையைக் குறித்த பவுலின் உபதேசத்தை முற்றிலும் தவறு என்று கூறுவதாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் இரட்சிப்புக்குரிய ஒரு நிபந்தனை விசுவாசமே. இதற்கு அநுசரணையாக இருக்கும் வேத வசனங்களை நிராகரிக்க முடியாது. பின்வரும் வசனங்களின்மூலமாய் ஆயிரமாயிரமானோர் விசுவாசத்தினால் மறுபிறப்பின் அனுபவத்தை அடைந்திருக்கின்றனர். அப் 10:43; 13:39; 16:31; யோவான் 1:12; 3:14-18, 36; 5:24; 6:47; ரோமர் 1:16; 3:19-26; 4:5; கலா. 2:16; எபே. 2:8,9; பிலி. 3:9 – ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு முன்னதாகவே நாம் மறுபடியும் பிறந்த அனுபவத்தைக் குறித்துத் தேவ ஆவியானவர் நமது ஆவியுடனே சாட்சி கொடுக்கும்போது, இதற்கு எதிராகப் பேசுவதற்கு நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது?

இரட்சிப்பு ஒன்று கிரியைகளினால், அல்லது கிருபையினால் இருக்கவேண்டும். அது இரண்டினாலும் இருக்க முடியாது. பவுல் இதைத் தெளிவுடன் ரோமர், கலாத்தியர் நிருபங்களில் சொல்லியிருக்கிறார். “ஒருவரும் பெருமை பாராட்டாதபடி இது கிருபையினால் உண்டாயிருக்கிறது” (எபே. 2:9). ஆகவே, மனிதன் பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ளாதல், ஞானஸ்நானம், இராப்போஜனம் முதலிய சடங்குகளை அனுஷ்டித்தல் ஆகிய எந்த சுய முயற்சியாலும் இரட்சிப்படைய முடியாது. எல்லாக் கிரியைகளையும் கிறிஸ்து கல்வாரியிலே நிறைவேற்றிவிட்டார்.

இரட்சிப்படைந்த ஜீவனுள்ள வாழ்க்கையாகிய மரத்தில் நற்கிரியைகளாகிய கனிகள் காணப்பட வேண்டுவது அவசியம். அவைகள் இரட்சிப்புக்குப்பின் வரவேண்டியவைகள். கிறிஸ்தவன் இயேசுநாதர் செய்து முடித்த கிரியை

களினாலே இரட்சிக்கப்பட்டபடியால் நற்கிரியைகளைச் செய்கிறவனாயிருக்கிறான்.

5. மத்தியஸ்தம்

கன்னிமரியாள், பரிசுத்தவான்கள், முதலியோர்களை ஆராதிப்பதைக் குறித்து நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். “நான் பாவியாக இருக்கிறேன். என்னால் நல்லவனாக ஜீவிக்க முடியாது. பரலோகத்திலிருக்கும் பரிசுத்தவான்களை ஆராதிப்பதால், அவர்கள் எனக்காகக் கிறிஸ்து விடம் பரிந்து பேசுவார்கள். அவர்கள் மத்தியஸ்தத்தால் எனக்குப் பரலோகஞ் செல்ல இயேசுநாதர் கிருபை செய்வார்” என்று பலர் நினைக்கின்றனர்.

பாவத்தை விட்டுவிட மனமில்லாத பாவிகள், பிறரின் செல்வாக்கால் தேவ கிருபையைப் பெறலாமென்றெண்ணுவது உலக சம்பிரதாயமேயொழிய வேறல்ல. “அவர்பட்சபாதம் பண்ணுகிறவருமல்ல. பரிதானம் வாங்குகிறவரும் அல்ல” (உபா 10:17). “ஒருவனாவது, தன் சகோதரன் அழிவைக் காணாமல் இனி என்றைக்கும் உயிரோடிருக்கும்படி, எவ்விதத்தினாலாவது அவனை மீட்டுக் கொள்ளவும் அவனிமித்தம் மீட்கும் பொருளைத் தேவனுக்குக் கொடுக்கவும் கூடாதே” (கங். 49:7, 8).

பாவிக்குக் கன்னிமரியம்மாள் உதவிசெய்ய முடியாது. மற்ற பரிசுத்தவான்களும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. “என்னை இரட்சிக்க கடவுளிடம் பரிந்துபேசங்கள்” என்று பரிசுத்தவான்களிடத்தில் விண்ணப்பிக்கும் விண்ணப்பங்கள் தேவனிடம் போய்ச் சேராது. இரட்சணயம் இயேசுநாதரால் பூர்த்தியாக்கப்பட்டது. ஆகையால் அவரே நமது மத்தியஸ்தர். “நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழெங்கும், மனுஷர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை” (அப். 4:12); “தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே” (1திமோ.

2:5). அந்த ஒரே மத்தியஸ்தர், கன்னிமரியம்மாள் அல்ல, பரிசுத்தவான்களல்ல. அவர் இயேசுகிறிஸ்து. இந்த மத்தியஸ்தர் நமக்காக வழக்காடி இரட்சணயத்தை அளிக்க எல்லா உரிமைகளையும் உடையவர்.

என் நண்பர்களே, உங்கள் பாவங்களுடன் அவரிடம் போகப் பயப்படவேண்டாம். அவர் கொடுமை செய்பவரல்ல. அவர் பாவிகளின் நேசர். அவரிடம் போகாமல், உங்கள் பாவங்களைப் போக்க வேறு மத்தியஸ்தர்களிடம் போவீர்களானால் ஏமாந்து போவீர்கள். இயேசுநாதரிடம் போகமாட்டீர்களா?

6. கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுதல்

கற்பனைகளையும் பிரமாணங்களையும் கைக்கொள்ளுவதினால் இரட்சிப்படையலாம் என்று நீ எண்ணினால் அது தவறு. இரட்சிப்பு, “அதைச் செய்” “இதைச் செய்யாதே” என்பவைகளைப் பொருத்திராமல், இயேசுநாதரால் “செய்து முடித்த” கிரியைகளைப் பொருத்திருக்கிறது. ஒருவன் சாகும் தருவாயிலிருக்கும்போது இரட்சிக்கப்பட நான் என்ன செய்யவேண்டும்” என்று கதறுகிறான். அவனிடம் நீ போய், பிரமாணங்களையும் கற்பனைகளையும் கைக்கொண்டால் இரட்சிக்கப்படுவாய் என்று சொல்வது பொருந்துமா? சாகப்போகிற அவன் எப்படிப் பிரமாணங்களைக் கைக்கொள்ள முடியும்?

நியாயப்பிரமாணத்தினால் இரட்சிப்படையலாம் என்று நம்புகிறவன் ஏமாந்து போகிறான். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் யூதர்களைப் பார்த்து, “உங்களில் ஒருவனும் அந்த நியாயத்தின்படி நடக்கிறதில்லை” என்றார். (யோவான் 7:19; மத். 2:27-28; 22:34-40; இந்த வசனங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்).

“ஜீவனைக் கொடுக்கத்தக்க நியாயப்பிரமாணம் அருளப்பட்டிருந்ததானால் நீதியானது நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டாயிருக்குமே” (கலா. 3:21). ஆனால்

நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளுவதினால் தன்னை இரட்சித்துக்கொள்ளக்கூடிய மனிதர் எவருமில்லை. (ரோமர் 3:20).

7. வேதவாசிப்பு, ஜெபம்

தினம் தினம் செய்யும் பிரார்த்தனைகளாலும் வேத வாசிப்பினாலும் இரட்சிப்படையலாம் என்று எண்ணுகிறவர்கள் வெகு சொற்பம் என்று நினைக்கிறேன். ஆயினும், சிலர் தங்கள் இரட்சிப்பின் அனுபவத்தைச் சொல்லும்போது ஜெபங்களும் வேத தியானங்களும் இரட்சிப்புக்குக் காரணமாயிருந்தது என்று சொல்லுகின்றனர். இதைக் குறித்து இயேசுநாதர் சந்தேகமின்றியோவான் 5:39, 40-ஆம் வசனங்களில் சொல்லுகிறார். “வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்; அவைகளால் உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே, என்னைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறவைகளும் அவைகளே, அப்படியிருந்தும் உங்களுக்கு ஜீவன் உண்டாகும்படி என்னிடத்தில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை.” நித்திய ஜீவன் வேதத்தில் அல்ல, வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவில் இருக்கிறது. “உங்களுக்கு ஜீவன் உண்டாகும்படி என்னிடத்தில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை” என்றபடி, இயேசுவிடம் வருவதும், வேதம் வாசிப்பதும் வெவ்வேறு விஷயம்.

ஜெபம்பண்ணும் விஷயமாக இயேசுநாதர் சொல்வதைப் பாருங்கள். “மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! பரிசேயரே! உங்களுக்கு ஐயோ, பார்வைக்காக நீண்ட ஜெபம்பண்ணி, விதவைகளின் வீடுகளைப் பட்சித்துப் போடுகிறீர்கள்; இதினிமித்தம் அதிக ஆக்கினையை அடைவீர்கள்.” பரிசேயரைப்போல நீண்ட ஜெபங்களைச் செய்கிறவர்கள் வேறொருவருமில்லை. அவர்களே அதிக ஆக்கினையை வருவித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

8. மரித்தவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்வது

“இந்த வாழ்வில் நான் இரட்சிக்கப்படாவிட்டால், நான் மரித்த பின்பு இரட்சிக்கப்படலாம்” என்று அநேக கிறிஸ்தவர் எண்ணுகின்றனர். இவர்கள் இறந்த பின்பு, சபையில் அவர்களுக்காக விசேஷித்த ஆராதனை, ஜெபம் முதலிய அநுஷ்டானங்களால் இரட்சிப்பு பெறலாம் என்பது அவர்களுடைய நம்பிக்கை.

இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்ட ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவ செல்வந்தர் ஆலயங்களுக்கு ஏராளமான பணத்தைக் கொடையளித்திருக்கின்றனர். அநியாயமாய்ச் சம்பாத்தியம் செய்த அநேகர் தங்கள் பணத்தைச் சபைக்குத் தானமளிப்பதால் பரலோகத்தில் வசதியுடன் வாழலாம் என்று நினைக்கின்றனர். இப்படியே பல நாடுகளில் செய்கின்றனர்.

இதை நம்புகிறது கிறிஸ்தவன் பாவத்தில் நிலைத்திருக்க அவனைத் தூண்டுகிறதல்லவா? எதைச் செய்தாலும் மரித்த பின்பு அவனுக்காகச் சாமியாரும் சபையாரும் செய்யும் பிரார்த்தனைகளால் மன்னிப்பை பெறலாம் என்று தங்களையே வஞ்சித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இவையாவும் மூட நம்பிக்கையேயன்றி வேறல்ல. வேத புத்தகத்தில் இதற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை. மரித்த பின்பு பாதாளத்தினின்று தப்ப ஒரு வழியுமில்லை. செல்வந்தன் தன் நரக வேதனையினின்றும் தப்பிக்கொள்ள நினைத்தும் முடியாது போயிற்று. பாதாளத்திற்கும் பரலோகத்திற்குமிடையே பெரும் பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது (லூக்கா 16:26).

இந்த வாழ்வில் பாவத்தில் குடிகொண்டு பாவச் சேற்றில் உழலாதே. மரித்த பின்பு இரட்சிக்கப்படலாம். என்று வீண் எண்ணம்கொள்ளாதே. உண்மை மனஸ்தாபத்துடன் பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பிப் பிராயசித்த பலியாகத் தம்மையே அர்ப்பணித்த இயேசுவின் இரத்தத்

தின் வல்லமையில் விசுவாசம் வைக்கிற எவனையும் தேவன் ஏற்றுக்கொண்டு அவனுக்கு நித்திய ஜீவனை அளிக்கிறார். அவனை நீதிமானாக்குகிறார். ஆகையால் இந்த வாழ்வில் நீ அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள். “இப்பொழுதே அனுக்கிரககாலம். இப்பொழுதே இரட்சணிய நாள்” (2 கொரி. 6:2).

9. மேலான நற்கிரியைகள்

என்னால் இயன்றவரை சன்மார்க்கனாக வாழ்வதே தேவனுக்கு பிரீதி என்பதாகப் பலரும் எண்ணுவர். சரி தான். நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். ஒரு முறையாவது நீ செய்ய நினைத்த நற்கிரியத்தைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறாயா? எத்தனையோ முறைகளில் நீ தவறியிருப்பதாக உனக்குத் தெரியும். அப்படியானால் கெட்டுப்போவாயல்லவா? நற்கிரியைகளைச் செய்வதால் இரட்சிக்கப்படுவாய் என்று நீ நினைத்தால் அது தவறல்லவா?

“நாங்கள் அனைவரும் தீட்டானவர்கள்போல இருக்கிறோம். எங்களுடைய நீதிகளெல்லாம் அழுக்கான கந்தைபோல இருக்கிறது” (ஏசாயா 64:6). இந்த வசனத்தில் துன்மார்க்க குணங்கள் பாவங்கள் என்று சொல்லாமல், “எங்களுடைய நீதி” என்றிருக்கிறது: “நீதி” என்பது நாம் செய்யும் எல்லா நற்கிரியைகளையும் குறிக்கிறது. அவையாவும் அழுக்கான கந்தை. அகந்தையால் பாவமாகிய உன் நிர்வாணத்தை மூட எண்ணுகிறாயா? அது புத்தியீனம் அல்லவா! உன் மேலான நற்கிரியைகள் ஒன்றும் தேவனுக்கு உகந்தவையல்ல.

10. சீர்திருத்தம்

என் நண்பரே! தெய்வீகத் தன்மையின் ஓர் அம்சமாவது ஒரு மனிதனிலும் இல்லை. புது வாழ்க்கையை ஆரம்பிப்பதேமேல் என்று மனிதர் சொல்வது வீண்வார்த்தைகள்.

பாடசாலை மாணவன் தன் நோட்டுப் புத்தகத்தின் தாள்களில் மையைக் கொட்டி அலங்கோலப்படுத்திவிட்டதாக மனோபாவனை செய்வோமாக. அவன் என்ன செய்வான்? அப்பக்கங்களைத் தள்ளிவிட்டு, ஒரு புதிய பக்கத்தில் தன் பாடங்களை எழுதுவான். அவன் உபாத்தினி வந்து மாணவனின் சுத்தமான தாளில் செய்திருக்கும் பாடங்களைப் பார்த்து அவனை மெச்சுகிறான். அடுத்த நிமிடம் பின் பக்கங்களைத் திருப்பிப் பார்க்கிறான். அந்தோ, என்ன அலங்கோலம்! எங்கு பார்த்தாலும் மை கொட்டியிருக்கிறது. இதற்குப் பரிகாரம் உண்டா? அதைப்போல தேவன் உன் கடந்த நாள்களைப் பார்க்கும் போது அவர் காண்பதென்ன? “ஓவ்வொரு கிரியையும், அந்தரங்கமான ஓவ்வொரு காரியத்தையும் நன்மையானாலும் தீமையானாலும், தேவன் நியாயத்திலே கொண்டு வருவார்” (பிர. 12:14).

உன் கடந்த கால வாழ்க்கையில் இருக்கும் காரியங்களைக் கடவுள் பார்ப்பதால் உனக்குப் பயமில்லையா? “எல்லாரும் பாவம் செய்திருக்கிறார்கள்” என்றதால் எனக்குப் பயமிருக்கிறது. ஆனாலும் எனக்குப் பயமில்லை. இதை விளக்க மார்டின் லுத்தர் என்பவரைக் குறித்த கதையொன்றைச் சொல்லுகிறேன்:

பிசாசு ஒருநாள் தன் கைகளில் சில சுருள்களை எடுத்துக்கொண்டு லுத்தரிடம் வந்தான். “இவை களென்ன?” என்றார் லுத்தர். சாத்தான் அவரைப் பார்த்து, “இவைகளா? உன் பாவங்களின் ஜாபிதா” என்றான். லுத்தர் அந்தச் சுருள்களை வாங்கிப் பரிசோதனை செய்தார். அவர் செய்த எல்லாக் குற்றங்களும் அதில் எழுதியிருக்கக் கண்டார். அவர் மறந்த பாவங்களும் அவர் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. லுத்தர் சாத்தானைப் பார்த்து, “இவ்வளவுதானா, அல்லது இன்னும் என் பழைய பாவக் குறிப்புகள் உன்னிடம் உண்டா?” என்றார். “இல்லை, இன்னும் ஒரு சுருள் உண்டு”

என்பதாகக் கூறி வேறொரு சுருளை லுத்தரிடம் பிசாசு நீட்டினான்.

அதையும் பார்த்த லுத்தர், மறுத்துச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லாதிருந்தது. “இன்னும் என் பாவக்குறிப்புகள் உன்னிடம் இருக்கிறதா?” என்றார் லுத்தர். “உண்டு” என்பதாகப் பெருமையுடன் சொல்லி, வேறொரு பெரிய சுருளைக் கொண்டுவந்து லுத்தரிடம் பிசாசு நீட்டினான்.

லுத்தர் அதையும் படித்தார். அவர் செய்த எல்லாப் பாவங்களும் அச்சுருள்களில் எழுதியிருந்தன. சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு, “என் பாவங்கள் இவ்வளவுதானா, அல்லது வேறு ரிக்கார்டுகள் உன்னிடம் இருக்கிறதா?” என்று சாத்தானிடம் கேட்டார். சாத்தான் கௌரவத்துடன், “இல்லை, இவ்வளவுதான்” என்றான்.

எல்லாச் சுருள்களையும் லுத்தர் எடுத்துக்கொண்டு தமது மேசைக்குப் போனார். அங்கிருந்த ஒரு பேனாவைச் சிவப்பு மையில் தோய்த்து, ஒவ்வொரு சுருளாக எடுத்து, ஒவ்வொன்றிலும், “அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மை சுத்திகரிக்கும்” என்பதாகக் கம்பீரமாக அவைகளில் எழுதினார். சாத்தான் அதைப் பார்த்து எரிச்சலுடன் லுத்தரைவிட்டு ஓடிப்போனான்.

இவ்விதமே நானும் பாவங்களைச் செய்திருக்கிறேன். நான் குற்றவாளி. ஆயினும் அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன் இயேசுவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டேன். என் பாவங்களைக் கழுவிவிட்டார். நானும் என் அற்ப வாழ்க்கை சரிதையில், “அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்” என்ற வல்ல வாக்கை எழுத முடியும். அவர் இரத்தத்தின்கீழ் என் பாவங்கள் அமிழ்ந்துவிட்டன. அல்லேலூயா!

சீர்திருத்தம் மறு ஜெனனமாகாது. பழையதைப் புதியதாக மாற்றலாம். வெளித்தோற்றமல்ல, அகத்

தோற்றமே விசேஷம். விஷம் கலந்த தண்ணீருள்ள கிணற்றிலிருந்து வெளியே வருவது விஷம் கலந்த தண்ணீராகவே இருக்கும். அதைச் சுத்திசெய்யத் தண்ணீரைக் கோறும் வாளியைச் சுத்திசெய்வதனால் பயன் என்ன? கிணற்றினுள்ளிருக்கும் ஊற்றைச் சுத்தம் செய்தால்தான் பிரயோஜனப்படும். இவ்விதமே மனிதனுள்ளிருக்கும் பாவச் சேற்றை அப்புறப்படுத்த வெளிப்படையான சீர்திருத்தங்கள் உதவாது. சட்ட திட்டங்கள், சீர்திருத்தங்கள் சமுதாயத்திலிருக்கும் சில சீர்கேடுகளை நீக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவை மனிதனுள்ளத்தை மாற்றாது. பாவ இதயத்தைச் சுத்திகரிப்பது இயேசுவின் இரத்தமேயொழிய வேறு பரிகாரம் ஒன்றுமில்லை.

பாவதோஷம் நீக்கிட

இயேசுவின் இரத்தந்தானே

ஆகையால் அகத்தைச் சுத்திசெய்ய இயேசுவின் இரத்தந்தான் வல்லமையுள்ளது. அரிபிளவைப் போன்ற பாவத்தை வெளிச் சடங்குகளாலும் சீர்திருத்தங்களாலும் நீக்கப் பிரயத்தனப்படுவது வீண் கூற்றாகும்.

11. போலி மனமாற்றம்

ஜான் பனியன் என்ற கிறிஸ்தவ பக்தன், “பெருகும் கிருபை” என்ற புத்தகத்தில், போலி மனந்திரும்புதலைக் குறித்துத் தெளிவாகக் கூறியிருப்பதை உங்களுக்கு இங்கு எழுதுகிறேன்.

“நான் வேத புத்தகம் வாசிக்க ஆரம்பித்தேன்: நாளடைவில் அதில் எனக்கு அதிக ஆசை ஏற்படவே உற்சாகத்துடன் படிக்கலானேன். இதனால் என்னில் பல சீர்திருத்தங்கள் உண்டாயின. என் நாட்டிலுள்ள பக்தர்களைப் போல நானும் தேவனுக்கு உகந்தவன் என்பதாக எண்ணிக்கொண்டேன்.

“இவ்விதம் ஓராண்டு சென்றது. ஏனையோர் என்னை பக்திமான் என்பதாக என்னில் தோன்றிய சன்

மார்க்கத்தால் எண்ணலாயினர். நானோ கிறிஸ்துவை அறியவில்லை. அவர் கிருபை, நம்பிக்கை, விசுவாசம் ஆகிய ஒன்றைக் குறித்தும் நான் அறியாதிருந்தேன். இந் நிலையில் நான் மரிக்க நேர்ந்திருந்தால் என் கதி அதோகதியாகியிருக்கும்.

“ஆயினும் பிறர் என்னைப் புகழ்ந்து பேசும் காரியங்களினால் என்னில் கர்வம் உண்டானது. வெளி மாற்றத்தைக் கொண்டிருக்கும் உண்மையில் கிறிஸ்துவை அறியாத வேஷதாரியாகவே இருந்தேன். பிறர் புகழ் நான் செய்யக்கூடிய எல்லா நற்கிரியைகளையும் செய்து வந்தேன்.”

நண்பர்களே! இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை மணலில் கட்டப்பட்டதாயிருக்கிறது. இந்தப் போலியான காரியங்களில் நம்பிக்கை வைக்கிறீர்களா, அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவில் உங்கள் விசுவாசம் இருக்கிறதா? மனித உபாயங்கள் இரட்சிப்பை அளிக்காது. இயேசு கிறிஸ்து ஒருவரே இரட்சிப்பைக் கொடுக்கவல்லவர்.

மெய்

வயது சென்ற தள்ளாடி நடந்து செல்லும் தந்தையும், அவரது பதினேழு வயது மகனும் சேர்ந்து மோரியா என்று பெயர்கொண்ட ஒரு குன்றின்மேல் ஏறிப்போகிற காட்சியை உங்கள் அகக்கண்களால் பாருங்கள். நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகப் பலஸ்தீனா நாட்டில் இச்சம்பவம் நடக்கிறது.

பெரியவர் பெயர் ஆபிரகாம். இளைஞன் பெயர் ஈசாக்கு. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் நடக்க இருக்கும் சம்பவம் தந்தையாரைத் துக்கத்தில் ஆழ்த்தியது. ஆயினும் துக்கத்திலும் தேவனை விசுவாசித்த வீரபுருஷர். ஈசாக்கு தகப்பனை நோக்கி, அப்பா! தீ இருக்கிறது, விறகு இருக்கிறது. பலிக்கு ஆட்டுக்குட்டி இல்லையே என்கிறான். விசுவாச வீரனாகிய அவன்

தந்தையார் அவனை நோக்கி, “என் மகனே, தேவன் தமக்குத் தகன பலிக்கான ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்த்துக் கொள்வார்” என்கிறார்.

இருவரும் குன்றின்மேல் கற்களால் ஒரு பிடத்தை அமைக்கின்றனர். பின்பு தந்தையார் தமது மகனை அப் பீடத்தின்மேல் கிடத்தித் தமது கத்தியை ஒங்கி அவனைக் கொல்ல எத்தனிக்கிறார். அச்சமயம் திடீரென, “ஆபிரகாமே, ஆபிரகாமே” என்று தேவன் கூப்பிட்டார். “பிள்ளையாண்டான்மேல் உன் கையை போடாதே” என்றார். ஆபிரகாம் தன் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்த போது இதோ பின்னாகப் புதரிலே தன் கொம்புகள் சிக்கிக் கொண்டிருந்த ஓர் ஆட்டுக் கடாவைக் கண்டான். அப்பொழுது ஆபிரகாம் போய்க் கடாவைப் பிடித்து அதைத் தன் குமாரனுக்குப் பதிலாகத் தகன பலியிட்டான்.

நூற்றுக்கணக்கான வருடங்களுக்குப்பின் தேவன் தமது குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பாவ மனித தனுக்குப் பதிலாகப் பலியாகும் ஆட்டுக்குட்டியாக உலகிற்கு அனுப்பினார். அவர் சிலுவையில் தொங்கி மரிக்கும் நேரத்தில் வானத்திலிருந்து ஒரு சப்தமும் கேட்கப்படவில்லை. இயேசுவின் ஸ்தானத்தில் மரிப்ப தற்குத் தகுதியுள்ளவர் ஒருவருமில்லை. ஆகவே, எனக்காகவும் உனக்காகவும் இயேசுநாதர் மரித்தார். இதுவே இரட்சணயத்திற்கு நிலையான அஸ்திபாரம். மற்றவையெல்லாம் மணல் அஸ்திபாரம். நமது கிரியைகளினால் அல்ல, இயேசு கிறிஸ்து ஈராயிரமாண்டுகளுக்கு முன் முடித்த கிரியைகளினாலேயே இரட்சிப்பு உண்டாயிருக்கிறது.

1 அவர் கிரியைகளின் தன்மை

முதலாவதாக இயேசுநாதரின் கிரியைகளின் தன்மையை நீங்கள் சிந்திக்க ஆசிக்கிறேன். ஈசாக்கு என்ற வாலிபனுக்குப் பதிலாக தேவன் காட்டிய ஆட்டுக்கடாவை

பலியிட்டான். இதற்கொப்பாக மனிதனுக்குப் பதிலாக இயேசுநாதர் கல்வாரிக் குன்றின்மேல் பலியானார்.

என் மேசைமீது ஒரு புத்தகம் இருக்கிறது. என் கரங்களால் அப்புத்தகத்தை தூக்கி என் சிறு பையன்மீது வைக்கிறேன் என்பதாக எண்ணிக் கொள்ளுவோம். மேசையை மனிதனாகவும், புத்தகத்தை மனிதனுடைய பாவமாகவும் சிறு பையனை இயேசுநாதருக்கொப்பாகவும் பாவித்தால் இந்த விஷயம் தெளிவாகப் புலப்படும். இதற்கிசைந்த வசனத்தைப் பாருங்கள். “நம்முடைய அக்கிரமங்களை அவர்மேல் விழப்பண்ணினார்” (ஏசாயா 53:6). தேவன் உன்னுடைய பாவத்தையும், என் பாவத்தையும் தூக்கி அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மேல் வைத்தார். அவர் அதைச் சுமந்து நமக்குப் பதிலாகச் சிலுவையில் மரித்தார்.

சிலுவையின்மேல் கொல்லப்படத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்ட பரபாஸ் சிறையில் கிடந்து தவிக்கிறான். சாவை நினைத்து நினைத்து வருந்துகிறான். திடீரென்று அவன் சிறை திறக்கப்படுகிறது. காவலாளன் அவனை வெளியே வரச் சொல்லுகிறான். கொலைக்களத்திற்கா? இல்லை, அவன் விலங்குகளை அவிழ்க்கிறான். விடுதலையடைந்தவனாக விரட்டப்படுகிறான்.

இதைக் கண்டு பராபஸ் திகைக்கிறான். “எனக்கு விடுதலையா! இன்று நான் கொல்லப்படவேண்டிய தின மாச்சுதே” என்று சொல்லுகிறான். காவலாளன் அவனைப் பார்த்து, “அதோ தெரிகிறதே சிலுவை; அதில் நீ தொங்கவேண்டியவன்” என்கிறான். “ஆம், தெரிகிறது” என்கிறான் பராபஸ். அதில் உனக்குப் பதிலாக ஒருவர் உன் தீர்ப்பை ஏற்று மரிக்கிறார்” என்கிறான் காவலாளன்: “அப்படியானால் எனக்காகவா அவர் மரிக்கிறார்?” என்று திகைப்புடன் பராபஸ் கேட்கிறான். காவலாளன் “உனக்காகவே மரிக்கிறார்” என்று பதில் கூறுகிறான்.

என் சகோதரனே, ககோதரியே, உனக்காகவும் எனக் காவும் அந்நாளில் இயேசுநாதர் மரித்தார். அன்று அவர் நமது பதிலாளியானார்.

இன்னுமொரு காட்சியை உங்கள் முன் கொண்டு வருகிறேன். ஆலயத்தில் இஸ்ரவேலர் கூடி நிற்கின்றனர்: பிரதான ஆசாரியன் ஓர் ஆட்டுக் கடாவை அவர்கள் முன்பு நிறுத்துகிறான். அவன் கரங்களை ஆட்டுக்கடா வின் தலையின்மேல் வைத்து இஸ்ரவேலரின் பாவங்களை அறிக்கையிடுகிறான். ஜனங்கள் அமைதியுடன் இக்காட்சியைப் பார்த்து நிற்கின்றனர். பின்பு ஒரு மனிதன் அந்த ஆட்டைப் பிடித்து ஊருக்கு வெளியே கொண்டுபோய் அதை வனாந்தரத்தில் விரட்டி விடுகிறான். அந்த ஆட்டுக் கடா அப்படியே மறைந்து போகிறதைப் பார்த்து நிற்கும் ஜனக்கூட்டம் சாந்தி அடைகிறது. ஏன்? அவர்கள் பாவங்களை அந்த ஆடு ஏற்றுக்கொண்டது.

அந்த ஆடு ஜனங்களின் பாவங்களைச் சுமந்த போக் காடாக இருந்ததுபோல தேவாட்டுக் குட்டியாகிய இயேசு நாதர் நம்முடைய பாவத்தைச் சுமந்து நமக்குப் பதிலாளியானார். “இதோ, உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவாட்டுக்குட்டி” (யோவான் 1:29).

சிலுவையில் அவர் தொங்கியதைக் காணக்கூடாதது போல் இயற்கையே அந்தகாரத்தில் ஆழ்ந்த சமயம். “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்” என்று பரிதாபத்துடன் கதறிய அச்சமயத்திலே நம்முடைய நீசப்பாவம் அவர்மேல் சுமத்தப்பட்டது. இந்தப் பயங்கரத்தைப் பார்க்கக்கூடாதவராகப் பிதாவும் மறைந்து கொண்டார். பாவத்தின் அகோரத்தை அவரே சுமந்தார். நமக்குப் பதிலாக அவர் மரித்தார்.

2. பூரணப்பட்ட அவர் கிரியை

சகல நிபந்தனைகளுக்கும் போந்ததான அவர் கிரியைகளை இப்பொழுது சிந்திப்போம். அவர் அந்த பிரம்

மாண்டமான இரட்சணய கிரியைகளைச் செய்து பூர்த்தி யாக்கும் சமயத்தில் “எல்லாம் முடிந்தது” என்று கம்பீர முழக்கத்துடன் கூறினார் (யோவான் 19:30). செய்ய வேண்டிய யாவையும் செய்து முடித்தார். இரட்சணயம் உண்டாகிவிட்டது. மனிதன் இரட்சிப்பை அடையும்வழியும் வகுத்தாகிவிட்டது. இனி செய்யவேண்டியது ஒன்று மில்லை. தேவனாகிய பிதா, தமது குமாரன்மூலம் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பாவ நிவாரண பலியை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் திருப்திகொண்டார். பிராயச்சித்தம் செய்த இயேசுநாதரால் மனிதன் தேவனோடு ஒப்புரவாகிவிட்டான். இவ்வாறு முடித்த கிரியைகளோடு மனிதன் சேர்க்க வேண்டியது ஒன்றுமில்லை.

“நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு பாவம் அறியாத அவரை நமக்காகப் பாவமாக்கினார்” (2 கொ: 5:31).

என் நண்பரே, எனக்குச் செவி கொடுங்கள். சமூக சேவைக்காக மனிதன் இரத்தம் சிந்த நேரிட்டாலும், அந்த இரத்தம் பாவத்தைப் போக்காது. தேவ மனிதனாகிய இயேசுவின் இரத்தம் உலக மக்கள் யாவருடைய பாவங்களையும் நீக்கி மனிதனைச் சுத்திகரிக்க வல்லமையுள்ளது. அதனோடு இனி ஒன்றும் கூட்ட அவசியமில்லை.

3. அவர் கிருபைகளுக்குக் காரணம்

இயேசுநாதர் தம்மைப் பிராயச்சித்த பவியாக ஒப்புக் கொடுத்ததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அவருடைய அன்புதான் அதற்கு காரணம். “நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்” (ரோமர் 5:8). “தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசிவாசிக்கிறவன் ஐவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய

ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்'' (யோவான் 3:13).

பிராயச்சித்தத்திற்குக் காரணம் அன்பா, அல்லது அன்பிற்குப் பிராயச்சித்தம் காரணமா என்பது சிலரின் சந்தேகம். பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் கோபமுள்ளவராகவும், தண்டிக்கிறவராகவும், புதிய ஏற்பாட்டில் அன்பும் இரக்கமும் நிறைந்தவராகவும் காணப்படுகிறார் என்று சிலர் எண்ணுகின்றனர்.

ஒருக்காலும் அப்படியில்லை. தேவன் மாறுகிறவரல்ல. அவர் தமது அன்பினாலேயே பாவிக்காகாய் மரித்தார். அன்பின் காரணமாகவே தேவன் மனிதனை மீட்கத் தமது குமாரனை உலகில் அனுப்பினார். சர்வ வல்லவரின் அன்பின் ஆழத்தை மனிதனால் அறியமுடியாது. அன்பின் காரணமாகத் தமது குமாரனைக் கொடுத்தார்.

அவர் பாவியை நேசிக்கிறார், பாவத்தை வெறுக்கிறார். நல்லதைச் செய்யும்போது நம்மை நேசிக்கிறவரும், கெட்டதைச் செய்யும்போது நம்மைப் பகைக்கிறவரும் எனவரல்ல. அவர் எப்போதும் நம்மை நேசிக்கிறவர். வைசுரிபால் பீடிக்கப்பட்ட குழந்தையைத் தகப்பன் நேசிக்கிறான். ஆனால் தன் சகவாசத்தினின்று குழந்தையைப் பிரிக்கும் அந்தப் பயங்கர வியாதியை வெறுக்கிறான். அதைப்போலப் பாவியை எப்போதும் நேசிக்கிறவராகவும், அவன் செய்யும் பாவத்தை வெறுக்கிறவராகவும் தேவன் இருக்கிறார்.

உன்னை நேசிக்கும்படி நீ கடவுளிடம் கேட்பாயா? இல்லையே! சகோதர சகோதரியே? அவர் உன்னை நேசிக்கும் முதற் படியை எடுத்தார். இப்பெரிய தேவ அன்பிற்கு நீ இணங்கமாட்டாயா? இதை நீ புறக்கணிப்பாயோ?

4. அவர் கிரியைகளின் ஆரவணப்பு

ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். அவர் கிரியைகள் உலக மக்கள் யாவருக்குமுரியது. "என்னிடத்

தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை” (யோவான் 6:37). அவர் செய்து முடித்த இரட்சணயம் யாவருக்குமுரியது என்பதைக் காட்ட “எவனோ” என்ற வார்த்தை பலதரம் உபயோகிக்கப்படுகிறது. “எவனோ” என்ற வார்த்தையில் நீயும் அடங்கியிருக்கிறாய்: “எவனோ” என்று வரும் வசனங்களில் உன் பெயரை வைத்து அதை உன் சொந்தமாக்கிக்கொள். “எனக்காகப் பாடுபட்டார்; நிந்தை நிரம்பிய பாத்திரத்தை எனக்காகக் குடித்தார்; நான் ஆணிகளால் அவரை அறைந்தேனே. என் நாதா! எனக்காய் மரித்தீரே” என்று சொல்லக்கூடும்;

நான் நீசனில் நீசன், அல்லது சன்மார்க்கனில் சன் மார்க்கன் என்று நீ சொல்லக்கூடியவனாயினும் இயேசு நாதர் உன்னையும் இரட்சிக்கவல்லவர். அவர் இரட்சிக்கக் கூடாத பாவி அல்லது அக்கிரக்காரன் ஒருவனுமில்லை.

பாவிதான் அவர் கிருபைக்கு உரிமையாளன். ஏனெனில், “பாவினை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்” (1 தீமோ. 1:15).

“நீதிமான்களையல்ல, பாவினையே மனந்திரும்புகிற தற்கு அழைக்க வந்தேன்” என்று இயேசுநாதர் சொன்னார் (மாற்கு 3:17). நீ உன்னை நல்லவனாக எண்ணினால் அவர் உனக்குச் செய்யவேண்டியதொன்றுமில்லை. ஆனால் நீ எவ்வித சுயநீதியுமில்லாத பாவியானால் உன்னைத்தான் இரட்சிக்க அவர் வந்தார்.

இரட்சகர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் உன்னிடம் படசமாய் நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறது என்னவென்றால், “இரக்கமுள்ளவரும், மிகுதியாய் மன்னிக்கிறவருமான” இரட்சகரண்டை வா. அவர் அருளும் மன்னிப்பை உன் உரிமையாக்கிக் கொள். “என் கிரியைகளால் எனக்கு ஒரு நன்மையுமில்லை” என்று அவரிடம் வந்து, அவர் உனக்குச் செய்த கிரியைகளினால் உண்டான இரட்சணயத்தை ஏற்றுக்கொள்.

நான் சொல்லவேண்டிய அனைத்தையும் சொல்லிவிட்டேன் பொய் விஷயங்களையும், மெய் விஷயங்களையும் கூறிவிட்டேன்.

“ஜீவனையும் மரணத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் உனக்கு முன் வைத்தேன் என்று வானத்தையும் பூமியையும் இந்நாளில் சாட்சி வைக்கிறேன். நீயும் உன் சந்ததியும் பிழைத்திருப்பதற்கு ஜீவனைத் தெரிந்து கொள்.” உன் தேவையை அறிந்து நீயே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதை இப்பொழுதே நீ தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இயேசுவைத் தெரிந்துகொள்வாயா?

6

பயங்கரமான ஐந்து சத்தியங்கள்

பின்வரும்வசனங்களை உங்கள் வேத புத்தகத்தில் வாசியுங்கள்.

“இடுக்கமான வாசல் வழியாய் உட்செல்லுங்கள். அழிவுக்குப் போகும்வழி அகலம். வாசலும் விரிவு. அதன் வழியாய் உட்செல்லுகிறவர்கள் பலர். ஜீவனுக்குப் போகும் வாசலோ இடுக்கம். வழியும் நெருக்கம்; அதைக் கண்டு கொள்ளுகிறவர்கள் சிலர்” (மத். 7:13-14).

“ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என்று என்னிடம் சொல்லுகிற ஒவ்வொருவனுமல்ல. பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்கிறவனே பரலோக இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பான். அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: ஆண்டவரே, ஆண்டவரே உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோமல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பேய்களைத் துரத்தினோமல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக வல்ல செயல்களைச் செய்தோம் அல்லவா என்பார்கள். அப்பொழுது நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்று வெளிப்படையாகவே கூறுவேன். ஆகையால் நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு இவைகளின்படி செய்கிறவன் எவனோ அவன் கற்பாறைமேல் தன் வீட்டை கட்டின புத்தியுள்ள மனுஷனுக்கு ஒப்பாவான். பெருமழை சொரிந்து, பெருவெள்ளம் வந்து, காற்றடித்து அந்த வீட்டின்மேல் மோதியும் அது கற்பாறையின்மேல் அஸ்திபாரம்

போடப்பட்டிருந்ததால் விழவில்லை. நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு இவைகளின்படி செய்யா திருக்கிறவன் எவனோ அவன் தன் வீட்டை மணலின்மேல் கட்டின புத்தியில்லாத மனுஷனுக்கு ஒப்பாவான். பெரு மழை சொரிந்து, பெரு வெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டின்மேல் மோதினபோது அது விழுந்தது; அழிவும் பெரிதாயிற்று. (மத். 7:21-27).

ஐந்து முக்கிய உண்மைகளை உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இவைகளைக் கவனியாமல் அசட்டை செய்வது தேவனுடைய எச்சரிப்பை நிராகரிப்ப தாகும். நித்திய காலத்திற்குரியவைகளை நீங்கள் தீர் மானிக்கவேண்டும். அசட்டை செய்யாமலிருக்க உங்களை எச்சரிக்கிறேன். அந்த ஐந்து சத்தியங்களை ஒவ்வொன்றாக உங்களுக்குத் தேவ வசனத்தைக் கொண்டு விவரித் துக் காட்டுகிறேன்.

1 எவ்ளாரும் இரட்சிக்கப்படமாட்டார்கள்

சர்வலோக இரட்சணயம் என்பதொன்று இல்லை. சிலர் இரட்சிக்கப்படுவர். மீந்தவர் அழிவர். இந்த விஷயத் தைக் குறித்து நீங்கள் ஒருவராவது ஏமாந்து போகவேண் டாம். மனிதரை பிரிக்கும் ஒருநாள் நிச்சயமாக வரும். அந்நாளில் இரு கூட்டமாக எல்லா மனிதரும் பிரிக்கப் படுவர். பிறர் இதைக் குறித்து வேறு விதமாகச் சொன் னாலும், வேதத்தில் திட்டமாகக் கூறும் இந்தச் சத்தி யத்தை நான் கண்டிப்பாகச் சொல்லவேண்டும். இதை வாசிக்கும் நண்பரே, நீங்கள் எக்கூட்டத்தில் நிற்பீர்கள்?

வேத புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கும் களை, மீன் களால் நிறைந்த வலை ஆகிய உவமைகள் இதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இயேசுநாதர் இந்த உவமை களை விவரித்துச் சொல்லியதைப் பாருங்கள்: கோதுமைப் பயிர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள். களை, சாத்தானின் பிள்ளைகள். களைகளைப் பிடுங்கிப்போட எண்ணிய வேலைக்காரரை நிலத்து எஜமான் தடுத்து

விட்டார். களைகளைப் பிடுங்குவதினால் பயிர்களும் பிடுங்கப்படும். ஆகையால், அறுப்பு வரை இரண்டும் வள ரட்டும். அறுப்பு நாளில் என் வேலைக்காரரை அனுப்பிக் களைகளைத் தனியாக அறுத்துத் தீயில் போடக்கட்டளை யிடுவேன். கோதுமையை என் களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பேன் என்கிறார்.

பயிரும் களையும் எத்தனை காலம் ஒன்றாய் வளர வேண்டும்? அறுப்பு காலம்வரை. அறுப்பு எப்பொழு திருக்கும்? உலகம் முடிவுபெறும் சமயத்திலிருக்கும். அப்படி யானால் உலக முடிவில் தேவனுடைய பிள்ளைகளும் நில மாகிய இந்த உலகில் இருப்பார்கள். எல்லாரும் இரட்சிக் கப்பட வேண்டுமானால், களைகள் பயிராக மாற வேண்டும் இது எப்படி ஆகும்? களைகள் களைகளாகவே இருக்கும். களைகள் அதிகமாய்ப் பெருகுவதுபோல உலக முடிவில் பிசாசின் பிள்ளைகள் அதிகமாயிருப்பர். இவர் களெல்லாரையும் கூட்டிச் சேர்த்து அக்கினியில் எரிப் பார்கள்.

வலையைக் குறித்த உவமையிலும் இதே மாதிரிதான் சொல்லப்படுகிறது. நல்லதும் கெட்டதுமான மீன்களை வலை வாரிக் கொள்ளுகிறது. இவைகளை பிரிப்பது உலக முடிவில்தான் இருக்கும். ஆகவே எல்லாரும் இரட்சிக்கப் படமாட்டார்கள்.

“மனுஷ குமாரன் தம்முடைய தூதர்களை அனுப்பு வார்; அவர்கள் அவருடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற சகல இடறல்களையும் அக்கிரமஞ் செய்கிறவர்களையும் சேர்த்து அவர்களை அக்கினிச் சூளையிலே போடுவார்கள். அப்பொழுது நீதிமாண்கள் தங்கள் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே சூரியனைப்போலப் பிரகாசிப்பார்கள்” (மத். 13:41-43). “தேவ தூதர்கள் புறப்பட்டு, நீதிமாண்களின் நடுவி லிருந்துப் பொல்லாதவர்களைப் பிரிப்பார்கள்” (மத். 13:49)

“அப்பொழுது சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். மேய்ப்பனாவன் செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வாறாகப் பிரிக்கிறது போல அவர்களைப் பிரித்து, செம்மறியாடுகளைத் தமது வலது பக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து: வாருங்கள் என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, உலகம் உண்டானது முதல் உங்களுக்காக ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் நிற்பவர்களைப் பார்த்து அவர், சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னை விட்டு, பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதுதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற நித்திய அக்கினியிலே போங்கள். அவர்கள் நித்திய ஆக்கினையை அடையவும் நீதிமான்களோ நித்திய ஜீவனை அடையவும் போவார்கள்” (மத், 25:32-34).

தேவ தூதர் கடைசி நாளில் பொல்லாதவர்களை நல்லவர்கள் கூட்டத்திலிருந்து பிரிப்பார்கள். செம்மறியாடுகளை தமது வலது பக்கத்திலும், வெள்ளாடுகளைத் தமது இடது பக்கத்திலும் நிறுத்துவார். ஒரு கூட்டத்தாரைப் பார்த்து, “என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே” என்பார். மறு கூட்டத்தாரைப் பார்த்து, “சபிக்கப்பட்டவர்களே என்னை விட்டு அகன்று போங்கள்” என்பார். இவ்வித பிரிவு இருக்குமானால், இரட்சிக்கப்பட்ட கூட்டத்தாருடன் நீங்கள் நிற்பீர்களா அல்லது கெட்டுப் போனவர்களின் கூட்டத்தில் நிற்பீர்களா?

2. பெரும்பாலோர் கெட்டுப்போவார்கள்

இந்த உண்மையைக் குறித்து பேசுவது எளிதல்ல. ஆயினும் தேவ வசனம் அதைச் சொல்லுகிறது.

“கேட்டுக்குப் போகும் வாசல் விரிவும், வழி விசாலமு மாயிருக்கிறது, அதன் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர்.” “ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும் வழி

நெருக்கமுமாயிருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்.” இந்த இரு வசனங்களிலும், “அநேகர்” “சிலர்” என்கிற வார்த்தைகளை அவைகளின் அர்த்தப்படியே நாம் எடுக்கவேண்டும். கேட்டுக்குப் போகிறவர்கள் அநேகர். ஜீவனைக் கண்டு பிடிக்கிறவர்கள் சிலர். இந்த உண்மை பயங்கரமானது.

அன்பின் தேவன் அநேகரைக் கேட்டுக்கு உள்ளாக்கு வாரா என்று நீங்கள் எண்ணலாம்.

நோவாவின் நாள்களில் எட்டுப்பேரேயன்றி மற்ற அனைவரும் அழிந்தனர். சோதோம் கொமோரா அழிந்த போது மூன்று பேர்கள் மட்டும் காக்கப்பட்டனர்.

இவ்விதமாக இருமுறை மனுமக்களைத் தேவன் அழித்திருக்க, இன்னொரு முறையும் அப்படிச் செய்ய மாட்டா ரென்பது என்ன நிச்சயம்? கடைசி காலங்களில் அநேகர் அவரை மறுதலிப்பார்கள். அவர்கள் அழிந்து போவார்கள்.

இன்னும் பெரும் பாதையில் திரளான ஜனங்கள் செல்கின்றனர். இடுக்கமான பாதையில் சிலர் மட்டுமே செல்கின்றனர். இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் உள்ள சுமார் எண்பது கோடி ஜனங்களில் விசுவாசிகளாய்த் தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் சொற்பமானோர். ஏனைய மக்கள் பெரும் பாதையிலன்றோ செல்கின்றனர். இவ்விதமே “கிறிஸ்தவ நாடு” என்று சொல்லப்படும் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா கண்டங்களிலும் இடுக்கமான பாதையில் செல்லும் விசுவாசிகள் சொற்பமானோர். இயேசு கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தை அறியாமல் வாழும் ஜனத்தொகை அதிகமாயிருக்கிறது. இலட்சக்கணக்கானோர் ஆலயம் போவதில்லை. தேவனைப்பற்றிய காரியங்கள் அவர்களுக்கு வெறுப்பு. இரட்சணயத்தைக் குறித்து அவர்களுக்குக் கவலையில்லை. அதிகமானோர் பெரும் பாதையில் நடந்துஅழிவை நோக்கி விரைந்து செல்கின்றனர்.

சிலர் மட்டுமே இடுக்கமான வழியாய்ச் செல்கின்றனர். இவர்கள் இரட்சணயத்தை அடைந்தவர்கள். நண்பரே, நீங்கள் எந்தக் கூட்டத்தில் இருக்கிறீர்கள்?

3 இரட்சிப்படைய எதிர்பார்ப்போரில் அநேகர் கெட்டுப் போவார்கள்

பரலோகத்துக்குப் போவதாக நினைப்பவர்களில் ஏராளமானோர் ஏமாந்து போவார்களென்பதை எண்ணும்போது மனச்சஞ்சலம் ஏற்படுகிறது. மரணத்திற்குப் பின் அவர்கள் மறுபடியும் பிறக்கவில்லை என்கிற உண்மையை அறிந்து ஏமாற்றமடைவார்கள். இதைக் காணக் கூடாதபடி சாத்தான் அவர்கள் மனக் கண்களைக் குருடாக்கிவிட்டான். அவர்கள் இரட்சிப்படையாதவர்; பொய் அஸ்திபாரத்தின்மேல் வாழ்க்கையைக் கட்டினவர்; தங்களையே வஞ்சித்துக் கொண்டவர்; இவர்கள் நித்திய அழிவுக்கு ஆளாவார்கள். இறுதியில், காலம் தவறிவிட்டதே என்று அங்கலாய்த்து வருவார்கள்.

சிலர் தங்கள் வாழ்க்கையைப் பாறையின்மேல் கட்டியிருக்கின்றனர். சிலரோ மணலின்மேல் கட்டியிருக்கின்றனர். இம்முறையில் வீடுகளைக் கட்டிய இருவரைக் குறித்து ஏற்கெனவே உங்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். இருவரின் வீடுகளும் ஒன்றாகவே தோன்றின. ஆனால், வெள்ளம் வந்தபோது ஒன்று அடியோடு விழுந்து அழிந்தது. மற்றது உறுதியாக நின்றது. கடைசி நாளில் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையும் சோதிக்கப்படும். நீங்கள் பாறையாகிய இயேசு கிறிஸ்துமேல் நிற்கிறீர்களா? அல்லது நீங்கள் நிற்பது மணலா?

“நான் நிற்கும் பாறை கிறிஸ்துதான்
வேறஸ்திபாரம் மணல்தான்”

என்பதாக நான் சந்தோஷமாகச் சொல்லக்கூடும்.

“கர்த்தாவே, கர்த்தாவே, என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை. அந்நாளில் அநேகர் என்னை

நோக்கி! கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலேபிசாசுகளை துரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா என்பார்கள். அப்போது, நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை; அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னை விட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்ல வேன்' (மத். 7:22, 23).

என் சகோதர சகோதரியே! இக்கதி உங்கள் கதியாகி விடுமா? சாத்தான் உங்கள் கண்களைக் குருடாக்கி விட்டானா? கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து, கிறிஸ்தவப் பள்ளியில் படித்து, கிறிஸ்தவச்சபையில் சேர்ந்த நீங்கள் பொய் அஸ்திபாரத்தின்மேல் நின்று உங்களையே வஞ்சிக்கிறீர்களா? இரட்சிக்கப்பட விரும்பியும் அழிந்து போகிற கூட்டத்தாருடன் நீ இருக்கவேண்டாம்.

4. மரணத்திற்குபின் இரட்சிப்பில்லை

பரலோகத்திற்கும் நரகலோகத்திற்கும் இடையில் பெரும் பிளப்பு இருக்கிறதாக வேதம் சொல்லுகிறது. அப்பெரும் பிளப்பு சதாகாலமும் இருக்கிறது. அதை நீக்க ஒருவராலும் முடியாது. அதைக் கடந்து செல்லவும் முடியாது. ஆகையால் இரட்சிப்பைப் பெறாமல் மரிக்கிறவர்கள் போய்ச் சேரும் நரகலோகத்தில் இரட்சிப்பை அடைவது முடியாது. அதினின்று தப்பவும் முடியாது. இந்த உலகத்தில் இயேசுநாதரை அசட்டை செய்கிறவனுக்கு மறு உலகத்தில் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளச் சமயம் கிடை யாது என்று வேதம் திட்டமாகக் கூறுகிறது.

இந்த உலகத்தில் மனப்பூர்வமாக இயேசுவை மறு தலிப்பவன் மறு உலகத்திலும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது போகும். தேவனுடைய கிருபையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் தருணம் இந்த உலகத்தோடு முடிகிறது.

என் நண்பரே, நீங்கள் இரட்சிப்பை அடையாமல் மரிக்க நேரிட்டால், மரணத்திற்குப் பின்பு இரட்சிப்பு இல்லை என்பதை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

5. இதுவே உங்கள் இறுதி தவணையாக இருக்கலாம்

“முதலாவது எல்லா உலக இன்பங்களையும் அனுபவித்து, பின்பு ஒரு காலத்தில் கிறிஸ்தவனாக விரும்பினேன்” என்பதாக ஒருவன் தன் நண்பனிடம் சொன்னான். நண்பன் அவனைப் பார்த்து, “அதற்கென்ன, உன் விருப்பப்படி எல்லாவற்றையும் அனுபவி. ஏதோ ஒரு காலத்தில் நீ கிறிஸ்தவனாகலாம்” என்றான். அந்த வாலிபன் இதைக் கேட்டு மறுபடியும் தன் நண்பனிடம், எச்சமயத்தில் கிறிஸ்தவனாக வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டான். அதற்கு நண்பன், “நீ சாவதற்கு ஜந்து நிமிடங்களுக்கு முன் கிறிஸ்தவனானால் போதும்” என்று பதிலளித்தான்.

வாலிபன் இதைக் கேட்டவுடன், ஆத்திரத்துடன், “நான் சாகும் சமயம் எனக்கு எப்படித் தெரியும்?” என்றான். நண்பன் சற்று யோசனை செய்தபின் “அப்படியானால் இப்பொழுதே நீ கிறிஸ்தவனாக வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினான்.

“நாளைய தினத்தைக் குறித்துப் பெருமை பாராட்டாதே; ஒருநாள் பிறப்பிப்பதை அறியாயே” (நீதி. 27:1) ஒருவேளை இன்னொரு தவணை உனக்குக் கிடைக்கலாம். அச்சமயம் நீ செய்யவேண்டிய தீர்மானத்தைச் செய்யக்கூடாமற்போகும் நிலையில் நீ இருப்பாயானால் என்ன செய்வாய்? அந்த நிலைமை பரிதாபமாக இருக்கும். “நாளைய” என்ற நாள் இல்லை. இரட்சிக்கப்படாத நண்பரே! நீங்கள் கேட்கும் கடைசிப் பிரசங்கத்தில் உங்கள் முடிவு நேரம் ஏற்படலாம். அது திடீரென எவ்வித எச்சரிப்பும் இல்லாமல் வரும். “இப்பொழுதே அனுக்கிரக காலம். இப்பொழுதே இரட்சணய நாள்” (2 கொரி.

6:2). தேவனுடைய நேரம் “நாளையல்ல”, அது இப்பொழுதாயிருக்கிறது.

இதுவே கடைசி சமயம் என்று சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று நீ கேட்கலாம். நிச்சயமில்லாத தல்லவா மனித வாழ்வு,

செல்வந்தன் கதை ஞாபகத்திலிருக்கிறதா? தன் வாழ்க்கைக்குரிய சகல தேவைப் பொருள்களையும் சேகரித்தான். பிற்கால வாழ்வின் திட்டத்தை வகுத்தான். அவன் கவலையற்றவனாக அந்நாள் நித்திரை செய்தான்: ஆனால் கடவுள் அவனைப் பார்த்து, “மதிகேடனே, இந்த இராத்திரி உன் ஆத்துமா எடுக்கப்படுமானால் நீ சேகரித்தவைகள் யாருடையதாகும்” என்றார். ஒருவன் மூடன் ஆவது எப்பொழுது? தன் ஜீவனத்திற்குத் தேவையானவைகளைத் தேடி ஆத்துமாவைக் குறித்துக் கவலைப்படாதவனே மூடன், உலக வாழ்விற்கு எல்லாவற்றையும் சம்பாதித்தவன் பரலோகத்திற்கு வேண்டியதைத் தேட மதியிழந்து விட்டான். ஆகவே தேவன் அவனை “மதிகேடனே” என்றழைத்தார்.

நீயும் இம்மாதிரியாக நாள்களைத்தள்ளி நாளை, என்று நீ செய்யவேண்டிய காரியத்தைத் தள்ளுகிறாயா? மரணம் திடீரென வரும். முன் எச்சரிப்பு இல்லாமல் சடுதியில் சாவு வரும். நடைபாதையில் ஆபத்து; ரயிலில் விபத்து; கப்பலில் அபாயங்கள். இன்று சுகதேகியாய் இருக்கும் நீ நாளை உயிரற்ற பிரேதக் கட்டையாகலாம்.

நீ ஏறிப்போகும் ரயில் வண்டி நீ செல்லவேண்டிய இடத்திற்கு உன்னைக் கொண்டு போகாமல் உன் சிருஷ்டிகர்த்தாவின் சந்நிதியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கலாம்! யார் இதை அறியமுடியும்? மதிகேடனே, இந்த இரவில் உன் ஆத்துமா உன்னிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும். “இந்த வருடத்திலே நீ சாவாய்” (எரே. 28:26). மனித வாழ்வு நிச்சயமில்லாதது.

ஒரு நாள் என் ஆலயத்தில் மாலைப் பிரசங்கம் செய்து விட்டு வீட்டிற்குப் புறப்பட்டேன். ஆலயத்திலிருந்து ஓர் அம்மாள் அன்று இயேசுநாதரின் இரட்சிப்பின் அழைப்பைக் கேட்டும் அதை நிராகரித்துவிட்டு அவளும் தன் வீட்டிற்குப் புறப்பட்டாள். நாள் என் மோட்டாரில் ஏறிக் கொஞ்ச தூரம் போகவே, ஜனக்கூட்டம் கும்பலாக நிற்பதைப் பார்த்தேன். இரு மோட்டார் வண்டிகள் அந்த இடத்தில் நின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகளும் இருந்தனர். நாள் என் மோட்டாரை ஒரு பக்கம் நிறுத்திவிட்டு அங்கு போனேன். மாலையில் என் ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து என் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட அதே ஸ்திரீ, இப்பொழுது மோட்டாரில் அகப்பட்டு உடம்பெல்லாம் சிதைப்பட்டு இறந்து போனாள்.

அந்த ஸ்திரீ இந்தக் கோர முடிவை எள்ளளவும் எதிர் பார்த்திருக்கமாட்டாள். திடீரென்று, அவளுக்கு முடிவு வந்துவிட்டது. இனி அவள் இரட்சிப்படைய சந்தர்ப்பம் ஒருநாளும் வராது.

இதுவே சிலரின் கடைசி சந்தர்ப்பமாய் இருக்கலாம். ஏனென்றால் இயேசுநாதர் வரப்போகிறார். அவர் வருவது நிச்சயம். எப்பொழுது என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் வரும்போது இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள். “நீங்கள் நினையாத நாழிகையிலே மனுஷகுமாரன் வருவார். ஆதலால் நீங்களும் ஆயத்தமாயிருங்கள்” (மத். 24:44). நீங்கள் ஆயத்தமா? இன்றிரவு அவர் வருவது உனக்குச் சந்தோஷமா? அல்லது அவரைப் பார்க்க வெட்கப்படுவாயா? அவர் வருகை உனக்குப் பயங்கரத்தை வருவிக்குமா, அல்லது தைரியப்படுத்தும் நிச்சயத்தை உண்டுபண்ணுமா?

நீ இரட்சிக்கப்படாதிருந்தால் அவரைக் காண விரும்ப மாட்டாய். இரட்சிக்கப்பட்டவனானால் அவர் வரும் போது சந்தோஷப்படுவாய். “உயிரோடிருக்கும் நாமும்

கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டு போக மேகங்கள்மேல் ஆகாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோம்.” இயேசுநாதர் வரும்போது நொடிப்பொழுதில் நீ ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவாய், அல்லது கைவிடப்படுவாய். இன்று அவர் வருவாரானால் உங்களில் எத்தனை பேர் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவீர்கள்? அவர் வரும் சமயத்தில் நீ ஒன்றுமே செய்யக் கூடாத நிலையில் இருப்பாய். ஆகையால் இப்பொழுதே உன் தவணையின் காலம். இயேசுநாதர் வருவார்.

இதுவே ஒருவனது கடைசி சந்தர்ப்பமாயிருக்கலாம். ஏனென்றால் தேவ ஆவியானவர் எப்பொழுதும் பேர்ராடுவதில்லை. சவுல் இராஜா, “தேவன் என்னைவிட்டு அகன்றார்” என்று தன்னைக் குறித்துப் பரிதாபமாகச் சொன்னான். உன் மனைவியோ, பிள்ளையோ, புருஷனோ உன்னைவிட்டுப் போவது துக்கமான காரியம். ஆனால் தேவன் உன்னைவிட்டுப் போவாரானால் அது பயங்கரமாக இருக்கும். தேவன் உன்னை விடுவதற்கு நீ அவரை விட்டு நீங்கினதே காரணம். நீ அவரைப் பற்றிக்கொண்டால் அவர் உன்னைவிட்டு நீங்கமாட்டார்.

“தேவன் அவர்களை ஒப்புக்கொடுத்தார்” என்பதாக பவுல் சொல்லுகிறார். தேவன் உன்னைக் கைவிட்டார் என்று சொல்ல நேரிட்டால் அதிலும் பயங்கரமான காரியம் வேறொன்றுமில்லை. உன் கடைசி தவணையும் போய்விட்டது.

தேவன் மன்னிக்கக்கூடாத பெரிய பாவமொன்றிருக்கிறது. இயேசுநாதரை அசட்டைசெய்து அவரை வேண்டாமென்று தள்ளுவதே அப்பாவம்.

கடந்த ஞாயிறு தினத்தன்று ஆண்டவர் அழைத்த அழைப்பிற்கு நீ செவி கொடுக்கவில்லை. இன்றைய அழைப்பிற்கும் நீ வேண்டாமென்று சொல்லுகிறாய். இவ்வாறு அசட்டை செய்யும் சமயம் உன் கடைசி தவணையாக இருக்கலாம். அதற்குப்பின் நீ இயேசுநாதரை ஏற்றுக்கொள்ள வேறு சந்தர்ப்பம் ஒன்றுமே வராது.

ஏனென்றால் அவரை நீ அசட்டை செய்வதால் மன்னிக்கப் படாத பெரிய பாவத்தைச் செய்துவிட்டாய். அடுத்த ஞாயிறு மறுபடியும் நீ இங்கு வந்து பிரசங்கத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்படுவாய். ஆயினும் இரட்சிப்பின் அழைப்பைக் கேட்கும்போது உன் இருதயம் கடினப்பட்ட தினால் அதற்கு இணங்கமாட்டாய். இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளவும் உனக்கு ஆசை ஏற்படாது. தேவ ஆவியானவர் உன்னைவிட்டுப் போய்விடுவார். இனியும் உன்னுடன் போராடமாட்டார். நீயோ நித்தியா நித்தியமாய் அழிந்து போவாய்.

நாள்களாய், மாதங்களாய், வருடங்களாய் தேவ ஆவியானவர் உன்னுடன் போராடியிருக்கிறார். உன்னைப் பரிவுடன் அழைத்திருக்கிறார். அநேகந்தரம் அவர் சத்தத்தைப் பல பிரசங்கங்களில் நீ கேட்டிருக்கிறாய். கீதங்களின்மூலமாகவும் கேட்டிருக்கிறாய். அவர் இரட்சிப்பை நீ ஏற்றுக்கொள்ள அவர் அடிக்கடி சாந்தத்துடனும் பாசத்துடனும் உன்னிடம் கெஞ்சினார். உன்னை இயேசுநாதருக்குப் படைக்கச் சொன்னார். ஆனால் இவையனைத்தையும் நீ அசட்டை செய்து விட்டாய்.

“என்னுடைய ஆவி மனிதனுடன் என்றைக்கும் போராடுவதில்லை” என்று தேவன் எச்சரிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார் (ஆதி. 6:3). காலம் கடந்து போகுமுன் அவர் சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படியமாட்டாயா? இயேசுவை உன் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டாயா? இரட்சிக்கப்படாத என் நண்பனே, தேவ ஆவியானவர் உன்னைவிட்டுப் போகுமுன்னே, அவர் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்.

மூடி பிரசங்கியார் சில வாலிபர்களுக்கு வேதபாடம் கற்பித்தார். ஒருவனைத் தவிர மற்ற வாலிபரை இயேசு விற்காக ஆதாயப்படுத்தினார். அந்த ஒரு வாலிபனுடன் அவர் பரிந்து பேசினார். இப்பொழுதே இயேசுநாதரை

இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள் என்று வேண்டினார். அவர் முயற்சி அனைத்தும் பயனில்லாமற் போயிற்று. அந்த வாலிபன் அவரைப் பார்த்து, ‘‘பிரசங்கியாரே, நான் மேல்நாடு சென்று திரவியம் சேர்த்தபின் இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளுவேன்’’ என்பதாகச் சொல்லிப் போய்விட்டான்.

சில காலத்திற்குப்பின் அவன் நோயால் பீடிக்கப்பட்ட வனாக வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். இதை அறிந்த மூடி பிரசங்கியார் அவனிடம் போய் மறு படியும் இயேசுநாதர் அளிக்கும் இரட்சணயத்தை ஏற்றுக் கொள்ள அவனிடம் மன்றாடினார். ‘‘நான் சம்பாத்தியம் செய்தபின் இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வேன்’’ என்ற முடிவான பதிவை அவ்வாலிபன் சொன்னான். பிரசங்கியார் மனமுறிவுடன் தன் வீடு சென்றார்.

அவ்வாலிபன் குணமடைந்தான். வேறுநாடு போகு முன் பிரசங்கியார் வீட்டிற்குப் போய் அவரைப் பார்த்து, ‘‘விடைபெற்றுப் போக வந்தேன்’’ என்றான். பிரசங்கியார் தனது கரங்களை அவன் தோளின்மேல் போட்டு. அவனை அரவணைத்து, மறுபடியும் அவனிடம் மன்றாடினார். ‘‘பிரசங்கியாரே, என் ஆத்தம இரட்சிப்பைக் குறித்து என்னிடம் பேசவேண்டாம். நான் திரும்பிவந்த பின்பு இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தீர்மானித்து விட்டேன்’’ என்றான். வாலிபன் போய்விட்டான். மூடி பிரசங்கியார் அதிகச் சஞ்சலமடைந்தார்.

அன்றிரவு மூடி பிரசங்கியார் அயர்ந்து நித்திரையா யிருந்த சமயம் ஒரு பெண் அவர் வீட்டுக் கதவைத்தட்டி அவரை எழுப்பினாள். ‘‘பிரசங்கியாரே! சீக்கிரம் வாருங்கள். தாமதிக்க வேண்டாம். என் புருஷன் மரணத் தருவாயிலிருக்கிறார். உடனே வாருங்கள்’’ என்று கண்ணீர் நிரம்பிய கண்களுடன் அவரைக் கெஞ்சி அழைத்தாள். ‘‘இனிப் பயனில்லை. நான் உன்னுடன் வந்தாலும் பயனில்லை’’ என்று அவர் சொல்லியும் அப்

பெண்ணின் அங்கலாய்ப்பைக் காணச் சகிக்காமல் அவளுடன் போனார்.

அவர் அவ்வாலைபன் இருந்த அறைக்குள் சென்றார். அவன் கண்கள் திறந்திருந்தன. பிரசங்கியார் அவன்கண்டையில் முழங்காலில் நின்று அவன் கரங்களைப் பிடித்தார். அந்த வாலிபன் மதியிழந்து, “பிந்திவிட்டதே, பிந்திவிட்டதே” என்று ஓயாமல் புலம்பிப் புரண்டான். அவன் சுயபுத்தியில்லாமல் இந்த ஒரே வார்த்தையைச் சொல்லிப் பிதற்றினான். என்ன பரிதாபம்! “பிந்தி விட்டது”. பிரசங்கியார் அவனைக் கூப்பிட்டும் அவன் அதைக் கேட்க முடியவில்லை. அவர் வேத புத்தகத்தைத் திறந்து சில வசனங்கள் வாசிக்கவும் ஜெபிக்கவும் ஆரம்பித்தார். யாதொன்றையும் அறியக் கூடிய நிலையில் அந்த வாலிபன் இல்லை. பிந்திவிட்டதே, பிந்திவிட்டதே என்ற வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே அவன் மரித்தான்.

என் நண்பரே, நீங்கள் இன்னும் இந்த மகா பெரிய பாவத்தைச் செய்யவில்லை. உங்களுக்கு இன்னும் சமயம் உண்டு. அடிக்கடி அவரை மறுதலிக்கும் குணத்தைக் கண்டித்து எச்சரிக்கிறேன். வாழ்க்கை நிச்சயமில்லாதது. இயேசுநாதர் வருவார். தேவ ஆவியானவர் உன்னுடன் போராடுவதை நிறுத்திவிடுவார். அப்படியானால் இனியும் உனக்குத் தவணையின் காலம் இராது. ஆகையால் இப்பொழுதே அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்.

நீ ஏமாந்து போகவேண்டாம். நீ அழிந்து போக வேண்டாம். நீ பெற்றுக் கொள்வாயாகில் இதோ நித்திய ஜீவன் உன் முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இயேசுநாதர் உனக்குச் சிலுவையில் மரித்தது உனக்கு அற்ப காரிமாகத் தோன்றுகிறதா? நித்திய ஜீவனை உன்னுடைய உரிமையாக ஆக்கிக்கொள். அவர் வாக்கு உனக்கு ஆறுதலளிக்கும். “என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் ஒருக்காலும் புறம்பே தள்ளுவதில்லை” (யோவான் 6:37).

“இதோ வாசற்படியில் நின்று கதவைத் தட்டுகிறேன் ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டுக் கதவைத் திறந்தால் நான் உள்ளே பிரவேசிப்பேன்” (வெளி. 3:20). இதிலும் அதிகமான வாக்கு என்ன வேண்டும்? அவர் உன்னிடம் வர விரும்புகிறார். உனக்கு விருப்பமுண்டா?

உன்னை நேசித்து உனக்காக இயேசுநாதர் உலகில் வந்தாரே! இதிலுமதிலுமாகச் செய்வதற்கு ஏதாவது உண்டா? உன் பாவத்தை விடு. உலகத்தை விடு. இயேசு நாதரண்டை வா.

இன்னும் நான் சொல்ல ஒன்றுமில்லை. உன்னைக் கட்டாயப்படுத்தும் வேறு உபாயம் ஒன்றுமில்லை. தேவ குமாரன் இன்னும் உன்னை வேண்டி நிற்கிறார். “உங்களுக்கு ஜீவன் உண்டாகும்படி என்னிடத்தில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை” என்று உன்னைக் குறித்து அவர் சொல்ல வேண்டுமா? இப்பொழுதே வா! தாமதத்தால் அபாயம் உண்டு. வெகு சீக்கிரத்தில் எல்லாம் பிந்தி விடும். ஆயத்தமில்லாதவனாக மரணம் உன்னைத் தீண்டும். “உன் தேவனைச் சந்திக்க ஆயத்தப்படு” (ஆமோஸ் 4:12) என்று உன்னிடம் கெஞ்சுகிறேன். கிருபை வாசல்கள் திறந்திருக்கின்றன. “வர விருப்ப முள்ளவன் வரட்டும்.” உன் பாவங்களைவிட்டு, உன்னுடன் போராரும் சத்தத்தைக் கேட்டு இப்பொழுதே இவ்விதம் சொல். “தேவ ஆட்டுக்குட்டியே! நான் வருகிறேன்.”

Pub. No. 31 - Tamil

இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள நாட்டில் கண்ணீர் சொரியத் தேவையில்லை. அங்கு நோய், வேதனை, சாவு ஒன்றுமில்லை. போர்கள் அங்கில்லை; கொலைகள் அங்கில்லை; தரித்திரனும் தனவானும் அங்கில்லை, அங்கு பாவமில்லை. விபத்துக்களில்லை, அந்நாட்டில் அழிவு ஏற்படுவதில்லை.

புதிய எருசலேம், பரிசுத்த நகரம், பிதாவின் வீடு என்று இந்நாடு அழைக்கப்படுகிறது. இந்நாட்டைத் தாவீது இராஜா 'தேவனுடைய வீடு' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சகலவித துன்மார்க்கரும் அந்நாட்டினுள் செல்லமுடியாது. மேலும் இந்நாட்டைப்பற்றி அறிய விருப்பினால் இந்நூலை வாசிக்கவும்.

THE COUNTRY I LOVE BEST

OSWALD J. SMITH

விலை ரூ. 9-00

EVANGELICAL LITERATURE SERVICE
95-A, VEPERY HIGH ROAD, MADRAS - 600 007.